

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 'Ε'

Τετάρτη 25 Φεβρουαρίου 2009

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ.6682
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Γ. Νικητιάδη, σελ.6676
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 19ο Δημοτικό Σχολείο Νίκαιας, το 7ο Γυμνάσιο Νέας Σμύρνης και το 1ο Επαγγελματικό Λύκειο Σιβιτανιδείου, σελ.6660,6664,6668,6673
4. Επί του Κανονισμού, σελ.6651,6652,6674,6681,6682

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 26 Φεβρουαρίου 2009, σελ.6651

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διασφάλιση των αποθεματικών των Ασφαλιστικών Ταμείων και διεύρυνση των ασφαλιστικών συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των εργαζομένων», σελ.6651

ΟΜΙΛΗΤΕΣ:

A. Επί του Κανονισμού:

ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ Α.,	σελ.6651,6681
ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α.,	σελ.6652
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ε.,	σελ.6681,6682
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ.6674

B. Επί της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας:

ΑΔΡΑΚΤΑΣ Π.,	σελ.6657,6673,6674,6679
ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.,	σελ.6660
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε.,	σελ.6662
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α.,	σελ.6664
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ.,	σελ.6656,6657,6658
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α.,	σελ.6680,6681
ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ Σ.,	σελ.6665,6666
ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ Α.,	σελ.6651,6669,6674,6677,6679,6681
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ.,	σελ.6668,6677,6678,6681
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α.,	σελ.6658,6676
ΜΑΥΡΙΚΟΣ Γ.,	σελ.6652
ΜΕΛΑ Ε.,	σελ.6666
ΜΠΟΥΖΑΛΗ Π.,	σελ.6653,6654,6656
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,	σελ.6671,6679
ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ Ι.,	σελ.6667
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ.6674,6675,6678,6680
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Χ.,	σελ.6663

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ή'

Τετάρτη 25 Φεβρουαρίου 2009

Αθήνα, σήμερα στις 25 Φεβρουαρίου 2009, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.02' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΕΡΑΝΤΖΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 26 Φεβρουαρίου 2009.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 570/23-2-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σίμου Κεδίκογλου προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη λειτουργία της εταιρίας ΛΑΡΚΟ κ.λπ..

2. Η με αριθμό 569/23-2-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Μπεγλίτη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τη συντήρηση του οδικού δικτύου του Νομού Κορινθίας κ.λπ..

3. Η με αριθμό 577/23-2-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Ζιώγα προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης, σχετικά με τη βιομηχανία Φωσφορικών Λιπασμάτων στην Καβάλα κ.λπ..

4. Η με αριθμό 568/23-2-2009 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Άννας Φιλίνη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την προστασία του ορεινού όγκου του Υμηττού κ.λπ..

5. Η με αριθμό 583/23-2-2009 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεωργίου Καρατζαφέρη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με την πρόταση απόδραση κρατούμενων από τις φυλακές Κορυδαλλού κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 573/23-2-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Γεωργίου Νικητιάδη προς τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με τη μείωση του κόστους για τις υπηρεσίες εξυπηρέτησης εδάφους στο αεροδρόμιο της Κω κ.λπ..

2. Η με αριθμό 581/23-2-2009 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λίλας Καφαντάρη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την αντιμετώπιση του προβλήματος της μεταφοράς

μαθητών με ειδικές ανάγκες κ.λπ..

3. Η με αριθμό 576/23-2-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Νικολάου Τσουκάλη προς την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων στο Καζίνο Ρίου κ.λπ..

4. Η με αριθμό 584/23-2-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδή Βορίδη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με το πακέτο στήριξης των τραπεζών κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διασφάλιση των αποθεματικών των Ασφαλιστικών Ταμείων και διεύρυνση των ασφαλιστικών- συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των εργαζομένων».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η πρόταση εμπίπτει στους περιορισμούς της παραγράφου 3 του άρθρου 73 του Συντάγματος. Θέλω να υπενθυμίσω στους κυρίους και τις κυρίες συναδέλφους ότι σύμφωνα με τη διάταξη αυτή του άρθρου 73, παράγραφος 3, του Συντάγματος, η πρόταση νόμου δεν εισάγεται για συζήτηση εφόσον συνεπάγεται εις βάρος του δημοσίου, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου δαπάνες ή ελάττωση εσόδων ή της περιουσίας τους, για να δοθεί μισθός ή σύνταξη ή γενικά όφελος σε κάποιο πρόσωπο.

Πρέπει να σας πω ότι η πρακτική την οποία ακολουθούμε όλα αυτά τα χρόνια είναι να συζητούμε αυτές τις προτάσεις νόμου χωρίς να προχωρούμε σε ψηφοφορία. Τις εισάγουμε γιατί έτσι, με τη συζήτηση στη Βουλή, δίνεται η δυνατότητα στα κόμματα, σε όλους τους Βουλευτές, αλλά και στην Κυβέρνηση, να πάρουν θέση σε σοβαρά ζητήματα στα οποία αναφέρονται και επιχειρούν να ρυθμίσουν οι προτάσεις νόμου, όπως κάνει και η παρούσα.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, κύριε Κανταρτζή, έχετε το λόγο.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Γνωρίζουμε βέβαια την τακτική η οποία ακολουθείται όλα αυτά τα χρόνια στη Βουλή να μην εισάγονται σε ψηφοφορία οι προτάσεις νόμου που κατατίθενται από την Αντιπολίτευση, αλλά πιστεύουμε ότι η ερμηνεία η οποία

δίδεται δεν είναι ερμηνεία η οποία ανταποκρίνεται στις ανάγκες, με δεδομένο ότι δεν υπάρχει νομοσχέδιο που να μη συνεπάγεται δαπάνες σε βάρος του δημοσίου. Εκτός αν νομοθετούμε περί ανέμων και υδάτων.

Προφανώς, άλλη ήταν η πρόθεση και άλλη ερμηνεία πρέπει να δοθεί στο σχετικό άρθρο του Συντάγματος. Βεβαίως, καταλαβαίνετε ότι δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί αυτήν τη στιγμή αυτό το μεγάλο ζήτημα, αλλά πιστεύουμε ότι πρέπει να αντιμετωπιστεί γιατί δεν είναι η σωστή ερμηνεία αυτή που δίδεται στο σχετικό άρθρο του Συντάγματος.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Κανταρτζή.

Η πρότασή σας καταγράφεται. Άλλωστε και άλλη φορά έχει δοθεί στο κόμμα σας η ευκαιρία να τη διατυπώσετε.

Εν τω μεταξύ, από τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες των κομμάτων έχουν φτάσει στο Προεδρείο επιστολές με τις οποίες ορίζονται Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι οι εξής συνάδελφοι: Από τη Νέα Δημοκρατία ορίζεται ο Βουλευτής Ηλείας κ. Παναγιώτης Αδρακτάς, από το ΚΚΕ ειδικός αγορητής ο συνάδελφός μας κ. Γεώργιος Μαυρίκος, από το ΣΥΡΙΖΑ ειδικός αγορητής ο συνάδελφός μας κ. Αθανάσιος Λεβέντης και από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό ο κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης.

Το λόγο τώρα έχει ο ισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας κ. Γεώργιος Μαυρίκος για δεκαπέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, η πρωτοβουλία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας να καταθέσει το σχέδιο νόμου και να φέρει για συζήτηση τα ζητήματα που σχετίζονται με τα αποθεματικά των ασφαλιστικών οργανισμών, αλλά και με άλλα συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά δικαιώματα όπως αυτά σε σχέση με τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και το ύψος των μισθών, πιστεύουμε ότι είναι μια πρωτοβουλία που και επικαιρότητα έχει και ταυτόχρονα αναδεικνύει την αναγκαιότητα του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος και όλων των εργαζομένων να εστιάσουν την προσοχή τους πάνω σ' αυτά τα σύνθετα και σοβαρά ζητήματα που έχουν πληγεί και έχουν δεχτεί αντεργατικά και αντιλαϊκά χτυπήματα από τις νομοθετικές ρυθμίσεις τόσο των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας, όσο και των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ.

Σήμερα που συζητείται αυτή η πρόταση νόμου του ΚΚΕ, οι δημόσιοι υπάλληλοι σε όλη τη χώρα μας έχουν εικοσιτετράωρη απεργία και ανάμεσα στα δίκαια αιτήματά τους αυτό που ξεχωρίζει είναι η κατάσταση με το Ταμείο Πρόνοιας των Δημοσίων Υπαλλήλων που και χρήματα δεν έχει, αλλά και καθυστερεί παραπάνω από δυόμισι και τρία χρόνια για να δώσει να πληρωθούν οι ασφαλισμένοι και οι συνταξιοδοτούμενοι από το χώρο των δημοσίων υπηρεσιών.

Πραγματικά, πρόκειται για μια πρωτοφανή και απαράδεκτη κατάσταση για την οποία ευθύνη έχουν όλες οι μέχρι σήμερα κυβερνήσεις και επιβεβαιώνει και αυτή η κατάσταση στο Ταμείο Πρόνοιας των Δημοσίων Υπαλλήλων – αλλά και τα άλλα ζητήματα που σχετίζονται με το ύψος των αμοιβών, με τους μισθούς, με τις αποδοχές τους, με τα θεσμικά τους αιτήματα – την κατάσταση και τα αποτελέσματα των πολιτικών όλων των μέχρι σήμερα κυβερνήσεων.

Κύριοι Βουλευτές, από το 1990 μέχρι και σήμερα, πολλούς αντιασφαλιστικούς νόμους έχουν ψηφίσει τα κοινοβούλια, άλλοτε στην μπλε τους εκδοχή και άλλοτε στην πράσινη. Και όλες οι κυβερνήσεις διαπράττουν ένα έγκλημα διαρκείας απέναντι στο ζήτημα των αποθεματικών των ασφαλιστικών οργανισμών. Ένα κεντρικό ζήτημα είναι τι είναι τα αποθεματικά. Μήπως είναι τα αποθεματικά περιουσιακά στοιχεία των Υπουργών; Μήπως είναι τα αποθεματικά περιουσιακά στοιχεία της Κυβέρνησης; Μήπως είναι τα αποθεματικά περιουσιακά στοιχεία των εργοδοτών και των βιομηχάνων;

Τα αποθεματικά των ασφαλιστικών οργανισμών είναι ιδρώτας και αίμα των ίδων των εργαζομένων. Είναι κλεμμένη υπεραξία από τους εργοδότες σε βάρος του ιδρώτα των μισθωτών. Αυτά τα αποθεματικά λεηλατούν και πλιατσικολογούν σε βάρος τους όλες οι μέχρι σήμερα κυβερνήσεις.

Πρέπει να πούμε ότι τα λεηλατηθέντα αποθεματικά από το

1950 μέχρι σήμερα, με βάση αντικειμενικούς υπολογισμούς, υπολογίζονται παραπάνω από 58.000.000.000 ευρώ. Πού πήγαν αυτά τα χρήματα; Έπεσαν στη θάλασσα; Και βέβαια όχι. Αυτά τα χρήματα δόθηκαν στο κεφάλαιο στο όνομα δήθεν της ανάπτυξης, προκειμένου – υποτίθεται – η χώρα να αντιμετωπίσει προβλήματα της περιόδου μετά τον Εμφύλιο Πόλεμο, με αποτέλεσμα κάποιοι να κερδοσκοπούν και να γίνονται οι πλούσιοι πλουσιότεροι και η εργατική τάξη να βλέπει τον ιδρώτα της να λεηλατείται.

Θεωρούμε, λοιπόν, ότι με ξένα κόλλυβα οι κυβερνήσεις μέχρι σήμερα ασκούσαν πολιτικές πάνω στο συγκεκριμένο τομέα και σε άλλους τομείς, αφού τα χρήματα που λεηλατήθηκαν είναι πολύ μεγάλα, είτε με τη λογική των δανεικών και των αγύρι-στων, είτε με τις χαριστικές ρυθμίσεις που πάντοτε είχαν συγκεκριμένα τμήματα της αστικής τάξης για να ωφελούνται και η εργατική τάξη να πλήττεται.

Τα λεηλατηθέντα αποθεματικά των ασφαλιστικών οργανισμών, λοιπόν, υπολογίζονται σε 58.000.000.000 ευρώ από το 1950 μέχρι το 1975. Περίπου 3,5 ή 4.000.000.000 για άλλους θεωρούνται τα λεηλατηθέντα την περίοδο 1999-2002 μέσα από το μεγάλο «κόλπο γκρόσο» του Χρηματιστηρίου που οργάνωσε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Αντίστοιχα ποσά θεωρούνται λεηλατηθέντα από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς από το «κόλπο» με τα δομημένα ομόλογα, που επίσης εξελίχθηκε και οργανώθηκε επί των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας. Όλη αυτή η κατάσταση είναι τραγική.

Αν σ' αυτήν την κατάσταση συνυπολογίσουμε τα 2.000.000.000 ευρώ που χρωστά το κράτος από τις υποχρεώσεις του απέναντι στην τριμερή χρηματοδότηση από το 2002, αν υπολογίσουμε τις εισφοροδιαφυγές και τις εισφοροκλοπές, καταλαβαίνουμε γιατί το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας μιλάει για ένα έγκλημα διαρκείας με ηθικούς και φυσικούς αυτουρ-γούς.

Σήμερα οι κυβερνήσεις υποκρίνονται – σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, χθες οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ όταν επικαλούνται δήθεν οικονομικά – υπαρκτά προβλήματα – για να ασελγήσουν πάνω στο σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης.

Αν ήταν οικονομικά τα προβλήματα της κοινωνικής ασφάλισης, θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν. Και υπάρχουν μερικοί τρόποι αντιμετώπισης που είναι πολύ χαρακτηριστικοί. Δηλαδή, αν αυξηθούν ουσιαστικά οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων, οι μισθοί των ιδιωτικών υπαλλήλων, οι μισθοί των εργαζομένων γενικά, δηλαδή αν διαμορφωθεί καλύτερος μισθός αυτός που λέει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας για 1.400 ευρώ κατώτερο μισθό, οι εισφορές και οι εισροές στους ασφαλιστικούς οργανισμούς θα ήταν πολλαπλάσιες από ό,τι είναι σήμερα.

Αν νομιμοποιούνταν οι οικονομικοί μετανάστες, οι εισροές στους ασφαλιστικούς οργανισμούς θα ήταν πολλαπλάσιες. Αν σταματούσαν οι εισφοροαπαλλαγές και οι εισφοροκλοπές, αν σταματούσατε να λειτουργείτε τις επιτροπές χαριστικών ρυθμίσεων σε βάρος των μεγάλων οφειλετών του ιδιωτικού τομέα και του κεφαλαίου, οι εισροές θα ήταν μεγάλες. Αν τους εκατόν πενήντα χιλιάδες νέους εργαζομένους ανασφάλιστους και με «STAGE» τους ασφαλίζατε συνταξιοδοτικά, οι εισροές θα ήταν πολύ μεγαλύτερες. Αν δίνατε κίνητρα στους τρίτεκνους, στους πολύτεκνους κ.λπ., πραγματικά οι εισροές θα ήταν στα ταμεία.

Σταματήστε, λοιπόν, τη θεωρία ότι δήθεν το πρόβλημα είναι οικονομικό. Τα οικονομικά προβλήματα των ασφαλιστικών οργανισμών τα «γεννούν» οι πολιτικές των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ.

Η ουσία του προβλήματος είναι ότι το πρόβλημα είναι ιδεολογικό, πολιτικό, κοινωνικό. Και για το λόγο αυτό, πάντοτε όλες οι αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις από την περίοδο του 1990 μέχρι σήμερα, έχουν ως στόχο το πώς θα περιορίσουν τα δικαιώματα των εργαζομένων και το πώς θα δώσουν πολλαπλάσια δικαιώματα και κερδοφορία στο μεγάλο κεφάλαιο και πολύπλευρη απαλλαγή σ' ό,τι αφορά τον τομέα του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος, υπονομεύοντας εντέλει το δημόσιο χαρακτήρα του και σπρώχνοντας με τις πολιτικές σας στη λογική και στην

αγκαλιά των ιδιωτικών ασφαλιστικών, εμπορικών κερδοσκοπικών εταιρειών.

Η πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κύριοι Βουλευτές, πιστεύουμε ότι και επίκαιρη είναι και ρεαλιστική και αναγκαία. Ζούμε σε μία περίοδο καπιταλιστικής κρίσης. Σ' αυτήν την περίοδο, λοιπόν, της καπιταλιστικής κρίσης που ζούμε, βλέπουμε το κεφάλαιο να γίνεται πιο επιθετικό, να κερδοσκοπεί σε βάρος των εργαζομένων. Σε τέτοιες συνθήκες, λοιπόν, οξύνονται τα προβλήματα για τη λαϊκή οικογένεια, τα βάσανα των εργαζομένων μεγαλώνουν, η ανεργία πολλαπλασιάζεται κλπ.

Τη στιγμή αυτή η Κυβέρνηση βρίσκει χρήματα. Βρήκε τα 28.000.000.000 για τις τράπεζες. Και, εν πάση περιπτώσει, πρέπει να σταματήσει αυτό το παραμύθι με τις τράπεζες.

Θα ήθελα σας πω το εξής. Χθες δημοσιεύθηκε ο ισολογισμός της ALPHA BANK, η οποία εμφανίζει καθαρά κέρδη 512.000.000 ευρώ, ενώ λέει ότι είχε ζημιές, ότι είχε χασούρα. Είχε 512.000.000 ευρώ καθαρά κέρδη! Και λέει ότι είχε μείωση των κερδών κατά 34%, επειδή το 2007 είχε 769.000.000 ευρώ. Δηλαδή, με 512.000.000 κέρδη μέσα στο 2008 και θέλουν να κλαίγονται ότι χάνουν. Σ' αυτούς χαρίζετε τα 28.000.000.000.

Ο ΤΙΤΑΝΑΣ, επίσης με δημοσιευμένα στοιχεία από τον ισολογισμό του το 2008, τις προηγούμενες μέρες, είχε 210.000.000 καθαρά κέρδη. Και εμφανίζει μείωση, λέει, καθαρών κερδών 13%. Να, γιατί φαίνεται και επιβεβαιώνεται ότι και στην περίοδο της καπιταλιστικής κρίσης οι καπιταλιστές γίνονται πιο επιθετικοί σε βάρος των εργαζομένων. Βρήκε, λοιπόν, λεφτά η Κυβέρνηση και ας αφήσει το «παραμύθι» για το πού θα βρει λεφτά.

Επίσης, ας αφήσει και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης το «παραμύθι» σε σχέση με την «πράσινη ανάπτυξη» κλπ.

Να σας πω τι γίνεται με την «πράσινη ανάπτυξη». Ετοιμάζουν, λέει, νέες ειδικότητες για τους εργαζόμενους και θα χρηματοδοτήσουν για την «πράσινη ανάπτυξη» τους εργοδότες στην Ελλάδα με 3 δισεκατομμύρια 0,13 ευρώ. Δηλαδή, 3.000.000.000 και κάτι ευρώ στους εργοδότες! Φθηνούς, τσάμπα εργάτες για τη δήθεν «πράσινη ανάπτυξη». Με τι ειδικότητες; Για να ειδικευθούν, λέει, οι εργαζόμενοι ως καθαριστές ακτών, ως υδρονομείς, ως στελέχη για την δήθεν, τις λεγόμενες «μη κυβερνητικές οργανώσεις» που στην πραγματικότητα είναι υποχείρια των κυβερνήσεων. Αυτή είναι η κατάσταση!

Με βάση όλα αυτά, λοιπόν, θεωρούμε ότι και οι απόψεις που επίσης προβάλλει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης - επαναφέροντας την πρόταση που είχε κάνει προεκλογικά στο Λαύριο - για να δουλεύουν οι νέοι ανασφάλιστοι, είναι απαράδεκτες και στην ουσία αποτελούν εναρμόνιση, ένα πινγκ-πονγκ ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ.

Για μας αυτές οι πολιτικές είναι απαράδεκτες, τις καταδικάζουμε και τις αντιπαλεύουμε έμπρακτα και καθημερινά.

Η κεντρική μας λογική στα έντεκα άρθρα του σχεδίου νόμου που κατέθεσε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι να ενισχύεται ή να προσανατολίζεται η δράση του κινήματος και των προτάσεών του σε ένα κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα με δημόσια, καθολικά και υποχρεωτικά χαρακτηριστικά.

Στα πλαίσια αυτά, η αξιοποίηση των αποθεματικών για μας πρέπει να έχει ορισμένα κριτήρια.

Πρώτον, να γίνεται αξιοποίηση των αποθεματικών χωρίς κίνδυνο.

Δεύτερον, να γίνεται με διαφανείς διαδικασίες και όχι όπως γίνεται μέχρι τώρα είτε με τους νόμους της Νέας Δημοκρατίας και το 20% να «τζογάρεται» στο χρηματιστήριο είτε με τους νόμους του ΠΑΣΟΚ όπου δίνεται η δυνατότητα το 23% αντίστοιχα να λεηλατείται μέσα από το Χρηματιστήριο.

Τρίτον, χωρίς μεσάζοντες και παρεμβάσεις τρίτων. Χωρίς να παρεμβαίνουν τραστές, ιδιωτικές εταιρείες για το πώς θα αξιοποιούνται τα αποθεματικά των ταμείων.

Τέταρτον, αποκλειστικά και μόνο σε τίτλους του δημοσίου με επιτόκιο αντίστοιχο με το επιτόκιο που δανείζεται το κράτος.

Αυτή είναι η λογική της πρότασης του ΚΚΕ που και στα έντεκα άρθρα του σχεδίου νόμου απεικονίζονται και αντανakλούνται τα πραγματικά συμφέροντα των εργαζομένων.

Επίσης, ορίζεται στα άρθρα μέσα από ποιες διαδικασίες και με ποιο τρόπο θα γίνει εντός τριετίας η επιστροφή σε ισόποσες δόσεις των λεηλατηθέντων που λίγο νωρίτερα αναφέραμε.

Στο άρθρο 4, αναφέρεται με ποιον τρόπο και κάτω από ποιες προϋποθέσεις οι μετοχές και τα χρηματοοικονομικά σήμερα δεδομένα και προϊόντα που κατέχουν οι ασφαλιστικοί οργανισμοί θα μεταβιβαστούν στο δημόσιο και θα εξασφαλιστούν τα χρήματα για τους δημόσιους οργανισμούς και τους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Στο άρθρο 6, ορίζεται πώς και σε τι χρονικό διάστημα το δημόσιο οφείλει να καταβάλει τις ασφαλιστικές εισφορές που έχει παρακρατήσει και δεν αποδίδει εμφανιζόμενο και το δημόσιο σαν «κλέφτης» απέναντι στα ασφαλιστικά ταμεία.

Στο άρθρο 7, ορίζονται όρια ηλικίας, τα εξήντα και εξήντα πέντε για τους άνδρες και τα πενήντα πέντε για τις γυναίκες. Επίσης, υπάρχει μια γενικευμένη ρύθμιση που προτείνει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας για εννιά χιλιάδες ημέρες εργασίας ή για τριάντα χρόνια δουλειάς. Και σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης θεωρούμε ότι αυτό είναι παραπάνω από αναγκαίο.

Σήμερα υπάρχουν δημοσιεύματα σε εφημερίδες ότι στις 26 Μαρτίου το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο θα βγάλει απόφαση με την οποία θα υποχρεώνει τις γυναίκες να συνταξιοδοτούνται στα εξήντα πέντε χρόνια. Πρόκειται για μία απαράδεκτη ρύθμιση, έναν ωμό εκβιασμό που δείχνει το χαρακτήρα της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το ποιους πολιτεύεται, ποιους υπηρετεί και τι στρατηγικές ακολουθεί σε βάρος των λαών και των εργαζομένων.

Για το ύψος της σύνταξης υποστηρίζει το Κομμουνιστικό Κόμμα ότι πρέπει να είναι στο 80% του τελευταίου μισθού, επειδή θεωρούμε απαράδεκτο αυτό που γίνεται σήμερα. Κύριοι Βουλευτές, δεν ξέρουμε τι θα γινόταν αν οι Βουλευτές και οι δικαστικοί έπαιρναν συντάξεις σαν αυτές που δίνει το ΙΚΑ ή σαν αυτές που δίνει ο ΟΓΑ που το 70% των συνταξιούχων του ΟΓΑ παίρνουν συντάξεις μέχρι 400 ευρώ και το 75% των συνταξιούχων του ΙΚΑ κάτω από 500 ευρώ. Και μιλάμε για δουλειά στο χωράφι, στα μαντριά, στους δρόμους, εκεί που, πραγματικά, το καλοκαίρι καίγονται και τον χειμώνα ταλαιπωρούνται. Και λεηλατούν τα κέρδη τους οι μεσάζοντες σε τέτοιες συνθήκες. Είναι απαράδεκτη αυτή η κατάσταση.

Και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, υποστηρίζοντας το εξής. Γίνεται πολλή συζήτηση αυτές τις μέρες για την ασφάλεια των πολιτών με αφορμή την απόδραση των κρατουμένων στον Κορυδαλλό κ.λπ. Πολλή συζήτηση περί εκλογολογίας κ.λπ. Μια επιχείρηση τελικά να τρομοκρατηθεί ο ελληνικός λαός και οι εργαζόμενοι. Η πραγματική ασφάλεια, ο φόβος και η αγωνία για τα λαϊκά στρώματα και την εργατική τάξη είναι η ανεργία, είναι η μεγάλη ακρίβεια, είναι η αγωνία για το τι θα κάνει αύριο το παιδί του εργάτη και του υπάλληλου, τι μέλλον του ετοιμάζουν οι πολιτικές του δικομματισμού, ένα μέλλον αβέβαιο βαθιάς εκμετάλλευσης και ανεργίας. Είναι τι θα γίνει και πώς θα επιβιώσει ο συνταξιούχος του ΟΓΑ και του ΙΚΑ. Αυτή είναι η κατάσταση. Και επειδή εμείς δεν έχουμε αυταπάτες ούτε για τα όρια της κοινοβουλευτικής πάλης ούτε για το τι μπορεί να γίνει εδώ, θεωρούμε αναγκαίο να καλέσουμε τους εργαζόμενους, τελειώνοντας, να οργανώσουν την αντίστασή τους. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας θα είναι μαζί τους σ' αυτούς τους αγώνες για να πετύχουν λύση στα προβλήματά τους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας η Βουλευτής Καστοριάς, κ. Βίβιαν Μπουζάλη.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΠΟΥΖΑΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση νόμου που φέρνει σήμερα για συζήτηση το ΚΚΕ έρχεται σε μια εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία. Υπό το βάρος μιας δύσκολης χρηματοπιστωτικής κρίσης, η παγκόσμια οικονομία πλήττεται από την πτώση των δεικτών του χρηματιστηρίου, τη μείωση των αξιών σε μια σειρά από χρηματοοικονομικά προϊόντα, την έλλειψη εμπιστοσύνης των πολιτών απέναντι στο χρηματοπιστωτικό σύστημα και, βεβαίως, τα σοβαρά προβλήματα ρευστότητας.

Όπως αντιλαμβάνεστε, όταν ολόκληρη η υφήλιος συγκλονί-

ζεται από ένα τόσο σημαντικό γεγονός, δεν μπορεί η χώρα μας να παραμείνει ανεπηρέαστη. Παρ' όλα αυτά όπως γνωρίζετε η Κυβέρνηση ενήργησε άμεσα, από τις πρώτες χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, λαμβάνοντας μέτρα για την προστασία των δανειοληπτών, των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, των καταθετών, ενώ παράλληλα σημειώνω ότι η οικονομία μας εμφανίστηκε ιδιαίτερα ανθεκτική γεγονός που εν πολλοίς οφείλεται και στο ότι διαθέτουμε ένα υγιές τραπεζικό σύστημα αλλά και ότι δεν πραγματοποιήθηκαν επενδύσεις γύρω από τα λεγόμενα τοξικά προϊόντα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, τα θέματα διασφάλισης των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων καθώς και της προάσπισης των ασφαλιστικών συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των εργαζομένων αποτελούν, πράγματι, ζητήματα πολύ σημαντικά. Από την άλλη πλευρά όμως θα πρέπει να εξετάσουμε το θέμα που θέτετε και στην πραγματική του διάσταση. Άλλωστε δεν πρέπει να ξεχνάτε ότι η Κυβέρνηση μερίμνησε για τα ζητήματα αυτά μέσα από μεταρρυθμίσεις, μέσα από πρωτοβουλίες που προώθησε το προηγούμενο διάστημα.

Ξεκινάω, λοιπόν, από το θέμα των αποθεματικών των ταμείων. Στην αιτιολογική έκθεση της πρότασης που καταθέσατε λέτε ότι μέσα από τους νόμους 2076/1992 αλλά και 2676/1999 δόθηκε από τις τότε κυβερνήσεις η δυνατότητα στα ασφαλιστικά ταμεία να τοποθετούν ποσοστό των αποθεματικών τους στο χρηματιστήριο. Πρέπει να ξεκαθαριστεί με κάθε τρόπο ότι σύμφωνα με την τότε ισχύουσα νομοθεσία, στην οποία εσείς αναφέρεστε, οι ασφαλιστικοί φορείς μπορούσαν να επενδύουν σε ακίνητα και κινητές αξίες το 23% του ποσού που προκύπτει από τον συνυπολογισμό των στοιχείων του ενεργητικού τους. Και αυτό μόνο με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου.

Επιπλέον, για οποιαδήποτε επένδυση πέραν αυτού του προκαθορισμένου ποσοστού απαιτείτο έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης μεταξύ του Υπουργού Απασχόλησης και του εκάστοτε διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας. Και φυσικά μέχρι στιγμής δεν μιλάμε για επενδύσεις σε ομόλογα αφού γι' αυτές απαιτείται μόνο –και το τονίζω αυτό– απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του φορέα.

Συνεπώς, η αγορά και η πώληση ομολόγων του ελληνικού δημοσίου με βάση το τότε ισχύον νομοθετικό πλαίσιο της περιόδου που αναφέρεστε δεν υπόκειται στην έγκριση της κυβέρνησης και συνεπώς αποτελεί αποκλειστική αρμοδιότητα των ασφαλιστικών φορέων. Κάτι που εξακολουθεί να ισχύει και σήμερα με βάση τον ν. 3586/07 για την αξιοποίηση της περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων.

Επομένως, η οποιαδήποτε δυνατότητα πραγματοποίησης επενδύσεων και ρευστοποίησης περιουσιακών στοιχείων παρέχεται αποκλειστικά και μόνο μέσα από τις αποφάσεις των διοικήσεων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και πάντοτε στο πλαίσιο της ισχύουσας νομοθεσίας και βέβαια ανάλογα πάντα με την οικονομική κατάσταση του εκάστοτε φορέα, την επενδυτική πολιτική, την στρατηγική και τους στόχους που χαράσσουν τα διοικητικά συμβούλια. Σε καμμία περίπτωση και πάντοτε σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία δεν απαιτείται έγκριση του Υπουργείου Απασχόλησης για τις ανωτέρω πράξεις. Άλλωστε γνωρίζετε πολύ καλά ότι οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης είναι αυτόνομοι, είναι αυτοδιοικούμενοι οργανισμοί με διοικήσεις που απαρτίζονται από αιρετούς εκπροσώπους των ασφαλισμένων, των συνταξιούχων και των εργοδοτών.

Παρακάτω αναφέρετε ότι με μια σειρά νομοθετικών ρυθμίσεων ευνοήθηκε το «τζογάρισμα» των αποθεματικών των ταμείων. Το είπα και στην επιτροπή και το ξαναλέω: η έκφραση αυτή που χρησιμοποιείτε για να στηρίξετε την επιχειρηματολογία σας για μένα είναι προφανώς ατυχής και πολύ περισσότερο αβάσιμη και σε καμμία περίπτωση δεν συνάδει με την μέχρι τώρα πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Όταν μιλάμε για δημόσιο χρήμα οφείλουμε να είμαστε προσεκτικοί στις εκφράσεις μας, να μην συγχέουμε γεγονότα διότι το δημόσιο χρήμα δεν είναι σε καμμία περίπτωση τζόγος. Βέβαια, καταλαβαίνω ότι εσείς αναφέρεστε στην αμαρτωλή περίοδο 1999-2001 των «παιχνιδιών» των ταμείων με μετοχές στο Χρηματιστήριο από την οποία προέκυψε καθαρή απώλεια ύψους

2.000.000.000 ευρώ της αξίας των χρεογράφων.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Έλεος, έλεος!

ΒΙΒΙΑΝ ΜΠΟΥΖΑΛΗ: Ποσό που ισοδυναμεί με ισόποση πραγματική ζημιά για την περιουσία των ασφαλιστικών ταμείων απώλεια δηλαδή σε σταθερές τιμές γύρω στο 30%. Όμως για την ζημιά αυτή οφείλει να απαντήσει σε συνταξιούχους και σε ασφαλισμένους η Αξιοματική Αντιπολίτευση και όχι η Κυβέρνηση. Δηλαδή, για το πού τελικά πήγαν τα 2.000.000.000 ευρώ, τα οποία θα ήταν πολύ περισσότερα αν τα ταμεία δεν είχαν επενδύσει τότε σε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι του ΚΚΕ, για το μόνο που μπορούμε να διαβεβαιώσουμε είναι για τα αποτελέσματα των δικών μας πράξεων. Δηλαδή, εξηγούμαι, ότι δεν απαξιώσαμε ποτέ την περιουσία των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αντίθετα, όπως αποδεικνύεται από τα στοιχεία της αρμόδιας διεύθυνσης του Υπουργείου –τα οποία θα καταθέσω εδώ, κύριε Πρόεδρε– η περιουσία των ταμείων βαίνει με σταθερό αυξητικό ρυθμό από τα 21,8 δισεκατομμύρια ευρώ το 2003 στα 29,2 δισεκατομμύρια ευρώ το 2006, σημειώνοντας περίπου αύξηση 40% και με την προοπτική να ξεπεράσει τα 31% ευρώ κλείνοντας και το 2007. Το ίδιο συμβαίνει και με την εξέλιξη των χρεογράφων.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Βίβιαν Μπούζαλη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεύτερον, προχωρήσαμε για πρώτη φορά στην ιστορία του ελληνικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης στην πλήρη απογραφή, καταγραφή και δημοσίευση του συνόλου της ακίνητης και κινητής περιουσίας των φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

Τρίτον, προωθήσαμε διάταξη το Δεκέμβριο του 2006 με την οποία υποχρεώσαμε τα ΔΣ των ταμείων να υποβάλουν ισολογισμούς κάτι το οποίο δεν γινόταν μέχρι τότε –και είμαι σίγουρη ότι το γνωρίζετε– αναλογιστικές μελέτες, επιχειρησιακά σχέδια και μάλιστα με επιβολή κυρώσεων στις διοικήσεις που δεν θα το πράξουν. Αρκεί να σημειωθεί ότι αρκετά ταμεία δεν είχαν κλείσει ισολογισμούς για περισσότερα από πέντε χρόνια ενώ αρκετά δεν είχαν εκπονήσει ποτέ αναλογιστικές μελέτες.

Τέταρτον, προχωρήσαμε στην δημοσίευση στο διαδίκτυο –το κάναμε αυτό το Μάρτιο του 2007– και συγκεκριμένα στην ιστοσελίδα www.periusia.gr το σύνολο των ακινήτων και των κινητών αξιών των φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

Πέμπτον, προωθήσαμε την πραγματοποίηση έκτακτου διαχειριστικού ελέγχου σε βάθος δεκαετίας για το σύνολο των πράξεων διαχείρισης της κινητής και ακίνητης περιουσίας των ταμείων με σκοπό να αποτραπούν πιθανές μελλοντικές επενδυτικές συμφορές που δεν συνάδουν με τα συμφέροντα των φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

Έκτον, θωρακίσαμε με νόμο, το ν. 3586/2007 το θεσμικό πλαίσιο για την αξιοποίηση της περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων ενισχύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την διαφάνεια αλλά και την αποτελεσματικότητά του.

Εβδομον, εξετάζουμε σοβαρά την δημιουργία ενός ενιαίου οργανισμού διαχείρισης αποθεματικού –και αυτό, κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι είναι κάτι που θα πρέπει να δούμε– με στόχο την περαιτέρω αξιοποίηση των αποθεματικών των ταμείων.

Όσον αφορά τώρα την σημερινή κρίση και τις υποτιθέμενες απώλειες των αποθεματικών των ταμείων πρέπει να ξεκαθαρίσω ότι θα μιλούσαμε για απώλειες εφόσον υπήρχαν αυτές και μάλιστα βεβαιωμένες. Αυτό σημαίνει ότι αν τα ασφαλιστικά ταμεία είχαν επενδύσει σε μετοχές, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια, τότε ίσως να μιλούσαμε για απώλειες των αποθεματικών που οφείλονται στην χρηματοοικονομική κρίση. Στην παρούσα φάση όμως δεν συντρέχει κανένας τέτοιος λόγος. Συνεπώς, ούτε τα αποθεματικά των ταμείων κινδυνεύουν, ούτε οι συντάξεις και οι παροχές τις οποίες το κράτος έτσι και αλλιώς εγγυάται στο ακέραιο και το οποίο έχει επισημάνει πολλές φορές και ο Πρωθυπουργός, ο Κώστας Καραμανλής.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνοντας με το θέμα της διασφάλισης των αποθεματικών των ταμείων θα αναφερθώ και στο άρθρο 2. Εκεί προτείνεται το δημόσιο να καταβάλει έντοκα εντός εξαμήνου στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης τα ποσά

που διατέθηκαν για την αγορά των δομημένων ομολόγων προκειμένου να καλυφθεί η ζημία.

Θυμίζω, λοιπόν, εδώ ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 23 του ν. 3586/2007 και με σκοπό να καλυφθεί το ποσό των αναλογούντων τόκων κατά τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο που αναφέρετε, καταβλήθηκε έκτακτη οικονομική ενίσχυση από τον κρατικό προϋπολογισμό στα ακόλουθα ασφαλιστικά ταμεία: Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων, ποσό 1,09 εκατομμύρια ευρώ, Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης, ποσό 876.000 ευρώ, Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Φαρμακευτικών Εργασιών, ποσό 602.000 ευρώ, Ταμείο Συντάξεων Εφημεριδοπωλών και Υπαλλήλων Πρακτορειών, ποσό κοντά στα 500.000 ευρώ. Συνεπώς, οποιοδήποτε ποσό θεωρήθηκε ότι αφαιρέθηκε από τα ανωτέρω ασφαλιστικά ταμεία, επιστράφηκε. Παράλληλα, ξεκαθαρίζω ότι τα οποιαδήποτε ελλείμματα των ταμείων καλύπτονται από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Αγαπητοί συνάδελφοι, έρχομαι τώρα στο θέμα της διερεύνησης των ασφαλιστικών συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Όλοι γνωρίζετε ότι το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας αναπτύχθηκε –δυστυχώς– απρογραμματίιστα, εγώ θα πω και ευκαιριακά. Το αποτέλεσμα ήταν να κυριαρχεί η γραφειοκρατία, η πολυδιάσπαση των υπηρεσιών, πολλές φορές αλληλοεπικάλυψη αρμοδιοτήτων, δαιδαλώδης και πολλές φορές αντιφατική νομοθεσία. Από την άλλη πλευρά, τα αυξανόμενα ελλείμματα των ταμείων, το αυξανόμενο προσδόκιμο όριο ζωής των πολιτών, η συνεχώς μειούμενη αναλογία εργαζομένων προς συνταξιούχους, απαιτούσαν γενναίες μεταρρυθμίσεις, προκειμένου το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας να καταστεί βιώσιμο.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τη λογική αυτή έπρεπε να μπει μία τάξη και κυρίως να διαφυλαχθούν οι προϋποθέσεις όσων έχουν ώριμα δικαιώματα, ενώ παράλληλα έπρεπε σταδιακά να εξορθολογιστεί το σύστημα και με ισονομία και με δικαιοσύνη. Οπότε προχωρήσαμε, όπως γνωρίζετε όλοι, τον προηγούμενο Μάρτιο στη μεταρρύθμιση και στον εκσυγχρονισμό του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, προκειμένου να καταστεί βιώσιμο, ανταποδοτικό και κοινωνικά δίκαιο και με μακροχρόνια προοπτική, χωρίς να δηλώσουμε ποτέ ότι λύσαμε και το πρόβλημα.

Τι κάναμε λοιπόν; Προχωρήσαμε σε μία ουσιαστική και παράλληλα ήπια μεταρρύθμιση με στόχο να χτυπήσουμε σταδιακά τις παθογένειες του συστήματος, ομαδοποιήσαμε τα ταμεία με στόχο να αντιμετωπίσουμε την κατασπατάληση των πόρων, τα φαινόμενα διαφθοράς, την αδυναμία ελέγχου και εποπτείας, η οποία υπήρχε έτσι κι αλλιώς, διαφυλάξαμε τα ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, θεσπίσαμε το Ταμείο Αλληλεγγύης Γενεών, προστατεύσαμε τη μητρότητα, εντείνουμε τη μάχη κατά της εισφοροδιαφυγής, χωρίς να πούμε ότι λύσαμε το πρόβλημα –υπάρχει μεγάλος δρόμος εκεί– διαφυλάξαμε τον αναδιανεμητικό χαρακτήρα του ασφαλιστικού μας συστήματος, δεν μεταβάλαμε τα όρια ηλικίας, δεν μειώσαμε τις συντάξεις, δεν αυξήσαμε τις εισφορές, αλλά με ήπιες διορθωτικές κινήσεις, δηλαδή, τα ειδικά όρια ηλικίας, ειδικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, προχωρήσαμε.

Επιπλέον, αποδείξαμε έμπρακτα τη βαθιά συνείδηση της πολιτικής ευθύνης, αλλά και της κοινωνικής ευαισθησίας, με προφανή στόχο την άρση των αδικιών στην κοινωνική ασφάλιση. Βεβαίως, το κάναμε αυτό παράλληλα με μία σειρά από άλλες ενέργειες, όπως –να θυμίσω, για να μην τα ξεχνάμε– το διπλασιασμό του ΕΚΑΣ σε τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες συνταξιούχους, το διπλασιασμό της αγροτικής σύνταξης σε οκτακόσιες χιλιάδες συνταξιούχους. Ενισχύσαμε τους συνταξιούχους με την κατάργηση των εισφορών υπέρ του ΛΑΦΚΑ, επεκτείνουμε το παραπληγικό επίδομα σε είκοσι χιλιάδες ασφαλισμένους του ΟΓΑ, δώσαμε τη δυνατότητα σε σαράντα χιλιάδες αγρότες ηλικίας μεταξύ πενήντα πέντε και εξήντα πέντε ετών να λάβουν βασική σύνταξη, που πριν δεν δικαιούντο. Ακόμη, καταργήσαμε το φόρο στο επίδομα που λαμβάνουν από το κράτος οι πολύτεκνες μητέρες και αυξήσαμε, παρά τις δύσκολες δημοσιονομικές συνθήκες, το συνολικό ύψος των μεγεθών του κοινωνικού

προϋπολογισμού από 47,4 δισεκατομμύρια σε 51,8 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή κατά 4,4 δισεκατομμύρια ευρώ, ένα ποσοστό της τάξεως του 10%. Αυξήσαμε την κρατική επιχορήγηση για την κοινωνική ασφάλιση κατά 78%, αυξήσαμε συνολικά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις κατά 68%, από 29.000.000.000 ευρώ το 2004 σε 49.000.000.000 ευρώ το 2008 και πολλά ακόμη. Τηρήσαμε στο ακέραιο τη δέσμευσή μας για ουσιαστική στήριξη του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μέσω της ετήσιας χρηματοδότησης, μια υποχρέωση που είχαμε αναλάβει σε ποσοστό 1% του ΑΕΠ, εκδίδοντας δύο κοινές υπουργικές αποφάσεις μεταξύ των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, αλλά και Απασχόλησης, συνολικού ύψους 3.622.000.000 ευρώ. Αυτές θεωρούνται πετυχημένες παρεμβάσεις με στόχο την άρση των αδικιών στην κοινωνική ασφάλιση. Στοχευμένες δράσεις με συγκεκριμένα αποτελέσματα. Έτσι αποδεικνύεται και έμπρακτα η μέριμνα της πολιτείας για τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες και ειδικότερα τους συνταξιούχους, χωρίς να λύσουμε ολοκληρωτικά το πρόβλημα, τονίζω ξανά εδώ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εσείς με την πρόταση που φέρνετε τώρα εδώ –και θέλω να μιλήσω για τα άρθρα 7, 8 και 9– προτείνετε ουσιαστικά μια πλειοδοσία παροχών που μόνο την άρση, τελικά, των αδικιών δεν υπηρετεί. Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά τις δύσκολες περιόδους που διανύουμε. Σ' αυτές τις δύσκολες περιόδους, λοιπόν, θα πρέπει να διασφαλίσουμε με κάθε τρόπο τα συμφέροντα των ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων. Εσείς βεβαίως, αντί να στηρίξετε κάποιες απ' αυτές τις προσπάθειες, προτείνετε: μείωση του ορίου ηλικίας για την απόκτηση δικαιωμάτων πλήρους σύνταξης, δηλαδή, να κατοχυρώνεται το δικαίωμα για τους εργαζόμενους σε ιδιωτικό, δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα στο εξηκοστό έτος για τους άνδρες και στο πενήντα έτος για τις γυναίκες με περαιτέρω μείωση πέντε ετών για τους εργαζόμενους στα βαρέα και στα ανθυγιεινά ή με τη συμπλήρωση τριάντα ετών υπηρεσίας ή με εννέα χιλιάδες ημέρες ασφάλισης, κατοχύρωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος με τη συμπλήρωση τεσσάρων χιλιάδων πενήντα ημερών ασφάλισης, καθορισμό του ύψους της πλήρους σύνταξης στο 80% των τελευταίων συνολικά μηνιαίων αποδοχών, απαλλαγή των εργαζομένων από τις εισφορές στον κλάδο της υγείας και της πρόνοιας, δωρεάν παροχή των ανωτέρω υπηρεσιών από το δημόσιο σύστημα υγείας.

Ακολουθώντας, λοιπόν, τη δική σας λογική θα πρέπει ουσιαστικά –έτσι το καταλαβαίνω εγώ τουλάχιστον– να βαπτίσουμε ως απόμαχους όλους εκείνους τους πολίτες που βρίσκονται στην ηλικία των πενήντα και των πενήντα πέντε, επιβαρύνοντας φυσικά και τρομακτικά το ήδη επιβαρυνόμενο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Με αυτόν τον τρόπο εσείς, βεβαίως, πιστεύετε ότι θα καταπολεμηθούν οι αδικίες και οι στρεβλώσεις του συστήματος, παρέχοντας αφειδώς συντάξεις, μεταβιβαστικές πληρωμές, απαλλαγές από τις εισφορές. Και τελικά θα δημιουργήσουμε στρατιές από απόμαχους πενηντάρηδες, τους οποίους θα πληρώνουν οι επόμενες γενιές, οι οποίες σημειώνω ότι υπολείπονται δραματικά των συνταξιούχων στη χώρα μας, αλλά και σ' ολόκληρη την Ευρώπη.

Εμείς θεσπίσαμε αντικίνητρα της πρόωρης συνταξιοδότησης, καθώς και την παρέμβαση σε ορισμένα ειδικά όρια ηλικίας, με σκοπό να περιορίσουμε τις στρεβλώσεις. Σε αντίθετη περίπτωση, θα αφήναμε να επικρατήσει το χάος, που έτσι κι αλλιώς είχε δημιουργηθεί, με αποτέλεσμα και τη δημιουργία τεράστιων ανισοτήτων σε διάφορες κοινωνικές ομάδες. Υπενθυμίζω ότι σχετικά με την κατοχύρωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, τα όρια συνταξιοδότησης δεν είναι ενιαία για όλους τους εργαζόμενους σε όλους τους τομείς. Στο ΙΚΑ, για παράδειγμα, που αποτελεί τον κύριο φορέα κοινωνικής ασφάλισης, το συνταξιοδοτικό δικαίωμα αποκτάται με τη συμπλήρωση τεσερις χιλιάδων ημερών ασφάλισης και του εξηκοστού πέμπτου έτους για τους άνδρες και του εξηκοστού για τις γυναίκες ή με τη συμπλήρωση έντεκα χιλιάδων ημερών εργασιών, χωρίς όριο ηλικίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, εάν έχετε την καλοσύνη.

Επιπλέον, το ύψος της πλήρους σύνταξης καθορίζεται στο 79% του μέσου όρου των μηνιαίων αποδοχών της τελευταίας πενταετίας για όσους αποχώρησαν το 2008. Επομένως, το νούμερο αυτό δεν απέχει καθόλου απ' αυτό που προτείνετε και παράλληλα διασφαλίζει τα ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα όλων εκείνων που συνταξιοδοτήθηκαν μέχρι το τέλος του περασμένου έτους, δηλαδή, του 2008. Από εκεί και πέρα, το ποσοστό αυτό θα βαίνει μειούμενο κατά 1% ετησίως και θα καταλήξει στο 70% για εκείνους που θα αποχωρήσουν από το 2017 και μετά.

Όσον αφορά τις εισφορές στον κλάδο της υγείας και πρόνοιας, πρέπει να σας πω ότι εάν ο ασφαλισμένος δεν πληρώσει τις εισφορές του, τότε δεν θα υπάρξει ούτε βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα, αλλά ούτε δωρεάν υπηρεσίες. Από πού θα βρεθούν όλα αυτά τα ποσά για να καλύψουν μία τέτοια περίπτωση; Διότι οι εργαζόμενοι αποτελούν το μεγαλύτερο τμήμα της κοινωνίας και βασικά στηρίζουν και το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας. Οι εισφορές, για τις οποίες κάνετε λόγο, αντιπροσωπεύουν το 2,5% επί των ακαθαρίστων μηνιαίων αποδοχών των εργαζομένων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τριάντα δευτέρα, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, να μη σας κουράσω άλλο. Να κλείσω λέγοντας ότι με πλειοδοσία παροχών για συντάξεις, τη μείωση φόρων και την αύξηση επιδοματικών πολιτικών έναντι των ενεργητικών πολιτικών και μάλιστα όταν γνωρίζουμε και τη δύσκολη οικονομική συγκυρία που επικρατεί στην ελληνική οικονομία, δεν θα επιτύχουμε το στόχο της εξυγίανσης του ασφαλιστικού συστήματος. Θεωρώ ότι η Κυβέρνηση με τις πρωτοβουλίες και τις μεταρρυθμίσεις που έχει κάνει συνηγορεί...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ. Έχετε ήδη ξεπεράσει το χρόνο σας κατά ενάμισι λεπτά. Έχετε και δευτερολογία.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΠΟΥΖΛΗ: ...έτσι ώστε να διασφαλίσει τα αποθεματικά των φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, ο Βουλευτής κ. Λεωνίδας Γρηγοράκος, καθηγητής, Βουλευτής Λακωνίας.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Πάντα με τα καλά σας λόγια, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας περιγράψω. Είστε καλός εσείς, καλά λόγια λέω. Συμφωνεί και ο κ. Παπουτσής μαζί μου οπωσδήποτε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Θα μπορούσε να κάνει διαφορετικά ο κ. Παπουτσής;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Αν ήθελε, θα μπορούσε. Αλλά δεν θέλει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Δεν θέλω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχετε το λόγο, κύριε Γρηγοράκο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για τη φιλοφρόνηση.

Κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση της πρότασης νόμου του ΚΚΕ δεν μπορεί να αφίσταται ολοένα και πιο ισχυρού δημόσιου διαλόγου για τον εξτρεμισμό που επικρατεί, αναφορικά με τις εργασιακές σχέσεις από τους κύκλους των εργοδοτών και όσων οδήγησαν το χρηματοπιστωτικό σύστημα της υφ'ηλίου στην εποπτεία προς τα εθνικά ταμεία.

Από την άποψη αυτή, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του ΚΚΕ πιστεύω ότι η πρότασή σας είναι παρά πολύ χρήσιμη, είναι επίκαιρη και γόνιμη για προβληματισμό και συμφωνία σε πολλά σημεία με τις σχετικές προτάσεις που το ΠΑΣΟΚ τον τελευταίο καιρό έχει θέσει υπό την κρίση της κοινωνίας.

Στην ουσία είναι ένα σχέδιο νόμου που πιάνει το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας το οποίο βέβαια το επαναποθετεί σε νέες βάσεις που έπρεπε να έχουν γίνει από παλιά και να έχουν προβληματίσει την πολιτική ηγεσία της χώρας. Βλέπω βέβαια να τίθενται από τους γνωστούς υποστηρικτές της ελα-

στικοποίησης των εργασιακών σχέσεων, ψευδοδιλήμματα για την ανεργία και για την ελαστική εργασία.

Η ευρωπαϊκή Σοσιαλδημοκρατία έδωσε μάχες για να εδραιώσει –και την εδραίωσε– την πλήρη απασχόληση. Σήμερα κάποι-οι σπέρνουν δεξιά και αριστερά τη διχοτόμηση της κοινωνίας, ανάμεσα σ' αυτούς που θα δουλεύουν και σ' αυτούς που θα βρίσκονται σε προσωρινή ανεργία. Όπως, λένε οι συνάδελφοι του ΚΚΕ προτείνουν την κατάργηση κάθε διάταξης που επιτρέπει το τζογάρισμα στο οποίο έκανε σχετική αναφορά και η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας. Όμως, έγινε τζογάρισμα των αποθεματικών των ταμείων σε μετοχές και σ' άλλα χρηματοοικονομικά προϊόντα. Και συμφωνούμε, μαζί σας έγινε τζογάρισμα με τα περιώ-νυμα δομημένα ομόλογα, τα οποία βέβαια έφεραν σε δεινή θέση το ασφαλιστικό μας σύστημα.

Εμείς πρόσφατα και κάθε μέρα τώρα πια, μέσω των αρμο-δίων πολιτικών μας οργάνων, εκπροσώπων προσπαθούμε να ξαναδούμε από την αρχή το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας. Η κυρία Υπουργός σίγουρα για το 2009 θα έχει πολλούς εφιάλ-τες γιατί απαιτούνται μέσα στο 2009 χρήματα που φτάνουν στο 2% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και είναι περίπου στα 5,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Ορισμένα από αυτά όπως τα 2,9 δισεκατομμύρια ευρώ οφείλουν τα ταμεία στα νοσοκομεία και τα τελευταία βέβαια στους προμηθευτές οι οποίοι πηγαίνουν κάθε μέρα τώρα στα ταμεία και ζητάνε τα χρήματά τους πίσω ή τα υλικά από τα νοσοκομεία και δεν γίνονται χειρουργεία. Και τα χειρουργεία έχουν πάρει αναμονές τρεις και τέσσερις μήνες στο ΚΑΤ και στ' άλλα μεγάλα νοσοκομεία της χώρας.

Έτσι, λοιπόν, αυτή η τακτική που ακολουθήθηκε στο παρελ-θόν ως προς τα επιτόκια δανεισμού είναι κάτι το οποίο προ-σπαθεί η Κυβέρνηση να το καλύψει με τα ειδικά ομόλογα. Αυτά όμως, είναι απαιτητά σε ρευστό, τα χρήματα που χρωστάμε στα ταμεία, αφορούν τρέχουσες ανελαστικές δαπάνες, όπως βέβαια είναι η καταβολή των συντάξεων και η πληρωμή των γι-ατρών και των φαρμακοποιών.

Σύμφωνα με τον Πρόεδρο των εργαζομένων Γιώργο Κου-τρουμάνη, μόνο το ΙΚΑ θα χρειαστεί επιπλέον 1,2 δισεκατομμύ-ριο ευρώ, ο Οργανισμός Ασφάλισης του Δημοσίου ο ΟΠΑΔ, δηλαδή, περίπου 1,1 δισεκατομμύριο ευρώ, ο Οργανισμός Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών, ο ΟΑΕΕ χρειάζεται άλλα 700.000.000 ευρώ ενώ Ταμείο Πρόνοιας του Δημοσίου θέλει 550.000.000 ευρώ για να δώσει το εφάπαξ σε δεκατρείς χιλιάδες συνταξιούχους που αναμένουν την παροχή για πάνω από δεκαπέντε μήνες. Και ξέρουμε τι τραβάμε στα γραφεία μας για κάποιους ανθρώπους οι οποίοι θέλουν να πάρουν γρήγορα τη σύνταξη διότι έχουν χρέη, έχουν να αντιμετωπίσουν δύσκο-λες καταστάσεις υγείας ή κάποιων δανείων που είχαν πάρει για τα σπίτια τους και έρχονται στα γραφεία μας για να τους βοη-θήσουμε να βγάλουν γρήγορα το εφάπαξ.

Όλα αυτά βέβαια όταν ο φετινός προϋπολογισμός στο βαθμό που θα εφαρμοστεί –γιατί ξέρουμε ότι δεν πρόκειται να εφαρμοστεί– προβλέπει την ενίσχυση του ταμείου της ΔΕΗ και του ΟΤΕ με 1,2 δισεκατομμύριο ευρώ έναντι 700.000.000 πέρσι. Ο ΟΤΕ που πουλήθηκε, πώς πουλήθηκε και όλα αυτά.

Να σημειωθεί ότι τα εν λόγω ταμεία εντάχθηκαν στο ΙΚΑ στο πλαίσιο βέβαια των ενοποιήσεων με τον τελευταίο ασφαλιστικό νόμο για το αναγκαίο «νοικοκύρεμα» που έλεγαν οι Υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Παναγιωτόπουλος και η κ. Πετρα-λιά. Αλλά οι δαπάνες του προϋπολογισμού για το «νοικοκύρε-μα» αυτό που έλεγαν, αντί να περιοριστούν διπλασιάστηκαν λόγω εθελουσίων εξόδων του προσωπικού για να μειωθεί το μισθολογικό κόστος των επιχειρήσεων.

Ο ΟΤΕ έκανε εθελούσιες εξόδους και το «μάρμαρο» το πλή-ρωσε ο ελληνικός λαός. Ας ελπίσουμε ότι στο μέλλον δεν θα δούμε και άλλες εθελούσιες εξόδους που πάλι το «μάρμαρο» θα το πληρώνει ο ελληνικός λαός. Από την άλλη, τα αποθεματι-κά των ταμείων συνεχώς μειώνονται υποχωρώντας κάτω από τα 23.000.000.000 ευρώ, αν και το Υπουργείο Απασχόλησης δεν είναι σε θέση να δώσει στοιχεία πέραν του 2006. Από το 2006 και πέρα είναι κάποια άλλη Κυβέρνηση η οποία δεν δίνει στοι-χεία, κάποιος άλλος κυβερνάει τον τόπο! Είναι τρία χρόνια, 2009 έχουμε σήμερα. Επιπλέον είναι δεσμευμένα ήδη σε τί-

λους του ελληνικού δημοσίου και σε μετοχές σε χαμηλές τιμές στο Χρηματιστήριο –είδαμε την κατακύβητα του αυτές τις μέρες- και έτσι δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν εκ νέου για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους όπως προσδοκά η Κυβέρνηση.

Τα διαθέσιμα των ταμείων; Άστα να πάνε! Οι καταθέσεις στις τράπεζες για τα τρέχοντα είναι αναμικτές και έχουν απορροφηθεί για την κάλυψη των υποχρεώσεων. Η τελευταία τριμηνιαία έκθεση του IOBE, μη κερδοσκοπικός οργανισμός δημοσίου συμφέροντος, είναι καταλυτική. Εκτιμά απόκλιση προϋπολογισμού φέτος στο 1,7% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος λόγω εσόδων και πρόσθετη επιβάρυνση από τα χαμηλότερα στρώματα, σε σχέση με τα αναμενόμενα στα αποθεματικά των ταμείων και τον ΟΤΑ. Θεωρεί, δηλαδή, βέβαιη τη διαμόρφωση του ελλείμματος στο 2008 πάνω από το 3% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, επισημαίνοντας μάλιστα ότι εξ αρχής από το 2007 που συντάχθηκε δύσκολα είναι επιτεύξιμος αυτός ο στόχος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις μέρες αυτές είδαμε την πρόταση του Προέδρου της Τράπεζας της Ελλάδας κ. Προβόπουλου σχετικά με το προνοιακό τμήμα της σύνταξης, το οποίο όπως λέει ο ίδιος πρέπει να γίνει αντικίνητρο. Αλλά αυτό το αντικίνητρο που λέει ο κ. Προβόπουλος οδηγεί σε μεγαλύτερη φτώχεια. Οδηγεί σε μείωση της ασφαλιστικής προσπάθειας και οδηγεί βίαια το σύστημα σε υποβάθμιση των συντάξεων. Αυτό όμως επηρεάζει όλους τους συνταξιούχους, και ιδιαίτερα τους ασθενέστερους συνταξιούχους. Διαφωνούμε μ' αυτό το παραθυράκι που αφήνει ανοικτό ο κ. Προβόπουλος και μπορεί να οδηγήσει σε μείωση των συντάξεων έως και 40%. Άλλο πράγμα είναι να μη φέρει τα βάρη αυτών καθ' αυτών των προνοιακών παροχών το ασφαλιστικό σύστημα, άλλο πράγμα είναι η θέσπιση βασικής σύνταξης, όπως λέμε εμείς στο πρόγραμμά μας με το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα και σύνταξη και άλλο πράγμα είναι οι συντάξεις ανέχειας και ένδειας προς τους ασθενέστερους, κύριε Υπουργέ, να γίνει, δηλαδή, αυτό που λέει ο κ. Προβόπουλος. Διαφωνούμε μ' αυτό.

Σχετικά με τη σύνδεση της ασφαλιστικής προσπάθειας και του ύψους της σύνταξης προκειμένου να αντιμετωπιστεί η εισφοροδιαφυγή αυτό θα μπορούσε να συζητηθεί κατά τη γνώμη μας με τους κοινωνικούς εταίρους. Πρέπει να αρχίσει ένας διάλογος ξανά από την αρχή. Τίποτα δεν είναι τελειωμένο στην πολιτική. Από τη μια στιγμή στην άλλη τα πάνω έρχονται κάτω. Ξανά, λοιπόν, με τους κοινωνικούς εταίρους να αρχίσει νέα συζήτηση σε μια νέα βάση.

Η αύξηση της ανταποδοτικότητας των συντάξεων είναι μέρος των προτάσεων του ΠΑΣΟΚ και του προγράμματος του ΠΑΣΟΚ που πιστεύει σ' ένα βιώσιμο τριμερές ασφαλιστικό σύστημα, το οποίο δεν θα αδυνατίζει ως προς το αναδιανεμητικό του σκέλος. Μια τέτοια πρόταση θα ήταν αποδεκτή για συζήτηση μόνο εφόσον θα υπήρχαν ασφαλιστικές δικλίδες, όπως ένα καλύτερο προνοιακό μέρος στη σύνταξη. Έτσι θα υπάρχει μια κοινή αφετηρία για όλους μας, μιας αξιοπρεπέστατης όμως σύνταξης και όχι μιας σύνταξης φτώχειας. Έτσι θα προμοδοτείται η ασφαλιστική προσπάθεια, αλλά βεβαίως θα εξασφαλίζεται όπως είπα και ένα μίνιμουμ αξιοπρεπούς σύνταξης. Αλλιώς, με την πρόταση Προβόπουλου ξανά πάλι θα την πληρώσουν όσοι είχαν λίγα χρόνια ασφάλισης, όχι με δική τους υπαιτιότητα –και θα μειωθούν σημαντικά γι' αυτούς οι συντάξεις- αλλά με υπαιτιότητα της Κυβέρνησης που από το 2004 μέχρι σήμερα έχει την τύχη της χώρας στα χέρια της.

Οι μεγάλοι χαμένοι, κύριε Υπουργέ, θα είναι όσοι το αποδεχθούν και αποχωρίσουν με δεκαπέντε- είκοσι χρόνια εργασίας και προηγούμενως δεν έχουν καν ασφάλιση.

Οι συνεχείς ρυθμίσεις των ασφαλιστικών εισφορών, των χρεών των επιχειρήσεων προς τα ασφαλιστικά ταμεία τα τελευταία πέντε χρόνια ευθύνονται για την τεράστια εισφοροδιαφυγή που έφτασε σε ποσοστό 180%. Έχουμε αύξηση του ποσοστού μέσα σε πέντε χρόνια. Αυτό λέει κάτι πολύ σημαντικό, κύριε Υπουργέ, και πρέπει να το λάβετε υπ' όψιν σας έχουμε 180% της εισφοροδιαφυγής τα τελευταία χρόνια.

Τα βάρη των ενοποιήσεων των ασφαλιστικών ταμείων δεν κατανεμήθηκαν δίκαια, με το ΙΚΑ και τον Έλληνα φορολογούμενο να πληρώνουν το «μάρμαρο» ενώ στις τράπεζες και στις

επιχειρήσεις δεν επιμερίστηκαν όσα τους αναλογούσαν. Μάλιστα κάποιες τράπεζες πήραν και περισσότερα χρήματα και επί των ημερών μας, γιατί πρέπει να κάνουμε και την αυτοκριτική μας. Το κράτος είναι ο πρώτος κακοπληρωτής των ασφαλιστικών ταμείων. Έχουμε χρέη του κράτους προς τα ασφαλιστικά ταμεία τα οποία εκτινάχθηκαν από τα 2,7 δισεκατομμύρια το 2004 που ανέλαβε η Νέα Δημοκρατία στα 11.000.000.000 ευρώ σήμερα, μετά από πέντε χρόνια.

Η δήθεν ασφαλιστική μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης ήταν άνευ ουσίας. Αφ' ενός φόρτωσε υπέρογκα βάρη στους ασφαλισμένους με αυξήσεις ορίων ηλικίας και μειώσεις συντάξεων και αφ' ετέρου, η εξοικονόμηση πόρων για το ασφαλιστικό σύστημα είναι μηδαμινή απ' όλη την κοινωνικά άδικη θυσία που έγινε τα τελευταία χρόνια. Αντίθετα η λεγόμενη μεταρρύθμιση δημιούργησε επί μέρους προβλήματα, όπως αποδεικνύει η καθημερινότητα του Έλληνα πολίτη, γυρίζοντας από γραφείο σε γραφείο, αφού δεν μπορεί κανένας μα κανένας να του δώσει λύση στο ασφαλιστικό του πρόβλημα.

Για όλους αυτούς τους λόγους εμείς σήμερα, χθες αλλά και αύριο, παρουσιάζουμε τις θέσεις του ΠΑΣΟΚ και την κριτική μας προς την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Όπως και σ' άλλους τομείς η χώρα βρίσκεται αθωράκιστη μπροστά στις επιπτώσεις της επερχόμενης παγκόσμιας οικονομικής κρίσης. Είναι έτσι όπως και στους άλλους τομείς αθωράκιστη και στο σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης.

Η παγκόσμια οικονομική κρίση και κοινωνική κρίση βρίσκει το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης σε δεινή κρίση και ως προς τη βιωσιμότητά του αλλά και ως προς την επάρκεια των παροχών του. Ποτέ στο πρόσφατο παρελθόν η Ελλάδα δεν είχε βρεθεί σε τόσο μεγάλη κρίση, σε τόσο δεινή οικονομική κρίση, που βρέθηκε βέβαια τα τελευταία χρόνια και βρίσκεται και το κοινωνικοασφαλιστικό της σύστημα.

Υπάρχουν ασφαλιστικά ταμεία που καθυστερούν να εκδώσουν αποφάσεις για την εξουσιοδότηση ή άλλες παροχές γιατί δεν έχουν χρήματα να πληρώσουν τις παροχές αυτές. Υπάρχουν εργαζόμενοι που υποχρεώνονται να πληρώνουν από την τσέπη τους για τα φάρμακά τους και για τις δαπάνες της υγείας τους.

Μπορώ να σας φέρω άπειρα παραδείγματα γι' αυτό. Πάρα πολλές φορές τα τελευταία χρόνια έχουμε επισημάνει ότι η πολιτική της Κυβέρνησης αργά και σταθερά αποδομεί, καταρρακώνει το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα της χώρας, τουλάχιστον στο δημόσιο τομέα. Γιατί κατά τα άλλα το σύστημα ευνοεί τους ιδιώτες.

Ποια είναι η οικονομική κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων σήμερα; Ρωτάμε εδώ και πολύ καιρό την κ. Πετραλιά να μας απαντήσει. Έχουμε απόκριση στοιχείων τόσο για την παρουσία των ταμείων όσο και για τα πραγματικά χρέη του κράτους προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Βεβαίως έχουμε και εδώ την επωδό ότι υπεύθυνο για κάθε πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος ήταν το ΠΑΣΟΚ της προηγούμενης δεκαετίας.

Μα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπόλιτευσης, εσείς κυβερνάτε τα τελευταία πέντε χρόνια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Εικοσαετίας, όχι δεκαετίας.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κύριε συνάδελφε, μπορούμε να πάμε πίσω μέχρι το 1821 για να δούμε τι γίνεται.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Από το 1950 συζητάμε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Δεν φταίει σίγουρα μόνο η Κυβέρνηση, φταίει το όλο σύστημα, που τα προηγούμενα χρόνια δεν είχαμε βρει και εμείς τη στρατηγική που θα το οδηγούσε σε καλύτερους δρόμους. Αλλά εσείς τον τελευταίο καιρό πήρατε τον άσχημο δρόμο. Και έτσι αποδομήσατε πλήρως το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα της χώρας.

Έτσι, λοιπόν, για κάθε πράγμα που συμβαίνει στη χώρα τον τελευταίο καιρό, έχουμε την επωδό τη δική σας, κύριε Αδρακτά, και των συναδέλφων, ότι για όλα φταίει το ΠΑΣΟΚ. Κάποια στιγμή αυτό θα τελειώσει.

Κύριε συνάδελφε, η Κυβέρνησή σας τώρα είναι πέντε χρόνων.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Στα είκοσι χρόνια θα ασχοληθείτε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Μετά από πέντε χρόνια προσπάθησε να δείξει πόσο υπό την εποπτεία της θα βάλει το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας. Δεν μπόρεσε να δώσει λύση στα πραγματικά προβλήματα που είχε το ασφαλιστικό σύστημα.

Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ το 2004 με τα μεγάλα προβλήματα που παρέδωσε στο ασφαλιστικό σύστημα, διέδιναν, όμως, τα ασφαλιστικά δικαιώματα των πολιτών και έθεσαν τις βάσεις ενός βιώσιμου ασφαλιστικού συστήματος. Αυτό το ασφαλιστικό σύστημα που σας παραδώσαμε, αποδομήθηκε συστηματικά μέσα με τη μέρα με τις παραλήψεις και τις πράξεις της Νέας Δημοκρατίας. Έχουν έρθει κυριολεκτικά τα πάνω κάτω. Και συνεχίζεται από τη καταστροφική πορεία και η καταρράκωση καθημερινά των δικαιωμάτων των ασφαλισμένων.

Για τα χρέη των ταμείων η διαφορά του τότε με σήμερα είναι μη συγκρίσιμη. Φαίνεται επίσης η τεράστια εκτίναξη της φοροδιαφυγής με αποτέλεσμα, όπως είπα προηγουμένως των απαντών ρυθμίσεων των χρεών της Νέας Δημοκρατίας.

Οι οφειλές του δημόσιου προς τα ταμεία έχουν 307% αύξηση αλλά και η ετήσια δαπάνη για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη αυξήθηκε κατά 120%. Πού πήγαν αυτά τα λεφτά; Κάπου πήγαν αυτά τα λεφτά. Ταυτόχρονα είχαμε εδώ ωραία λόγια για εξαπάτηση των εργαζομένων και των συνταξιούχων από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που έδινε ψίχουλα αυξήσεων, που δεν ήταν κοινωνικά ευαίσθητο, που η Νέα Δημοκρατία δείχνει ένα άλλο πρόσωπο, του σεμνά και ταπεινά. Εδώ, όμως, οι αριθμοί μιλάνε μόνοι τους: Αύξηση 307% στην ετήσια δαπάνη για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Επί ΠΑΣΟΚ η μέση ετήσια αύξηση της βασικής σύνταξης του ΟΓΑ έφτασε στο 21%, ενώ επί Νέας Δημοκρατίας στο 14,7%. Είναι νούμερα. Στο ΕΚΑΣ εξίσου εύγλωττα είναι τα ποσοστά. Αύξηση 33,9%, σχεδόν 34%, στην πενταετία του ΠΑΣΟΚ, ενώ αύξηση μόλις 14,7% στην πενταετία της Νέας Δημοκρατίας.

Και εδώ λόγια, λόγια, λόγια. Και για όλα αυτά φταίει το κοινωνικά ανάλγητο ΠΑΣΟΚ που αύξησε τόσο επί τις εκατό τις συντάξεις, όπως ακούσατε και παρέδωσε σ' αυτήν την κατάσταση τα ασφαλιστικά ταμεία. Βέβαια κανείς δεν λέει ότι τα πήγαμε καλά, ότι είμαστε εμείς οι τέλειοι διαχειριστές του συστήματος, είχαμε αδυναμίες, είχαμε προβλήματα, πιστεύαμε ότι εσείς θα τα βελτιώσετε.

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω ότι ζητάμε ξανά από την Κυβέρνηση να δώσει στο φως τα πλήρη στοιχεία της κινητής και ακίνητης περιουσίας των ταμείων. Η ζημία που έχει επέλθει πριν την κρίση πρέπει να αποτιμηθεί, όπως και η σημερινή ζημία πρέπει να αποτιμηθεί.

Εμείς δεν είμαστε πρόχειροι τιμητές όπως ήταν η Νέα Δημοκρατία όταν ήθελε να πάρει την εξουσία το 2000-2004. Εμείς ζητάμε τα πλήρη στοιχεία για να επεξεργαστούμε ως αυριανή κυβέρνηση τις προτάσεις μας για την ανόρθωση και τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος, αλλά και σήμερα ως Αξιωματική Αντιπολίτευση για να συμβάλουμε με κάθε τρόπο στη βελτίωση της υπάρχουσας κατάστασης όσο είναι αυτό δυνατόν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Γρηγοράκο.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Λεβέντης, ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα την πρόταση νόμου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων. Εμείς χαιρετίζουμε το ότι έρχεται στη Βουλή αυτή η πρόταση νόμου και επί της αρχής βέβαια την ψηφίζουμε.

Τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων από το 1950 μέχρι και σήμερα έχουν υποστεί μια συνεχή λεηλασία, λόγω των πολιτικών των εκάστοτε κυβερνήσεων όλων αυτών των χρόνων. Η μεγάλη αφαίμαξη ξεκίνησε το 1950 και για σαράντα περίπου χρόνια με την αναγκαστική κρατική διαχείριση, με μειωμένες έως μηδενικές αποδόσεις η κινητή περιουσία των ταμείων έχει

μειωθεί δραματικά. Η συνέχεια ήταν η δυνατότητα που δόθηκε για την αγορά μετοχών, από την οποία τα ασφαλιστικά ταμεία έχασαν επίσης τεράστια ποσά των διαθεσίμων τους από τις χρηματιστηριακές κρίσεις τόσο το '99 όσο και της σημερινής. Έχουν χάσει 5.000.000.000 ευρώ το τελευταίο διάστημα τα ασφαλιστικά ταμεία από την πρόσφατη κρίση.

Παράλληλα τεράστιες ήταν οι απώλειες που είχαν τα ασφαλιστικά ταμεία από την τοποθέτηση, την υποχρεωτική θα λέγαμε, σε δομημένα ομόλογα την περίοδο 2005-2006.

Εκτός από την εμφανή λεηλασία, με τους τρόπους που αναφέραμε, που έχουν υποστεί τα ασφαλιστικά ταμεία, έχουμε και μια άλλου είδους αφαίμαξη, η οποία δεν καταγράφεται συνολικά και έχει να κάνει με το κόστος που αναλαμβάνουν να καλύψουν τα ταμεία και το οποίο δεν είναι δικό τους. Τέτοιες περιπτώσεις έχουμε πάρα πολλές από τις οποίες αναφέρουμε ενδεικτικά το κόστος που ανέλαβε το ΤΑΠΟΤΕ με την εθελούσια έξοδο και σήμερα μεταφέρθηκε στο ΙΚΑ και το κόστος που έχει κληθεί να αναλάβει το ΙΚΑ αν υλοποιηθεί το σενάριο του κλεισίματος και της ιδιωτικοποίησης της Ολυμπιακής.

Στην πρόταση νόμου που συζητάμε μπαίνουν και γενικότερα ζητήματα του ασφαλιστικού συστήματος. Έτσι μας δίνεται η ευκαιρία να επαναλάβουμε ότι για μας η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ανάπτυξη, την πλήρη απασχόληση και την προοδευτική μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος. Αυτή η τριπλή μεταρρύθμιση πρέπει να προχωρήσει παράλληλα.

Για μας η κοινωνική ασφάλιση αποτελεί μέρος ενός ολοκληρωμένου συστήματος κοινωνικής προστασίας. Ένα σύστημα το οποίο θα εγγυάται σ' όλους ανεξάρτητα τους πολίτες ίσες ευκαιρίες και συνθήκες διαβίωσης με ασφάλεια και αξιοπρέπεια. Ένα σύστημα με βασικές συντεταγμένες την καθολικότητα και το δημόσιο χαρακτήρα των υπηρεσιών του, τον αναδιανεμητικό ρόλο των παροχών του, την αποκέντρωση των λειτουργιών του, την ενεργό κρατική συμμετοχή στη χρηματοδότησή του.

Η εναλλακτική πρόταση του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς για την πλήρη απασχόληση και την κοινωνική προστασία, έχει ως βασικές προτεραιότητες την πλήρη και σταθερή εργασία, την προοδευτική φορολογική μεταρρύθμιση, την κοινωνική προστασία με την καθιέρωση μιας χάρτας κοινωνικών εγγυήσεων που θα καταγράφει τις υποχρεώσεις του κράτους απέναντι στους πολίτες. Τη θέσπιση εγγυημένου κοινωνικού εισοδήματος από το κράτος για όλους τους πολίτες. Τη μεγαλύτερη ενεργοποίηση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης σε ζητήματα κοινωνικής προστασίας ώστε να καταστεί θεμέλιος λίθος της. Την προώθηση μιας σύγχρονης δημογραφικής πολιτικής στη χώρα μας η οποία θα συνοδεύεται και από μέτρα κοινωνικής προστασίας. Την ένταξη όλων των μεταναστών στο ασφαλιστικό σύστημα.

Το θέμα της αξιοποίησης των αποθεματικών και η επιστροφή των λεηλατηθέντων από τα ασφαλιστικά ταμεία, εμείς το εντάσσουμε μέσα στο σκέλος που αφορά τη χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος.

Η χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος είναι θέμα κατ' εξοχήν πολιτικό, αλλά συγχρόνως και ταξικό κι έχει να κάνει με τις προτάσεις της Αριστεράς, των εργατικών συνδικάτων και των κοινωνικών κινημάτων για πολιτικές ριζικής αναδιανομής δικαιωμάτων και εισοδημάτων υπέρ των εκμεταλλευόμενων τάξεων και στρωμάτων της κοινωνίας.

Ανέφερε η ειδική εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας ότι πρέπει να φροντίσουμε να εξασφαλίσουμε τα συμφέροντα των ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων. Σωστό. Το θέμα είναι πώς υλοποιείται αυτό. Όχι να το λέμε, αλλά να το εφαρμόζουμε στην πράξη. Και μόνο η ελαστικοποίηση των μορφών της εργασίας και όλα αυτά τα σχέδια νόμων, που έχει κάνει νόμους η Νέα Δημοκρατία την πενταετία που κυβερνά, συνέχεια και άλλων νόμων που προηγήθηκαν -νόμος Ρέππα και άλλων από το ΠΑΣΟΚ- έχουν δημιουργήσει μία κατάσταση που είναι εις βάρος των εργαζομένων και ιδιαίτερα των πιο ευαίσθητων και πιο αδύναμων κοινωνικών ομάδων.

Για την αντιμετώπιση του κεντρικού προβλήματος της υπο-

χρηματοδότησης της κοινωνικής ασφάλισης και της αναπλήρωσης των ληλατηθέντων διαχρονικά αποθεματικών από τις κυβερνήσεις, τις επιχειρήσεις και τις τράπεζες και από κάθε λογής κερδοσκόπους, ο ΣΥΡΙΖΑ προτείνει:

Πρώτον, θέσπιση της υποχρεωτικής τριμερούς χρηματοδότησης της κοινωνικής ασφάλισης κλάδου κύριας σύνταξης και κλάδου υγείας για το σύνολο των ασφαλισμένων με αναλογία 2/9 από τους εργαζόμενους, 3/9 από τον κρατικό προϋπολογισμό και 4/9 από τους εργοδότες. Για την επικουρική και την εφάπαξ ασφάλιση θα πρέπει να ισχύσει η διμερής χρηματοδότηση από εργαζόμενους και εργοδότες.

Δεύτερον, αξιοποίηση των διαθεσίμων και της ακίνητης περιουσίας των ασφαλιστικών οργανισμών με βάση κριτήρια ασφαλών και εγγυημένης απόδοσης, μακριά από τη λογική του χρηματιστηριακού ή άλλου τζόγου, καθώς και από την αναγκαστική κρατική διαχείριση.

Είχαμε αναφέρει και όταν συνεζητείτο το ασφαλιστικό νομοσχέδιο που είχε φέρει η κ. Πετραλιά στη Βουλή, ότι δεν πρέπει να γίνεται αυτό που σήμερα όχι απλώς επιτρέπεται, αλλά παροτρύνονται τα ασφαλιστικά ταμεία, να τζογάρουν, να καταθέτουν στις τράπεζες. Αυτό είναι κάτι που το έχουν πληρώσει και εξακολουθούν να το πληρώνουν.

Τρίτον, προτείνουμε είσπραξη πόρων που διαφεύγουν ή υποκλέπτονται. Η εισφοροδιαφυγή και η εισφοροκλοπή μπορούν και πρέπει να καταπολεμηθούν με την πλήρη μηχανοργάνωση των ασφαλιστικών ταμείων για την άμεση βεβαίωση και είσπραξη των εισφορών. Εντυπωσιακό ήταν πως την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων, όταν γίνονταν τα μεγάλα έργα, είχαμε πάει στο Μενίδι, παραδείγματα χάριν, και ρωτούσαμε εκτός -εκτός από το μακελειό που γινόταν με τα εργατικά ατυχήματα- για το προσωπικό. Και δεν είχε προσωπικό το ΙΚΑ για να εισπράξει από αυτούς που εργάζονταν. Και, βέβαια, διέφευγαν οι περισσότεροι. Και ξέρουμε ότι υπήρχε μαύρη εργασία, υπήρχαν αλλοδαποί, αλλά και Έλληνες που δεν είχαν καθόλου ασφαλιστεί ή που πλήρωναν ελάχιστα οι εργοδότες.

Πρέπει να υπάρξει ενίσχυση προσωπικού στα αρμόδια ελεγκτικά όργανα, ώστε να γίνουν πιο ουσιαστικοί οι έλεγχοι, νομιμοποίηση, παρέμβαση και έλεγχος μέσα στις επιχειρήσεις και τα εργοτάξια των συνδικαλιστικών εκπροσώπων των εργαζόμενων, κατάρτιση των χαριστικών ρυθμίσεων για τους κακοπληρωτές εργοδότες. Επίσης, έχουν έρθει εδώ επανειλημμένα νομοσχέδια, τα οποία ουσιαστικά χαρίζουν στους μεγάλους οφειλέτες τεράστια ποσά.

Συζητούσαμε και προχθές εδώ το θέμα των εποπτών, των ελεγκτών στις επιχειρήσεις. Είναι ανεπαρκέστατο το προσωπικό. Έπρεπε να είναι τουλάχιστον τρεις και τέσσερις φορές περισσότερο και να κάνει ουσιαστικό έλεγχο. Αυτό το προσωπικό πολλές φορές δεν κάνει ουσιαστικό έλεγχο.

Τέταρτον, η αποπληρωμή των χρεών, τόσο του κράτους, όσο και των ιδιωτών προς την κοινωνική ασφάλιση είναι ζήτημα πολιτικής, αλλά και ηθικής, θα λέγαμε, προτεραιότητας.

Πέμπτον, σταδιακή επιστροφή των απωλειών που έχουν υποστεί τα ταμεία της κοινωνικής ασφάλισης εξαιτίας της διαχρονικής ληλασίας τους από τις κυβερνήσεις, τις τράπεζες, τις επιχειρήσεις και κάθε λογής κερδοσκοπία.

Έκτον, νέοι πόροι από τη φορολογία κεφαλαίων.

Κι επειδή, κύριε Υπουργέ, μας λέτε -και άλλοι πολλοί- «και από πού θα τα βρούμε», «ποιος θα τα πληρώσει», σας προτείνουμε συγκεκριμένα: Η δημόσια κοινωνική ασφάλιση θα πρέπει να στηριχθεί με νέους πόρους, αφ' ενός για να καλυφθούν σταδιακά οι απώλειες των αποθεματικών της από τη διαχρονική ληλασία και αφ' ετέρου για να αυξηθούν ουσιαστικά οι συντάξεις και κυρίως οι κατώτερες, καθώς και για να αναβαθμιστούν οι παροχές των κλάδων υγείας. Οι νέοι πόροι θα πρέπει να προέλθουν από τη φορολογία του κεφαλαίου και όσων επωφελήθηκαν από τη διαχρονική ληλασία των αποθεματικών της κοινωνικής ασφάλισης.

Συγκεκριμένα προτείνουμε:

Φορολόγηση των μερισμάτων από μετοχές και από άλλες κινητές αξίες. Η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα της Ευρωζώνης που δεν φορολογεί τα εισοδήματα φυσικών προσώπων που προέρ-

χονται από μερίσματα μετοχών και από άλλες κινητές αξίες. Οι υπόλοιπες χώρες της Ευρωζώνης επιβάλλουν συντελεστή φορολογίας στα εισοδήματα κεφαλαίου, που κυμαίνονται από 15% έως και 48%.

Τη σημαντική αύξηση της ειδικής φορολογίας που επιβάλλεται στις συναλλαγές μετοχών στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, η οποία έχει μειωθεί στο 3%, από 6% που ήταν παλαιότερα.

Το 50% των προστίμων που επιβάλλονται για φοροδιαφυγή κατά τους φορολογικούς ελέγχους των επιχειρήσεων, θα πρέπει να αποδίδεται στα ασφαλιστικά ταμεία.

Το 50% των προστίμων που επιβάλλονται από το Υπουργείο Εμπορίου και από την Αρχή Ανταγωνισμού σε επιχειρήσεις για περιπτώσεις αισχροκέρδειας ή δημιουργία καρτέλ σε βάρος των εργαζόμενων.

Την πρόσθετη ειδική φορολόγηση όλων των επιχειρήσεων με δραστηριότητα γύρω από τα τυχερά παιχνίδια.

Ειδική φορολόγηση της ποντοπόρου ναυτιλίας για ενίσχυση του NAT.

Απόδοση μέρους της εκκλησιαστικής και μοναστηριακής περιουσίας, που δεν είναι απαραίτητη για τη συντήρησή τους.

Τη φορολόγηση των εισοδημάτων που παράγονται από την περιουσία της Εκκλησίας, τα οποία μετά το 2004 είναι παντελώς αφορολόγητα.

Φορολόγηση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας.

Επίσης, τα «αδέσποτα» ακίνητα, όσα δηλαδή δεν υπάρχει κάποιος να τα κληρονομήσει, που περιέρχονται μέχρι σήμερα στο κράτος, να αποδίδονται στη δημόσια κοινωνική ασφάλιση.

Την πρόσθετη ειδική φορολόγηση επί των κερδών των ασφαλιστικών εταιρειών. Οι ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες επωφελούνται σημαντικά από τα ασφαλιστικά ταμεία. Τα ασφαλιστικά ταμεία δεν διεκδικούν δαπάνες από τις ασφαλιστικές εταιρείες όταν, παραδείγματος χάριν, σε περίπτωση ατυχήματος πελάτη ασφαλιστικής εταιρείας, που από το συμβόλαιό του έχει δικαίωμα ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στον ιδιωτικό τομέα, κατά κανόνα προτιμά να απευθυνθεί στο δημόσιο νοσοκομείο. Όταν, λοιπόν, είναι ασφαλισμένος και σε κάποιο δημόσιο ασφαλιστικό φορέα, να υπολογίζεται αυτό.

Ένα τμήμα των ποσών να εξοικονομηθούν από τη μείωση των στρατιωτικών εξοπλισμών.

Ειδικά για το ζήτημα της αξιοποίησης των αποθεματικών, εκτός από τη σταδιακή επιστροφή των ληλατηθέντων τα τελευταία πενήντα χρόνια, έχουμε να αναφέρουμε, επίσης, ότι την οικονομική κρίση του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού, δεν είναι υποχρεωμένοι και σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να την πληρώσουν οι εργαζόμενοι. Δεν είναι αυτοί που κέρδισαν όλα αυτά τα χρόνια. Αυτοί που θησαύρισαν θα πρέπει να πληρώσουν. Αλλά αυτοί έρχονται, επίσης, να προτείνουν λύσεις, που να τους ευνοούν και να θησαυρίζουν, ακόμα και με αυτή την κρίση, εις βάρος της συντριπτικής πλειοψηφίας των εργαζόμενων και όλου του λαού.

Ποιοι είναι αυτοί; Οι τράπεζες και οι υπερκερδοφόρες επιχειρήσεις. Δεν είναι δυνατόν να λέει η Κυβέρνηση ότι δεν υπάρχουν χρήματα, να βρίσκονται τα 28.000.000.000 ευρώ για να δοθούν στους τραπεζίτες και να δείχνει άδεια χέρια, όταν είναι να στηρίξει ό,τι απέμεινε από τη διαχρονική ληλασία της περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων. Οι τράπεζες θα πρέπει να επαναγοράσουν από τα ασφαλιστικά ταμεία τα σύνθετα δομημένα ομόλογα υψηλού ρίσκου, που τους είχαν πουλήσει, στην τιμή της αρχικής πώλησής τους, καταβάλλοντάς τους και τους αναλογούντες τόκους.

Η Κυβέρνηση πρέπει, επίσης, να αντικαταστήσει τα παλαιά κρατικά ομόλογα, που βρίσκονται σήμερα στα ασφαλιστικά ταμεία, με νέα ομόλογα του δημοσίου, με επιτόκια αντίστοιχα του τρέχοντος αυξημένου επιτοκίου. Να προχωρήσει, δηλαδή, σε έκδοση νέων ειδικών κρατικών ομολόγων για τα ασφαλιστικά ταμεία, των οποίων τα επιτόκια να εναρμονίζονται με αυτά των νέων εκδόσεων ομολόγων, εφόσον αυτά είναι υψηλότερα.

Τώρα, σε ό,τι αφορά τους όρους της συνταξιοδότησης εμείς θεωρούμε ότι θα πρέπει να παρθεί μία σειρά μέτρων, ανάμεσα στα οποία: Επαναφορά, όπου ίσχυε και θεσμοθέτηση για όλους

τους ασφαλισμένους της τριακοπενταετίας, ασχέτως ορίου ηλικίας, για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Καμμία κύρια σύνταξη να μην υπολείπεται από τα εκάστοτε κατώτατα όρια των μισθών, όπως αυτά διαμορφώνονται από τις εθνικές, γενικές, συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

Οι κατώτερες συντάξεις να επανέλθουν στα είκοσι ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη και να αναπροσαρμόζονται ετησίως, με βάση τις αυξήσεις εθνικών γενικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Η κύρια σύνταξη να είναι ίση με το 80% των συντάξιμων αποδοχών. Η επικουρική σύνταξη να είναι τουλάχιστον ίση με το 20% των συντάξιμων αποδοχών. Οι αναπροσαρμογές των συντάξεων να γίνονται με βάση τις αυξήσεις των ενεργειών εργαζομένων. Διασφάλιση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων, όλων ανδρών και γυναικών φθάνουν στα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση και δεν έχουν συμπληρώσει τις απαραίτητες προϋποθέσεις, τον αναγκαίο αριθμό ενσήμων δηλαδή. Πλήρη ασφάλιση για όλους τους ανέργους, για όλο το διάστημα που διαρκεί η ανεργία τους. Νομιμοποίηση και ένταξη στην κοινωνική ασφάλιση όλων των εργαζομένων μεταναστών στη χώρα μας, στο πλαίσιο μιας σύγχρονης μεταναστευτικής πολιτικής.

Κλείνοντας, σημειώνουμε ότι υπερψηφίζουμε την πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος επί της αρχής, καθώς αφορά τη σταδιακή επιστροφή των λεηλατηθέντων από τα ασφαλιστικά ταμεία και είναι πάγια θέση μας αυτή. Και βέβαια, διατυπώσαμε και τις επιμέρους απόψεις μας, με αυτά που αναφέραμε παραπάνω.

Αυτό που είπε η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας ότι είμαστε σε δύσκολες περιόδους, το ξέρουμε και το ξέρουν καλύτερα από όλους οι εργαζόμενοι, οι χαμηλόμισθοι, οι χαμηλοσυνταξιούχοι, αλλά δεν βλέπουμε να γίνεται τίποτα προς αυτήν την κατεύθυνση από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Λεβέντη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα έξι μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί δάσκαλοι από το 19ο δημοτικό σχολείο Νικαίας.

Εξηγούμε στους μαθητές και στους συνοδούς τους ότι σήμερα συζητείται πρόταση νόμου, την οποία υπέβαλε το ΚΚΕ και η οποία αφορά τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων. Στη συζήτηση αυτή μετέχουν και εκπρόσωποι των υπολοίπων κομμάτων. Προηγουμένως ακούσατε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Λεβέντη και απαντά από την πλευρά της Κυβερνήσεως ο Υφυπουργός κ. Κοντογιάννης.

Η Βουλή, λοιπόν, σας καλωσορίζει. Σας εύχεται καλή πρόοδο και εγώ προσωπικά είμαι ιδιαίτερα ευτυχής, διότι αφού είστε δημοτικό σχολείο της Νικαίας, πρέπει να ξέρετε ότι εγώ στη Νίκαια γεννήθηκα, στη Νίκαια κατοικώ, η Νίκαια αποτελεί δήμο της περιφέρειάς μου και γνωρίζω καλά το σχολείο σας, που αν δεν κάνω λάθος είναι στην οδό Προποντιδός.

Καλωσορίσατε, λοιπόν.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο ειδικός εισηγητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Απ' ό,τι βλέπω σήμερα οι Βουλευτές από την Ηλεία έχουν την τιμητική τους. Είναι εδώ ο Υφυπουργός κ. Κοντογιάννης, είδα ότι είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Αδρακτάς, επίσης Βουλευτής Ηλείας.

Κύριε Υπουργέ, είστε ήπιος, ευγενής και σοβαρός πολιτικός, με συγκεκριμένο αποτύπωμα ήθους στην πολιτική ζωή και γι' αυτό αυτά που θα πω, δεν αφορούν εσάς προσωπικά, αφορούν την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Έχουμε μία χαώδη διαφορά αντιλήψεων με την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Εκτός του ότι εμείς στο ΛΑΟΣ απεχθανόμαστε τα άκρα -εξάλλου εσείς έχετε συνεργαστεί κυβερνητικά με τα άκρα την περίοδο 1989-1990- έχουμε και μία τεράστια διαφορά νοοτρο-

πίας. Εμείς καταγγέλλουμε συνεχώς τις τεράστιες κρατικές σπατάλες και εσείς ούτε καν τις βλέπετε. Ενώ η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Ως γενικός εισηγητής για τον προϋπολογισμό του 2009 κατέθεσα δεκαπέντε δικά σας κυβερνητικά έγγραφα, τα οποία έδειχναν απίστευτες κρατικές σπατάλες, τον περασμένο Δεκέμβριο. Να θυμίσω ενδεικτικά, τριακόσιες τριάντα δύο πτήσεις με τα τρία κυβερνητικά lear jet. Το ξέρουν οι πολίτες μας που μας ακούν από το κανάλι της Βουλής ότι έχουμε τρία κυβερνητικά lear jet, λες και είμαστε η Αμερική και έκαναν τριακόσιες τριάντα δύο πτήσεις Υπουργών και ακούστε και τους εξωτικούς αυτούς προορισμούς που πήγαν. Αλεξανδρούπολη, Καβάλα, Θεσσαλονίκη, Χανιά, Ηράκλειο, Καλαμάτα, χώρια το εξωτερικό. Σε αυτούς τους προορισμούς πάει η Ολυμπιακή δώδεκα φορές την ημέρα, χώρια οι άλλες εταιρείες. Γιατί γίνεται αυτή η σπατάλη με τα lear jet; Σε δύο χρόνια οι πτήσεις με τα lear jet κόστισαν 7.000.000 ευρώ. Υπολογίστε τα: τριακόσιες τριάντα δύο πτήσεις με 7.000.000 ευρώ, 22.000 ευρώ η πτήση, ενώ ο κόσμος τραβάει αυτά τα ζόρια με την περαίωση, φορολογείται και όλα τα υπόλοιπα.

Άλλο παράδειγμα. Λέει: 181.000.000 ευρώ για να δουλέψει η Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας. Μα, σοβαρά μιλάμε τώρα; Για να δουλέψει η Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας, η οποία «ροχαλίζει»;

Τι συνέβη με τον Κορυδαλλό; Πού ήταν η Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας, όταν πετούσε από πάνω το ελικόπτερο της «Air-Παλαιοκώστας»; Πού ήταν η υπηρεσία, πού ήταν τα ραντάρ; Και μάλιστα να το πω, ανησυχώ για την ιστορία με τον κ. Βγενόπουλο. Ο κ. Βγενόπουλος λογικά πρέπει να αποσύρει την πρόταση από την Ολυμπιακή και να κάνει πρόταση εξαγοράς της «Air-Παλαιοκώστας». Διότι η «Air-Παλαιοκώστας», το ελικόπτερο αυτό και όλα τα πτητικά μέσα της «Air-Παλαιοκώστας» και στην ώρα τους φθάνουν και 100% αποτελεσματικότητα έχουν! Εγώ ανησυχώ για την πρόταση και τη συνέχεια με τον κ. Βγενόπουλο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Στο Facebook 19.000.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Σήμερα στον κ. Αυτιά άκουσα 40.000. Εν πάση περιπτώσει πολλοί οι φίλοι του Παλαιοκώστα και της αεροπορικής του εταιρείας.

Εδώ λέμε ότι κανένα ραντάρ ούτε του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας ούτε της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας δεν εντόπιζε αυτήν την ιστορία. Όλοι έβγαλαν τα κινητά, φωτογράφιζαν, τράβαναν το ελικόπτερο με τα κινητά, με τις κάμερες και ροχαλίζε η Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας και το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Δηλαδή, αν ήταν τούρικο το ελικόπτερο πάνω από τον Κορυδαλλό, τι θα γινόταν; Είναι να τρελαίνεσαι. Μου είπε εν ενεργεία χειριστής της Πολιτικής Αεροπορίας ότι πετάνε με VFR, με κανόνες πτήσεως οπτικούς. Δηλαδή με τον επαγγελματισμό τους. Οι άνθρωποι πετάνε πάνω από τον Κορυδαλλό και πάνω από την Ακρόπολη, χωρίς να τους εμποδίζει κανένα ραντάρ, γιατί ροχαλίζουν τα ραντάρ. Έχει ραντάρ το Ελευθέριος Βενιζέλος και δεν παίρνει χαμπάρι. Έχει ραντάρ το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και δεν εντοπίζει ποιος πετάνει πάνω από την απαγορευμένη ζώνη του Κορυδαλλού. Απαγορευμένη ζώνη είναι ο Κορυδαλλός. Με VFR πετάνε οι άνθρωποι. Με τον επαγγελματισμό τους και μόνο πετάνε οι χειριστές των ιδιωτικών ελικπτέρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θεωρείτε ότι λόγοι ασφαλείας είναι εκείνοι που σας κάνουν να συσχετίζετε την αναφορά σας στην απόδραση με τη συζητούμενη πρόταση νόμου;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Είπα πριν, κύριε Πρόεδρε - δεν ξέρω αν το προσέξατε- ότι η Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας χαρακτηώνει τον Έλληνα φορολογούμενο με 181.000.000 ευρώ. Μιλάω για κρατικές σπατάλες, γιατί εδώ μιλάμε τώρα και για τα ασφαλιστικά ταμεία. Δηλαδή είμαστε «ακριβοί στα πίτουρα και φθηνοί στο αλεύρι». Δεν βρίσκουμε λεφτά για άλλα, αλλά γι' αυτά βρίσκουμε λεφτά, για την Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας, η οποία «ροχαλίζει» σε αυτήν την ιστορία.

Και τα λέω όλα αυτά, διότι ο κ. Χατζηνικολάου στην εκπομπή του «REAL FM» απόρησε, πού ήταν το Υπουργείο της Εθνικής

Άμυνας και το Υπουργείο Μεταφορών; Καλά, εγώ προσωπικά, επειδή είμαι και παθών, με όλα αυτά τα εμετικά που έγιναν, ξέρω ότι το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας ασχολιόταν προσωπικά και αποκλειστικά μαζί μου. Εντάξει, ένας ενοχλητικός Βουλευτής, ο οποίος έφυγε από τη Νέα Δημοκρατία και στοιχίστηκε στον αγώνα του Καρατσαφέρη. Αφήστε το αυτό, πήραν την απάντησή τους. Αλλά διερωνώνται και οι δημοσιογράφοι: Με τι ασχολούνται αυτοί οι κρατικοί φορείς και τα κρατικά όργανα που είναι υπεύθυνα για την τήρηση των στοιχειωδών κανόνων, τέλος πάντων, ποιος πετάει και με τι, πάνω από το Λεκανοπέδιο; Φυσικά ο κ. Κοντογιάννης -τα είπα στην αρχή- δεν έχει καμία σχέση με αυτά, αλλά πρέπει να αναδείξουμε την ασυναρτησία, την ασχετοσύνη και τις απίστευτες δαπάνες. Λέει ο Υπουργός Οικονομίας ότι θα περικόψει 500.000.000 ευρώ από τις κρατικές σπατάλες.

Εδώ η Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου έδωσε 108.000.000 για να επισκευάσει ένα κτήριο, για να μεταφερθούν το Υπουργείο Πολιτισμού και το Υπουργείο Τουρισμού και δεν μεταφέρονται αυτά τα δύο Υπουργεία. Και μας έμειναν. «Στο βρόντο» δόθηκαν 108.000.000 ευρώ; Πού πάνε αυτά τα εκατομμύρια, τα οποία μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν, ως ένεση στα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων; Να πάρει ο κόσμος σύνταξη, να εξασφαλιστεί, να μην αισθάνεται αυτό το συνεχές άγχος. Μιλάμε, λοιπόν, για τρομερή σπατάλη και για έλλειψη διαφάνειας.

Θα καταθέσω ένα δημοσίευμα της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ», το οποίο επιγράφεται «Μαύρη τρύπα 37.000.000.000 ευρώ στα ταμεία». Διαβάζω: «Τα διογούμενα ελλείμματα, τα χρέη και η εισφοροδιαφυγή οδηγούν σε κατάρρευση το ασφαλιστικό σύστημα. Ο χρόνος που απαιτείται για την έκδοση της σύνταξης φθάνει και τους δεκαοκτώ μήνες. Οι οφειλές του δημοσίου είναι 11.000.000.000, τα χρέη ιδιωτών και επιχειρήσεων 7,5 δισεκατομμύρια, το έλλειμμα των ταμείων 2,3 δισεκατομμύρια, το έλλειμμα κλάδων υγείας 3,1 δισεκατομμύρια, η εισφοροδιαφυγή 7.000.000.000 ευρώ και λογιστικές απώλειες, λόγω πτώσης αξίας μετοχών» -θα ξαναέλθουμε- «και αμοιβαίων κεφαλαίων 6.000.000.000». Περίπου δεκαπέντε χιλιάδες συνταξιούχοι περιμένουν επί δεκαεπτά μήνες να πάρουν το εφάπαξ τους. Αυτή είναι, λοιπόν, η επανίδρυση του κράτους το 2009.

Θα καταθέσω, όμως και ένα άλλο δημοσίευμα, τη δήλωση του κ. Κουτρουμάνη, ο οποίος είναι ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Προσωπικού στους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς. Λογιστικά -λέει- στον ραδιοσταθμό «ΑΘΗΝΑ 9.84» οι απώλειες των ταμείων, λόγω των επενδύσεων στο Χρηματιστήριο υπολογίζονται ότι φθάνουν αυτήν τη στιγμή στο 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ. Αν υπολογιστούν και οι απώλειες στα δομημένα ομόλογα, τότε το ποσό φθάνει στα 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Το καταθέτω αυτό επίσης για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τι βλέπουμε δηλαδή; Ότι μια καλή είδηση αυτοί οι άνθρωποι δεν ακούν. Οι άνθρωποι που πλήρωναν τόσα χρόνια εισφορές -πλήρωναν χρυσάφι τις εισφορές τους, αυτή είναι η σωστή έκφραση- μια καλή είδηση δεν ακούν.

Από το Χρηματιστήριο μαθαίνουμε ότι παθαίνουν ζημιά τα αποθεματικά των ταμείων. Από το δομημένα ομόλογα παθαίνουν αυτά που παθαίνουν. Μάλιστα, έγιναν και νομοθετικές ρυθμίσεις και επί κυβερνήσεως Μητσοτάκη και επί κυβερνήσεως Σημίτη, για να μπορούν να τοποθετούν το 20% -κυβέρνηση Μητσοτάκη- και το 23% -κυβέρνηση Σημίτη- των αποθεματικών των ταμείων στο Χρηματιστήριο. Έτσι, λοιπόν, 3,5 δισεκατομμύρια είναι απώλεια, όπως σωστά αναφέρει και το ΚΚΕ. Η απώλεια είναι 3,5 δισεκατομμύρια για τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων.

Να πούμε όμως και για ένα άλλο ζήτημα, το οποίο εγώ το χαρακτηρίζω διακομματικό έγκλημα που έγινε σε βάρος των εργαζομένων του ΝΑΤ που επί χρόνια πλήρωναν εισφορές. Πήγαιναν οι απόμαχοι της θάλασσας, πλήρωναν για το ΝΑΤ, μαζεύονταν χρήματα, εισφορές και είχαν κάνει, με τον κόπο

τους, το ΝΑΤ ένα αξιοπρεπέστατο και υγιές ταμείο.

Ήρθε το ΠΑΣΟΚ και χωρίς να ακουστεί η φωνή του ΚΚΕ και του προδρόμου του σημερινού ΣΥΡΙΖΑ, του τότε ΚΚΕ Εσωτερικού, εξανεμίστηκε το αποθεματικό του ΝΑΤ. Βουτάει τους επαναπατριζόμενους τότε από τις τέως κομμουνιστικές χώρες, τους βάζει στο ΝΑΤ -τους φορτώνει δηλαδή στο ΝΑΤ- παίρνουν αυτοί οι άνθρωποι σύνταξη - δηλαδή έκανε τον κουβαρντά ο Ανδρέας Παπανδρέου στην πλάτη των ασφαλισμένων του ΝΑΤ- και φυσικά οι κομμουνιστικές χώρες βολεύτηκαν μια χαρά και έτριβαν τα χέρια τους, διότι δεν έδωσαν δεκάρα για τις συντάξεις των επαναπατριζόμενων Ελλήνων. Και τις φορτώθηκαν οι εργαζόμενοι, αυτοί οι οποίοι πλήρωναν τόσα χρόνια τις εισφορές στο ΝΑΤ, οι απόμαχοι της θάλασσας. Και ήταν όλοι ευχαριστημένοι. Οι μόνοι που ήταν δυσανεσθημένοι και αδικημένοι ήταν οι Έλληνες ναυτικοί. Έτσι, λοιπόν, το άλλοτε κραταιό ΝΑΤ με την ευθύνη του ΠΑΣΟΚ και τη σιωπή της τότε Αριστεράς, κομμουνιστικής και λοιπής, έφτασε στο σημερινό αδιέξοδο και θεωρείται ένα χρεοκοπημένο ταμείο.

Δομημένα ομόλογα. Υπάρχει Έλληνας, που να πιστεύει πραγματικά ότι όλα αυτά με τα δομημένα ομόλογα έγινα τυχαία; Ότι σύσσωμες οι διοικήσεις των ασφαλιστικών ταμείων αγόρασαν δομημένα ομόλογα; Πρέπει δηλαδή να θεωρεί κανείς τους Έλληνες «χαχόλους», όπως έλεγε και ο Δημήτρης Ρίζος, ο δημοσιογράφος, ώστε να πιστεύουν ότι όλα αυτά έγιναν τυχαία. Ότι πήγαν όλοι μαζί και αγόρασαν συντονισμένα δομημένα ομόλογα και έγιναν τυχαία όλα αυτά και δεν ήταν συντονισμένο.

Θέλω να πω κάτι για τα νοσήλια. Το είπα και στη ομιλία μου για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Υγείας. Για τα νοσήλια, μου καταγγέλθηκε από τον Έβρο. Στον Έβρο υπηρέτησα τη στρατιωτική μου θητεία. Εκεί, λοιπόν, τα Μέσα Ενημέρωσης βοούν. Φτάνουν αεροπλάνα στον Έβρο, με Εγγλέζους ασθενείς, που πηγαίνουν στο καινούργιο πανεπιστημιακό νοσοκομείο που υπάρχει εκεί, το οποίο είναι πολύ μεγάλο και πολύ καλό και εγχειρίζονται. Τα νοσήλια είναι πολύ χαμηλά στην Ελλάδα. Τζάμπα εγχειρίζονται οι Εγγλέζοι στον Έβρο. Πηγαίνουν στο πανεπιστημιακό νοσοκομείο, εγχειρίζονται, μπαίνουν στο αεροπλάνο και γυρίζουν. Έχουν πληρώσει μόνο το αεροπορικό εισιτήριο, το οποίο είναι έτσι κι αλλιώς χαμηλό. Έτσι, λοιπόν, οι Εγγλέζοι γίνονται καλά στην πλάτη των Ελλήνων φορολογούμενων. Καλά να είναι οι άνθρωποι, αλλά γιατί να τα πληρώνει ο ελληνικός κρατικός προϋπολογισμός; Εγώ θυμάμαι ότι παλιά πηγαίναμε στην Αγγλία και ακουμπούσαμε ένα σωρό λεφτά. Τώρα έρχονται εδώ οι Εγγλέζοι, δεν ακουμπάνε τίποτα, γίνονται καλά και φεύγουν και πάνε στην πατρίδα τους, γιατί είναι πανάκριβα να γίνουν καλά στην Αγγλία.

Να πούμε και ένα άλλο θέμα, το οποίο έσκασε πρόσφατα και πρέπει να το αναφέρουμε. Βούλγαροι και Ρουμάνοι, αναφέρει το «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ», ρεπορτάζ της κ. Λαμπαδίτη, έχοντας δουλέψει ένα μήνα στην Ελλάδα παύουν 716 ευρώ σύνταξη, μαζί με το ΕΚΑΣ. Δηλαδή έρχονται οι Βούλγαροι, έχουν δουλέψει όλα αυτά τα χρόνια στη Βουλγαρία ή στη Ρουμανία, μιλάμε για χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έτσι; Κύριε Ροντούλη, το ξέρετε καλά, 716 ευρώ. Και μένα με πιάνει μια γιαγιά στο Νοσχώρι του Νομού Έβρου -δεν θα μας βλέπει τώρα, γιατί το κανάλι της Βουλής δεν πιάνει στον Έβρο, τέλος πάντων- και μου λέει: «Εσύ δεν είσαι του Καρατσαφέρη, αγοράκι μου; Πάινω 52 ευρώ σύνταξη ΟΓΑ». Η Ελληνίδα αγρότισσα 52 ευρώ σύνταξη ΟΓΑ, ενώ η Βουλγάρα και η Ρουμάνη από το ΙΚΑ 716 ευρώ. Δεν είναι αυτό αδικία; Δεν είναι καραμπινάτη, σκαστή αδικία τις τους Έλληνες που πληρώνουν τόσα χρόνια τις εισφορές; Δηλώνει, λέει, μια μαϊμού διεύθυνση σπιτιού, παίρνει άδεια παραμονής και εργασίας, 500 έως 1000 ευρώ η ταρifa, λέει η κ. Λαμπαδίτη, επαναλαμβάνω, στο «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» στις 29 Ιανουαρίου.

Οι ελεγκτικοί μηχανισμοί δεν έχουν βρει την άκρη του νήματος, είναι δύσκολο ας πούμε, η Ελλάδα είναι ξέρω 'γω Σοβιετική Ένωση, είναι τεράστια χώρα και δεν μπορούν να βρουν την άκρη του νήματος. Είναι αδύνατον οι ελεγκτικοί μηχανισμοί της επανίδρυσης του κράτους να βρουν την άκρη του νήματος και παίρνει σύνταξη 486 συν το ΕΚΑΣ και έτσι φτάσαμε στο σημείο, εκατόν τριάντα χιλιάδες Βούλγαροι και Ρουμάνοι να εργάζονται στην Ελλάδα και το ΙΚΑ, λέει, ανησυχεί ότι θα πάρει τη μορφή

χιονοστιβάδας. Οι αιτήσεις Βουλγάρων, λέει η κ. Λαμπαδίτη στο «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ», για συνταξιοδότηση στη Βόρεια Ελλάδα είναι χιλιάδες. Τι έγινε; Θα καταρρεύσει τώρα το ΙΚΑ και από τους φερτούς; Έχουμε τώρα να πληρώνουμε στους Βούλγαρους και στους Ρουμάνους 716 ευρώ σύνταξη και η γιαγιά, η γιαγιά μου αυτήν τη στιγμή που μας ακούει στο Κορωπί, που πιάνει το κανάλι της Βουλής έχει 310 ευρώ σύνταξη ΟΓΑ; Η γιαγιά μου στο Κορωπί, 316 ευρώ, ενώ οι Βούλγαροι και οι Ρουμάνοι 716 ευρώ στην πλάτη του κόσμου; Καταθέτω και αυτό το δημοσίευμα στο «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ». Πρέπει να πω ότι σας χαρακτηρίζει, είπα και πάλι και το επαναλαμβάνω, όχι προσωπικά, ως Κυβέρνηση, η ατολμία και η αδιαφορία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας χαρακτηρίζει μια φοβία στις πρακτικές σας, σαν να έχετε πάρει την απόφαση ότι ουσιαστικά Πρωθυπουργός είναι ο κ. Τσίπρας. Αυτήν την απόφαση έχετε πάρει, ότι Πρωθυπουργός είναι ο κ. Τσίπρας και αυτό θα επισημοποιηθεί μετά τις εκλογές, όταν θα γίνει η κυβερνητική συνεργασία του ΠΑΣΟΚ με το ΣΥΡΙΖΑ.

Όμως εμείς δεν αφήνουμε τον κ. Τσίπρα να ρυθμίζει τη ζωή μας. Δεν αφήνουμε τον κ. Τσίπρα να μπλοκάρει τα πάντα, ό,τι αφορά την καθημερινή ζωή, από το γήπεδο του Παναθηναϊκού, το οποίο το μπλοκάρει ο Συνασπισμός ή το νέο γήπεδο της ΑΕΚ, που όταν θα γίνει, πάλι τον κ. Τσίπρα θα βρούμε μπροστά μας. Ούτε θα αφήσουμε τον κ. Τσίπρα να μας λέει τι θα πρέπει να ισχύει για τους κουκουλοφόρους. Δεν είναι η δημοκρατία, δημοκρατία του κ. Τσίπρα ούτε Πρωθυπουργός ο κ. Τσίπρας.

Σας ζητούμε, λοιπόν, να κυβερνήσετε, να κόψετε σύριζα -και εδώ κολλάει το «σύριζα»- τις κρατικές σπατάλες, να βγάλετε από τη μέση αυτούς που παίρνουν τις «συντάξεις-μαϊμού», να δουλέψει το κράτος, να φανούν οι δημόσιες υπηρεσίες ότι ελέγχουν και κοπάνε τι γίνεται γύρω τους, να αποβάλετε τους διεφθαρμένους είτε είναι μπλε είτε είναι πράσινοι. Μόνο έτσι, κύριε Υπουργέ, το άλλοτε γρήγορο όχημα της κεντροδεξιάς, στο οποίο επιβαίνετε εσείς της Νέας Δημοκρατίας και εμείς του ΛΑΟΣ, θα μπορούσε να ξεπεράσει αυτό το ποδήλατο το οποίο οδηγεί ο κ. Παπανδρέου και την ισορροπία κρατάει ο κ. Τσίπρας. Είναι ένα ποδήλατο με βοηθητικές ροδίτσες, το οποίο όμως σας έχει ξεπεράσει. Έχει ξεπεράσει το όχημα της κεντροδεξιάς ένα ποδήλατο, το οποίο οδηγεί ο κ. Παπανδρέου και ο κ. Τσίπρας, ένα ποδήλατο, το οποίο είναι παρωχημένο και ιδεολογικά και πολιτικά.

Αν χάσετε από αυτό το ΠΑΣΟΚ και από αυτόν το Συνασπισμό θα είναι πραγματικά μια τραγική, μια ιστορική ήττα, την οποία θα υποστεί η ευρύτερη παράταξη, θα είναι τραγική, θα είναι στρατηγική και δεν ξέρω πότε, μετά από αυτήν την στρατηγική ήττα, θα μπορέσει η ευρύτερη παράταξη να αναλάβει και να ξανακυβερνήσει. Το σίγουρο είναι ότι σε μια τέτοια περίπτωση οι υπεύθυνοι αυτής της ήττας «θα ψάξουν ελικόπτερο να φύγουν» για να αναζητήσουν σωτηρία από την αντίδραση, για να αποδράσουν από την οργή των οπαδών της ευρύτερης κεντροδεξιάς παράταξης, που είναι μονίμως προδομένοι.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σειρά έχει τώρα εκ του καταλόγου ο πρώτος εγγεγραμμένος, ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. Ελευθέριος Αυγενάκης, για επτά λεπτά.

Ορίστε, κύριε Αυγενάκη.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση που πραγματοποιείται με αφορμή την πρόταση νόμου από πλευράς του ΚΚΕ εστιάζεται σε ένα πολύ σημαντικό θέμα, που αφορά όλους μας. Αφορά, όχι μόνο τους σημερινούς ασφαλισμένους, αλλά και τους αυριανούς εργαζομένους, τα παιδιά μας και τις μελλοντικές γενιές. Η κοινωνική ασφάλιση είναι σίγουρα θέμα εθνικό, πέρα ως πέρα. Η αναγκαιότητα διαμόρφωσης ενός υγιούς και μακροπρόθεσμου βιώσιμου ασφαλιστικού συστήματος είναι εθνικό ζήτημα και ως τέτοιο, ως εθνικό

θέμα οφείλουμε να το βλέπουμε και να το αντιμετωπίζουμε κάθε φορά, με σοβαρότητα και προσοχή. Είναι υποχρέωση όλων μας σε αυτήν την Αίθουσα να το συζητούμε, σε όλες τις διαστάσεις, χωρίς να κρυβόμαστε και χωρίς να υπηρετούμε μικροπολιτικές σκοπιμότητες. Είναι ευθύνη όλων μας να χαράξουμε μια μακροπρόθεσμη στρατηγική προς όφελος του συνόλου της κοινωνίας, προς όφελος της χώρας μας.

Με αυτές τις αρχές, η ηγεσία του Υπουργείου Απασχόλησης και κατ' επέκταση η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, προχώρησε στην ασφαλιστική μεταρρύθμιση, η οποία ήταν σε κάθε περίπτωση αναγκαία, όπως σημειώνεται πολύ σωστά στην αιτιολογική έκθεση που συνοδεύει την παρούσα πρόταση νόμου και συμφωνώ μαζί σας σ' αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι του ΚΚΕ, η κατάσταση που διαχρονικά διαμορφώθηκε δημιουργήσε ελλείμματα και σε πολλές περιπτώσεις κακή διαχείριση. Δεν είναι πρόθεσή μου να αρχίσω να απαριθμώ τα μεγάλα λάθη του παρελθόντος ή να επιρρίπτω ευθύνες ή να ψάχνω ποιος, τότε και σε τι έφταξε. Άλλωστε, αυτό είναι μάλλον βαρετό και για τους Έλληνες πολίτες που παρακολουθούν αυτήν τη στιγμή τη συνεδρίαση της Βουλής. Δεν χωρά πολιτική εκμετάλλευση κατά τη γνώμη μου, στο θέμα της κοινωνικής ασφάλισης.

Επιτρέψτε μου όμως σύντομα να σας θυμίσω πριν από την προώθηση της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης τι έπρεπε να αντιμετωπίσουμε, τι κληρονομήσαμε από το παρελθόν και ποιες προκλήσεις μας έθεσε το παρόν. Θα σταθώ πολύ σύντομα στα κυριότερα προβλήματα που έπρεπε να αντιμετωπίσουμε άμεσα και ισχύουν έως και σήμερα. Η αναλογία ασφαλισμένων - συνταξιούχων έχει επιδεινωθεί τελευταία, λόγω του δημογραφικού προβλήματος. Σήμερα αντιστοιχούν λιγότεροι από δύο ασφαλισμένοι σε ένα συνταξιούχο. Η ακριβής σχέση είναι 1,75 προς 1. Σημειώστε ότι ένα υγιές σύστημα στηρίζεται με μια αναλογία 4 προς 1. Η κατάσταση αναμένεται να χειροτερεύει. Σύμφωνα με τη EUROSTAT, εκτιμάται ότι το 2050 τα άτομα ηλικίας άνω των εξήντα πέντε ετών θα αντιπροσωπεύουν το ένα τρίτο του πληθυσμού της Ελλάδας, ένα από τα υψηλότερα ποσοστά αναλογίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το πρόβλημα της εισφοροδιαφυγής είναι τεράστιο, με μεγάλες κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις, τόσο προς τους ανασφάλιστους εργαζόμενους, όσο και προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Η ύπαρξη μεγάλων ανισοτήτων στις συντάξεις για τα ίδια χρόνια ασφάλισης προκαλούσαν και συνεχίζουν να προκαλούν. Η αλόγιστη χρήση της έννοιας της πρόωρης συνταξιοδότησης και της παροχής αναπηρικών συντάξεων στρέβλωσαν το σύστημα και δημιούργησαν αδικίες σε βάρος της πλειοψηφίας.

Ο κατακερματισμός του συστήματος και η ύπαρξη εκατόν πενήντα πέντε φορέων και κλάδων κύριας και επικουρικής ασφάλισης, εποπτευομένων από πέντε διαφορετικά Υπουργεία, οδήγησε σε πολυδιάσπαση των υπηρεσιών, μεγάλο γραφειοκρατικό κόστος και σπατάλες, αντιφατική νομοθεσία, αλληλοεπικάλυψη αρμοδιοτήτων και ανισότητες για τους ασφαλισμένους.

Τα ελλείμματα των ασφαλιστικών ταμείων, που αποτελούν και το βασικό αντικείμενο της εν λόγω πρότασης νόμου, είχαν διευρυνθεί επικίνδυνα. Αν δεν λαμβάναμε μέτρα, το 2050 οι δαπάνες αυτές θα υπερέβαιναν το 25% του ΑΕΠ. Όλοι μας αντιλαμβανόμαστε τι σημαίνει αυτό για τη χρηματοδότηση, την παροχή άλλων δημοσίων αγαθών, όπως η παιδεία, η υγεία, η προστασία του περιβάλλοντος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρωταρχικός στόχος της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης ήταν η δημιουργία ενός σύγχρονου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης που το διαπνέει μακροχρόνια προοπτική και στηρίζεται στις αρχές του δημοσίου, υποχρεωτικού, καθολικού, αναδιανεμητικού και κοινωνικού, δίκαιου χαρακτήρα, ένα σύστημα που οικοδομείται στην αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης, ανάμεσα αφενός στους σημερινούς ασφαλισμένους και τη μείωση των ανισοτήτων και αφετέρου ανάμεσα στην παρούσα, αλλά και στη μελλοντική γενιά.

Οι βασικοί μεταρρυθμιστικοί της άξονες αντιμετώπισαν χρόνια προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος, υλοποιώντας σταδιακά τις παραπάνω αρχές. Έτσι με την ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων και τη μείωσή τους από εκατόν τριάντα

τρία μόλις σε δεκατρία, εξοικονομούνται σημαντικοί πόροι, περιορίζονται οι αλληλοεπικαλύψεις και η γραφειοκρατία, διασφαλίζεται η πλήρης διαφάνεια στον ορισμό των προέδρων όλων των ταμείων, εκλογικεύεται και γίνεται πιο ορθολογικό το σύστημα, ενώ εξυπηρετείται καλύτερα ο πολίτης, ένα σύστημα εφαρμόσιμο που δεν παραπέμπει σε νέες κανονιστικές πράξεις και που παράλληλα σέβεται τις υπάρχουσες εργασιακές σχέσεις.

Οι ασφαλιστικές παρεμβάσεις στόχευσαν στον περιορισμό των στρεβλώσεων, έτσι ώστε σταδιακά να αμβλυνθούν οι ανισότητες και μακροπρόθεσμα να εφαρμοστεί ένα δίκαιο κοινωνικά σύστημα ασφάλισης.

Θεσπίστηκε το Ασφαλιστικό Ταμείο Αλληλεγγύης Γενεών, με σκοπό να αξιοποιηθούν οι σημερινές εισφορές, ώστε οι σημερινοί νέοι να μπορούν να εξασφαλίσουν αντίστοιχες εισφορές για το μέλλον. Κανείς, μα κανείς, δεν διαφώνησε με την ίδρυσή του. Εμείς προτεínουμε και τις πηγές χρηματοδότησής του, μέρος των εσόδων του ΦΠΑ, ποσοστό από τους κοινωνικούς πόρους των ταμείων και ποσοστό από τα έσοδα των αποκρατικοποιήσεων.

Προχωρήσαμε στη δημιουργία του Αριθμού Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης που καθιερώνει υποχρεωτικό και μοναδικό αριθμό κοινωνικής ασφάλισης για κάθε ασφαλισμένο. Η ρύθμιση αυτή αφ' ενός εξασφαλίζει ένα σαφές πλαίσιο για την εργασία, περίθαλψη και συνταξιοδότηση του ασφαλισμένου, διευκολύνοντας τις συναλλαγές του με τις υπηρεσίες και αφ' ετέρου αντιμετωπίζει αποτελεσματικά και το πρόβλημα της εισφοροδιαφυγής.

Στόχος μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν και παραμένει να διατηρήσουμε τον υποχρεωτικό, δημόσιο και αναδιανεμητικό χαρακτήρα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, να εξασφαλίσουμε τη βιωσιμότητα και να αμβλύνουμε τις χρόνιες ανισότητες, στρεβλώσεις και παθογένειες.

Τα ελλείμματα υπάρχουν και είναι δεδομένα και τα γνωρίζουμε. Όλοι συμφωνούμε ότι πρέπει να μειωθούν και να αντιμετωπιστούν. Όμως, πρέπει να αφήσουμε χρόνο στη γενναία ασφαλιστική μεταρρύθμιση να λειτουργήσει και είμαι σίγουρος πως θα λειτουργήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι σίγουρος ότι τα βήματα που έχουν γίνει από την ελληνική Κυβέρνηση είναι θεμελιώδους σημασίας και είναι δεδομένο ότι η μεταρρύθμιση είναι απολύτως αναγκαία, καθώς το ασφαλιστικό σύστημα είχε φθάσει στα όριά του.

Όλοι συμφωνούμε ότι η πρόταση νόμου είναι επίκαιρη, διότι η διεθνής οικονομική κρίση έχει καταστήσει την ενίσχυση των ευπαθών ομάδων πληθυσμού ακόμα πιο σημαντική. Ακριβώς γι' αυτόν το λόγο όμως πρέπει να είμαστε ιδιαίτερος προσεκτικοί, ώστε να μην υπερβαίνουμε τις αντοχές των οικονομιών μας και να μη θέτουμε σε κίνδυνο την αναγκαία δημοσιονομική ισορροπία.

Πολιτικές και δράσεις για τη στήριξη των τομέων που πλήττονται περισσότερο κυρίως για την προστασία της απασχόλησης και για την ανακούφιση των συμπολιτών μας που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη είναι απολύτως κρίσιμες.

Με αυτό το πλάνο κινείται η κυβερνητική πολιτική, με αυτές τις βασικές θέσεις προχωράμε μπροστά. Δεν πρέπει να υποθηκεύσουμε το μέλλον των επόμενων γενεών και δεν θα το κάνουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ, κύριε Αυγενάκη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΚΚΕ στην Κέρκυρα κ. Χαράλαμπος Χαράλαμπους για επτά λεπτά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κοινή διαπίστωση, μια διαπίστωση μάλιστα που δεν χωρά καμμία αμφισβήτηση, η τραγική, η απελπιστική οικονομική κατάσταση που βρίσκονται τα ασφαλιστικά ταμεία. Αδυνατούν ουσιαστικά τα περισσότερα να πληρώσουν τις συντάξεις, όταν δε τις πληρώνουν, τις πληρώνουν μετά από ένα χρόνο. Μέχρι και πέντε χρόνια κάνουν να πληρώσουν συντάξεις.

Όσον αφορά το εφάπαξ των δημοσίων υπαλλήλων, όλοι

ξέρουμε ότι αυτήν τη στιγμή ελάχιστα χρήματα υπάρχουν. Δεν αρκούν ούτε για δεκαπέντε-εικοσι ασφαλισμένους και βέβαια όσοι μπαίνουν στη γραμμή –κάποιοι απ' αυτούς– έχουν ήδη πεθάνει, περιμένοντας να πάρουν το εφάπαξ ή περιμένοντας να πάρουν τις συντάξεις. Τα χρήματα των ασφαλιστικών ταμείων στα νοσοκομεία φθάνουν βέβαια σε δισεκατομμύρια ευρώ.

Παρά τα μεγάλα και βαρύνοντα λόγια που υπάρχουν μεταξύ των δύο κομμάτων και μια μόνιμη πια δικομματική αντιπαράθεση, εμείς λέμε –και το λέμε ξεκάθαρα– ότι από το 1950 και μετά όλες οι κυβερνήσεις –νεοφιλελεύθερες, φιλελεύθερες, κεντρώες ή σοσιαλδημοκρατικές– ευθύνονται για την οικονομική κατάντια που αυτήν τη στιγμή βρίσκονται τα ασφαλιστικά ταμεία.

Έτσι, από το 1951 με αναγκαστικό νόμο που έγινε τότε, αναγκάστηκαν όλα τα ασφαλιστικά ταμεία να καταθέτουν υποχρεωτικά τα αποθεματικά τους με ελάχιστο μέχρι και μηδενικό επιτόκιο. Και βέβαια όλα αυτά τα χρήματα πήγαιναν σε κάποιους αετονύχιδες. Ήταν τα περίφημα «θαλασσοδάνεια», για να αναπτύξουν –λέει– την Ελλάδα. Μόνο για την περίοδο 1951-1975 οι απώλειες των ασφαλιστικών ταμείων υπολογίζονται στα 58.000.000.000 ευρώ. Δόθηκαν, λοιπόν, αυτά τα χρήματα σε κάποιους, όπως είπα, στο μεγάλο κεφάλαιο, δανεικά και αγύριστα.

Τι να πούμε για το Χρηματιστήριο; Το 1990 με νόμο της Νέας Δημοκρατίας επετράπη τα ταμεία να τζογάρουν ουσιαστικά από τα αποθεματικά τους το 20%. Έρχεται το ΠΑΣΟΚ μετά και αντί αυτό το πράγμα να το απαγορεύσει, αυξάνει το ποσοστό σε 23% και βέβαια πολλά διοικητικά συμβούλια των ταμείων ξέφυγαν και από αυτό το 23%.

Αλήθεια, ποιος ξεχνά –επειδή λέμε συνέχεια ποιοι φταίνε, ποιοι έχουν την ευθύνη ή ποιοι δεν την έχουν– τις προεκλογικές αφίσες του ΠΑΣΟΚ, όπου καλούσε τον ελληνικό λαό –και βέβαια και τα ασφαλιστικά ταμεία– να τζογάρουν στο Χρηματιστήριο, διότι ο δείκτης επρόκειτο να φθάσει στις 6.000 μονάδες; Βέβαια, σήμερα, με το ζόρι είναι στις 1.500, αλλά αυτό είναι ένα άλλο θέμα για συζήτηση.

Χάθηκαν, λοιπόν –και είναι η φράση που χρησιμοποιούν και τα δύο κόμματα– τεράστια ποσά, περίπου 3.500.000.000 ευρώ, στο Χρηματιστήριο, όμως, χάθηκαν; Άνοιξε κάποια τρύπα και τα κατάπιε; Όχι, βέβαια! Πήγαν στα χέρια κάποιων αετονύχιδων, οι οποίοι με τα χρήματα αυτά έγιναν πολύ πιο πλούσιοι και βέβαια χρήματα του ελληνικού λαού και των ασφαλιστικών ταμείων ήταν, χρηματοδοτούν μετά και τα δύο κόμματα του δικομματισμού και ουσιαστικά «το ένα χέρι νίβει το άλλο και τα δυο το πρόσωπο».

Τα δομημένα ομόλογα, τα λεγόμενα «τοξικά», υποτίθεται ότι ξαφνικά τα ανακάλυψε το ΠΑΣΟΚ, όταν Κυβέρνηση ήταν η Νέα Δημοκρατία, ενώ είναι κοινό μυστικό ότι αυτά είχαν ξεκινήσει και επί εποχής ΠΑΣΟΚ. Υπάρχουν μεγάλες απώλειες και από εκεί. Το δε κερασάκι στην τούρτα είναι ότι το κράτος πολλές φορές αρνείται ή καθυστερεί πολύ να πληρώσει το μερίδιό του από την τριμερή χρηματοδότηση.

Τι ερχόμαστε, κύριοι συνάδελφοι, να προτείνουμε με το νομοσχέδιο σήμερα; Πρώτον –και είναι απόλυτα, αν θέλετε, και λογικό και φυσιολογικό– να επιστραφούν όλα αυτά τα χρήματα που με ευθύνη, όπως είπα, όλων των κυβερνήσεων από το 1950 μέχρι σήμερα έχουν χαθεί –σωστότερα, έχουν λεηλατηθεί– από τα ταμεία, να επιστραφούν από το κράτος.

Δεύτερον, να υπάρξουν τέτοιες ασφαλιστικές δικλίδες, ούτως ώστε να μην μπορούν τα χρήματα αυτά των ασφαλισμένων, τα οποία είναι χρήματα που αποκτήθηκαν πραγματικά, κυριολεκτικά, με το αίμα και τον ιδρώτα των εργαζομένων, να τζογάρονται είτε σε δομημένα, είτε σε «τοξικά», είτε σε «δηλητηριώδη», είτε σε «βρώμικα» ομόλογα. Και βέβαια, όχι στο Χρηματιστήριο. Και εάν οι δύο αυτές προϋποθέσεις γίνουν, εάν θέλετε, μπορεί ακόμα να εξασφαλιστούν και μεγαλύτερες συντάξεις απ' αυτές που εμείς προτείνουμε μέσα από το νομοσχέδιό μας.

Είπα πριν ότι αυτήν τη στιγμή τα ασφαλιστικά ταμεία χρωστάνε τεράστια ποσά στα νοσοκομεία. Και εκεί υπάρχει μεγάλη λαθροχειρία. Είδαμε όλοι τις απείρου κάλλους σκηνές όπου οι

προμηθευτές πάνε στα νοσοκομεία να πάρουν τα δικά τους προϊόντα, τα οποία το κράτος και τα νοσοκομεία αδυνατούν να πληρώσουν.

Τι μας λέει το Υπουργείο Υγείας; Φταίνε τα ασφαλιστικά ταμεία, αυτά τα οποία περιγράψαμε μέχρι τώρα, γιατί δεν πληρώνουν στα νοσοκομεία τα νοσήλια. Αυτήν τη στιγμή, το 85% των εσόδων των νοσοκομείων είναι από νοσήλια και μόνο το 3% από τον προϋπολογισμό. Επομένως, είναι αδύνατον τα ήδη υπερχρεωμένα ασφαλιστικά ταμεία να πληρώσουν χρέη στα νοσοκομεία.

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι καμμία, μα καμμία δουλειά δεν έχουν τα ασφαλιστικά ταμεία να εμπλέκονται με θέματα υγειονομικής και φαρμακευτικής περιθάλψης. Ένα κράτος που σέβεται τον εαυτό του, αυτό θα πρέπει να το θεωρεί αποκλειστικά δική του ευθύνη. Και εμείς, βέβαια, έχουμε προτείνει πολλές φορές ότι η υγεία πρέπει να προσφέρεται δωρεάν μέσα από ένα σύγχρονο, αποκλειστικά, όμως, δημόσιο σύστημα υγείας.

Ειπώθηκε, ιδίως από την εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας, πού θα βρεθούν τα χρήματα, σε τέτοια μάλιστα δύσκολη περίοδο οικονομικής κρίσης. Εμείς λέμε ότι τα χρήματα υπάρχουν, απλά διοχετεύονται αλλού. Χρειάζεται μια άρδην αλλαγή της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης.

Αλήθεια, είναι δυνατόν η Ελλάδα αυτήν τη στιγμή να είναι πρώτη ή δεύτερη παγκόσμια σε δαπάνες εξοπλισμού; Είναι δυνατόν το 12,5% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος από τον προϋπολογισμό να πηγαίνει στις κακώς νοούμενες αμυντικές δαπάνες;

Ποιος αλήθεια Έλληνας –και ο τελευταίος ακόμα Έλληνας– πιστεύει ότι η δημιουργία δυνάμεων ταχείας επέμβασης και μάλιστα ελληνικών μαζί με τουρκικές, βοηθά την άμυνα της χώρας μας; Ποιος αλήθεια πιστεύει ότι οι αγορές του αιώνα που επαναλαμβάνονται και επαναλαμβάνονται, βοηθούν την άμυνα της χώρας μας; Ποιος πιστεύει ότι τα στρατεύματα μας στα Βαλκάνια, στο Αφγανιστάν, οι πολεμικές φρεγάτες στον Κόλπο, στη Σομαλία, βοηθούν την καλώς νοούμενη άμυνα της χώρας μας; Βοηθούν, βέβαια, το ΝΑΤΟ, βοηθούν την Ευρωπαϊκή Ένωση, τον κάθε καπιταλιστή, αλλά όχι τον ελληνικό λαό.

Επειδή, λοιπόν και ο Πρόεδρος είπε ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν μπάνει σε ψηφοφορία, εμείς το βάζουμε και το έχουμε βάλει εδώ και πολύ καιρό στον ελληνικό λαό, ο οποίος το υπερψηφίζει και η πλειοψηφία που δίνει είναι σαφής και χωρίς αμφισβήτηση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι πέντε μαθητρίες και μαθητές και δύο συνοδοί καθηγητές από το 7ο Γυμνάσιο Νέας Σμύρνης.

Εξηγούμε στους μαθητές και στους συνοδούς τους ότι σήμερα είναι ημέρα κατά την οποία συζητείται πρόταση νόμου για τα αποθέματα των ασφαλιστικών ταμείων από το ΚΚΕ, μετέχουν και τα υπόλοιπα κόμματα και απαντάει η Κυβέρνηση δια του κυρίου Υφυπουργού.

Η Βουλή σας καλωσορίζει και εύχεται καλή πρόοδο στους μαθητές. (Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Άδωνις Γεωργιάδης έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πάντα ενδιαφέρουσα μια συζήτηση για το ασφαλιστικό και είναι ακόμα περισσότερο ενδιαφέρουσα, όταν κατατίθεται από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, το οποίο έχει κάποιες προτάσεις, οι οποίες σε κάθε περίπτωση αξίζει να σχολιαστούν, ενδεχομένως για να μας φτιάχνουν το κέφι, υπό την εξής έννοια.

Διαβάζω τι προβλέπει η πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος. Λέει τα εξής: Υποχρεώνεται το δημόσιο μέσα σε τρία χρόνια να αποζημιώσει πλήρως τα ασφαλιστικά ταμεία για τις απώλειες που έχουν υποστεί από το 1951 μέχρι σήμερα, από τη δέσμευση των αποθεματικών τους σε καταθέσεις με πολύ

χαμηλό επιτόκιο. Οι απώλειες θα υπολογίζονται κατ' έτος με βάση το ανώτατο επιτόκιο δανεισμού του δημοσίου ή των καταθέσεων στις τράπεζες. Υποχρεώνεται το δημόσιο να καταβάλει εντός εξαμήνου στα ασφαλιστικά ταμεία τα ποσά που αυτά διέθεσαν στην αγορά των δομημένων ομολόγων και να καλύψει κάθε άλλη ζημιά τους. Υποχρεώνεται το δημόσιο να καταβάλει σε μία τριετία έντοκα την οφειλόμενη, αλλά μη καταβληθείσα στα ταμεία, τριμερή χρηματοδότηση. Το δημόσιο υποχρεώνεται να καταβάλει τις εργοδοτικές εισφορές κ.λπ..

Κύριοι συνάδελφοι του ΚΚΕ, τι ακριβώς νομίζετε ότι είναι το ελληνικό δημόσιο; Πιστεύετε ότι το ελληνικό δημόσιο είναι ο παγκόσμιος ταμειυτήρας χρήματος που μπορεί να πληρώνει οτιδήποτε;

Εγώ, φερ' ειπείν, όταν ήμουν πιο μικρός έβλεπα, κύριε Υπουργέ –και σας ενδιαφέρει αυτό, γιατί μπορεί να είναι και μία λύση στα προβλήματά σας– ένα καρτούν, ένα κινούμενο σχέδιο στην τηλεόραση που λεγόταν Sport Billy. Ο Sport Billy είχε μια βαλίτσα την οποία την άνοιγες και έβγαζες ό,τι ήθελες, αεροπλάνα, τρένα, λεφτά, ό,τι ήθελες. Αυτό έχετε και εκεί στο ΚΚΕ; Γιατί φυσικά αυτά τα οποία λέτε εδώ, αν τα λέτε απλώς για να κάνουμε μια ωραία συζήτηση και να γελάσουμε, εντάξει. Αλλά επί της ουσίας δεν λένε τίποτα, γιατί προφανώς το ελληνικό δημόσιο δεν μπορεί να τα πληρώσει αυτά. Και δεν μπορεί να τα πληρώσει αυτά....

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Να σταματήσει, κύριε Πρόεδρε, να χλευάζει. Αυτό είναι απαράδεκτο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όταν μας εξηγήσει ο κ. Μαυρίκος, πού θα βρει τα λεφτά το ελληνικό δημόσιο για να πληρώσει όλα αυτά που προτείνει το ΚΚΕ, εγώ θα του πω ότι έχουν εκατό δίκια. Αλλά γι' αυτά που γράφουν εδώ, λεφτά το ελληνικό δημόσιο δεν έχει. Άρα, γιατί τα προτείνουν; Απλώς για να πούμε ότι τα προτείνουμε; Εγώ αυτό δεν μπορώ να καταλάβω. Να συζητάμε επί προτάσεων, αλλά επί προτάσεων που να έχουν, όμως, επαφή με την πραγματικότητα. Έχει αυτό επαφή με την πραγματικότητα ή δεν έχουν ακούσει, φερ' ειπείν, στο ΚΚΕ ότι η Ελλάδα έχει το μεγαλύτερο δημόσιο χρέος απ' όλες τις χώρες της Ζώνης του Ευρώ; Ή δεν έχει ακούσει το ΚΚΕ ότι πάμε να βρούμε δανεικά απ' έξω και δεν βρίσκουμε και μας δανείζουν με το υψηλότερο επιτόκιο στην Ευρώπη και ζητάμε τώρα να πάρουμε ομόλογα με το χαμηλότερο επιτόκιο κάτω από την ομπρέλα της Γερμανίας; Αυτά δεν τα έχετε διαβάσει στο ΚΚΕ;

Εάν έχετε, λοιπόν, να μας κάνετε μία πρόταση και να μας πείτε συγκεκριμένα «εγώ πιστεύω ότι το ελληνικό δημόσιο έχει λεφτά και θα τα βρει από εκεί», καλώς, κάντε την πρόταση. Αλλά εάν δεν μπορείτε να το πείτε αυτό, τότε γιατί την κάνετε; Αυτό δεν μπορώ να καταλάβω. Και να αφήσετε τους χαρκτηρισμούς. Γιατί εάν είναι έτσι, ο καθένας μπορεί να λέει ό,τι θέλει σε αυτήν την Αίθουσα. Λεφτά, λοιπόν, γι' αυτά δεν υπάρχουν.

Τι μπορεί να κάνει, όμως, κύριε Υπουργέ, το ελληνικό δημόσιο; Προφανώς αυτά δεν μπορεί να τα κάνει.

Και θέτω και ένα ερώτημα προς το ΚΚΕ. Γιατί από το 1951 μέχρι σήμερα; Το ΙΚΑ θεσπίστηκε και ξεκίνησε να λειτουργεί από το 1936. Το εγκαινιάσε ο Ιωάννης Μεταξάς. Γιατί δεν βάλατε από το 1936;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Ο Δημητράτος ήταν Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ο Κανελλόπουλος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Γιατί δεν βάλατε από το 1936; Θέλετε να βάλουμε όλες τις ζημιές που έχει υποστεί από τους διαφόρους το ελληνικό δημόσιο; Αυτό θέλετε να μετρήσουμε; Ποιοι έχουν βλάψει το ελληνικό δημόσιο; Να μετρήσουμε τι κόστισε στο ελληνικό δημόσιο η περίοδος 1945-1949; Ποιος θα πληρώσει το λογαριασμό; Εσείς;

Ας αφήσουμε, λοιπόν, τις ιστορίες και ας πάμε στην ουσία. Και η ουσία, κύριε Υπουργέ, είναι το τι μπορεί να κάνει το ελληνικό δημόσιο.

Το ελληνικό δημόσιο, κατά τη γνώμη μας, επί ρεαλιστικής βάσεως, πρέπει να κάνει το εξής. Πρέπει να ενώσει όλα τα ασφαλιστικά ταμεία σε ένα. Κάνετε μία προσπάθεια ενοποίησης των ασφαλιστικών ταμείων, κατά τη γνώμη μας όχι αρκετή.

Πρέπει να γίνουν ένα. Γιατί πρέπει να γίνουν ένα; Διότι έτσι στη λεγόμενη οικονομία κλίμακος γλιτώνουμε πάρα πολλά χρήματα από τα διάφορα άλλα σημεία τα οποία ξοδεύουμε σε διοικητικά συμβούλια, σε προέδρους, σε αντιπροέδρους, σε επιτροπές κ.ο.κ.

Ένα, λοιπόν, ασφαλιστικό ταμείο και όλη η περιουσία των ασφαλιστικών ταμείων –αυτή είναι κατά βάση η πρόταση του ΛΑΟΣ- πρέπει να ενοποιηθεί, να γίνει ένας μεγάλος χρηματοπιστωτικός οργανισμός που θα διαχειρίζεται αυτόνομα αυτήν την πολύ μεγάλη περιουσία, μια μεγάλη τράπεζα, ας το πούμε έτσι, των ασφαλιστικών ταμείων, ώστε να μπορεί αυτή η τράπεζα να έχει τα κέρδη τα οποία όλα θα πηγαίνουν πάλι πίσω στα ασφαλιστικά ταμεία και όχι τα ασφαλιστικά ταμεία να παίρνουν ένα κλάσμα απ' αυτά τα κέρδη, όπως συνήθως γίνεται τώρα ή να υφίστανται τις ζημιές, όπως γίνεται τώρα.

Αυτή είναι η πρόταση του ΛΑΟΣ και εκτιμούμε ότι σε αντίθεση με την πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος είναι μία ρεαλιστική πρόταση. Είναι κάτι που μπορεί να γίνει. Μπορούμε να φθάσουμε σε μία οικονομία κλίμακος. Σ' αυτήν ιδιαίτερα την εποχή της μεγάλης οικονομικής κρίσεως, μπορούμε να κόψουμε απ' όλα τα περιττά έξοδα ώστε να κερδίσουν οι ασφαλισμένοι και να πάμε παρακάτω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και, βεβαίως, θέλω να κλείσω στο θέμα του ασφαλιστικού ίσως με το πιο σημαντικό απ' όλα. Το πιο σημαντικό απ' όλα, κύριε Υπουργέ, για την αντιμετώπιση του προβλήματος του ασφαλιστικού είναι πρωτίστως η αντιμετώπιση του δημογραφικού. Ο λόγος, η γενεσιουργός αιτία του προβλήματος των ασφαλιστικών ταμείων σήμερα έχει να κάνει με τη δραματική αλλαγή της σχέσεως μεταξύ εργασίας και συνταξιούχων, όπως αυτή έχει μεταβληθεί τα τελευταία πενήντα χρόνια.

Εάν, λοιπόν, θέλουμε να ακολουθήσουμε μία εθνική πολιτική μακροπρόθεσμη για να αντιμετωπίσουμε στα αλήθεια αυτά τα προβλήματα, βραχυπρόθεσμα για να πάρουμε ανάσα θα το κάνουμε με την ενοποίηση σε ένα ταμείο και με τη δημιουργία αυτής της Τραπέζης, μακροπρόθεσμα όμως με τη σοβαρή παροχή κινήτρων για να λυθεί το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας, ώστε να φτιάξουμε πάλι τη σχέση μεταξύ συνταξιούχων και ασφαλιζομένων και να μπορέσει να αναπνεύσει το σύστημα και να μακροημερεύσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εάν κάνετε αυτές τις δύο κινήσεις, θα βρούμε τη λύση για το ασφαλιστικό. Εάν όχι, απλώς θα πελαγοδρομούμε.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η κ. Σοφία Καλαντίδου, Βουλευτής του ΚΚΕ, έχει το λόγο.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συχνά σ' αυτήν την Αίθουσα ακούγονται προτάσεις που βολεύουν, που συνηγορούν υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου, υπέρ των μεγαλοεργοδοτών, υπέρ των εφοπλιστών. Είναι μερικές φορές βασιλικότεροι του βασιλέως.

Πάντως, επειδή πραγματικά ακούγονται και από στόματα που δεν έχουν γνώση, αν θέλετε και δεν ξέρουν τι συμβαίνει στους εργασιακούς χώρους, δεν νοιάζονται για τους εργαζόμενους και δεν ψάχνουν το τι και το πώς ακόμα και με τα ασφαλιστικά ταμεία, εγώ είμαι υποχρεωμένη να ξεκινήσω απ' αυτό, γιατί το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας μιλάει για τα κλεμμένα –ας το πούμε έτσι- από το 1950, γιατί το 1950 υπήρχε ο αναγκαστικός νόμος 1611 που δέσμευε τα αποθεματικά. Μετά τον αγωνιστικό, τον ταξικό Μάη του 1936, κατάφεραν οι εργαζόμενοι να επιβάλουν να ισχύσει το ΙΚΑ που το είχαν προβλέψει νόμοι αρκετά χρόνια προηγουμένως. Και πάλι με αγώνες των εργαζομένων!

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εγώ ξεκινώ από το αδιαμφισβήτητο. Ασφαλιστικά ταμεία δεν υπήρχαν πάντα. Κατά συνέπεια ούτε αποθεματικά υπήρχαν πάντα. Τα ασφαλιστικά ταμεία δεν έπεσαν από τον ουρανό! Δεν χαρίστηκαν από κανέναν θεό, από

κανέναν εργοδότη. Είναι αποτέλεσμα διεκδίκησης και ταξικής πάλης των εργαζομένων.

Έτσι, το 1925 συστάθηκαν ορισμένα ταμεία, όπως των αρτεργατών, των κεραμοποιών, των τυπογράφων. Έδιναν οι εργαζόμενοι χρήματα! Δεν έπαιρναν τίποτα! Παράλληλα με τους αγώνες του οκτώωρου, το αίτημα για ασφάλιση ωρίμαζε. Έτσι, λοιπόν, μετά το Μάη του 1936 που συγκλόνισε την Ελλάδα αλλά και το ταξικό εργατικό κίνημα σ' όλον τον κόσμο, καθιερώθηκε το ΙΚΑ.

Για την ιστορία, πολλά από τα ταμεία στις αρχές χρηματοδοτούνταν μόνο από τους εργαζόμενους και μάλιστα και για πολλά χρόνια. Τέτοια ταμεία ήταν και επικουρικά ταμεία, όπως το ΤΕΑΥΕΚ.

Υπάρχει ισχυρισμός ότι έδιναν και δίνουν και σήμερα οι εργοδότες. Ακόμα και αν έδιναν από τα κέρδη τους, πάλι οι εργαζόμενοι δίνουν γιατί τα κέρδη τους οφείλονται στους εργαζόμενους. Όμως, πρέπει να διευκρινίσουμε ότι οι εισφορές που δίνονται από τους εργοδότες δεν δίνονται από τα κέρδη τους, αλλά αποτελούν κόστος παραγωγής που μετακυλίεται στην κατανάλωση, δηλαδή που το πληρώνουν ξανά οι εργαζόμενοι.

Υπάρχει βέβαια και η κρατική χρηματοδότηση. Δηλαδή, πληρώνουν ξανά τα ασφαλιστικά ταμεία, οι Έλληνες εργαζόμενοι, σαν φορολογούμενοι. Μύθος είναι η κρατική χρηματοδότηση.

Υπάρχουν πολλά στοιχεία που τα γνωρίζει και η Κυβέρνηση, τα γνωρίζουν και τα κόμματα και οι συνδικαλιστικές παρατάξεις. Εγώ θα πω ένα και τελευταίο στοιχείο μόνο. Σύμφωνα με το ν. 3029/2002, η ετήσια χρηματοδότηση καθοριζόταν με το 1% του ΑΕΠ. Δεν δόθηκε ποτέ! Πραγματικά, είναι μύθος η χρηματοδότηση! Πέφτει συνεχώς, μειώνεται συνεχώς.

Και για τις δύο αυτές συνιστώσες, εκτός από τους εργαζόμενους, ισχύουν κάποια πράγματα. Για παράδειγμα, οι εργοδότες, με τη διαχείριση των εισφορών –γιατί παρακρατούν και τις εισφορές των εργαζομένων- πετυχαίνουν την έμμεση χρηματοδότησή τους. Κατ' αρχάς, την καταβάλλουν με καθυστέρηση. Έχουν εισφοροαπαλλαγή με πρόσχημα την ανταγωνιστικότητα. Δεν πληρώνουν εισφορές, πληρώνουν μειωμένες.

Τώρα, με πρόσχημα την ανεργία, μ' αυτό το μεγάλο ζήτημα που πονάει τον κάθε Έλληνα, τον κάθε εργαζόμενο, την κάθε οικογένεια, έχουμε και πρόταση ακόμα και από την Αντιπολίτευση –μία παλαιότερη πρόταση, την έφερε ξανά στο προσκήνιο- να επιδοτήσουμε τις ασφαλιστικές εισφορές των νέων εργαζομένων για τέσσερα χρόνια ή για δύο χρόνια.

Τεράστια εισφοροδιαφυγή. Το 20% των εσόδων του ΙΚΑ υπολογίζεται στο 40% στα επικουρικά ταμεία. Και –άκουσον, άκουσον- το έργο της βεβαίωσης και απόδοσης των εισφορών στα ασφαλιστικά μας ταμεία έχει ανατεθεί στην εργοδοσία!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Βέβαια, υπάρχουν και πάρα πολλά έσοδα που βεβαιώνονται, αλλά δεν εισπράττονται. Γίνονται ρυθμίσεις με δόσεις, χαρίζονται πρόσθετα τέλη, πρόστιμα, κ.λπ.. Πάντως, χρήματα είχαν και έχουν τα ασφαλιστικά ταμεία, γιατί οι εργαζόμενοι δουλεύουν. Τι έγιναν, λοιπόν, τα αποθεματικά; Είχαμε αυτόν τον νόμο με τη δέσμευση των αποθεματικών. Όμως, πάμε και παρακάτω, στο πιο πρόσφατο παρελθόν. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας διαδέχεται την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, το ΠΑΣΟΚ διαδέχεται η Νέα Δημοκρατία, ο ένας πατάει στον ώμο του άλλου και έτσι έχουμε τα αποθεματικά στο τζογάρισμα, ενώ μέχρι ένα σημείο είχαμε απλώς τα χρήματα των εργαζομένων να στηρίζουν πραγματικά τη βιομηχανική ανάπτυξη.

Εγώ θα πω απ' αυτό το Βήμα ότι όποια βιομηχανική ανάπτυξη είχαμε στην Ελλάδα, την είχαμε με τα χρήματα των εργαζομένων και από τα αποθεματικά τους ταμεία και από τη δουλειά που έκαναν.

Υπάρχουν κερδισμένοι –αυτό είναι το πρώτο συμπέρασμα- στη διαχείριση των αποθεματικών. Υπάρχουν κερδισμένοι και αυτοί είναι το μεγάλο κεφάλαιο, οι βιομήχανοι, οι εφοπλιστές.

Οι μόνοι που συνεισφέρουν στην κοινωνική ασφάλιση είναι οι εργαζόμενοι. Αυτό είναι το δεύτερο συμπέρασμα.

Το τρίτο συμπέρασμα είναι ότι η ασφάλιση των αποθεματικών απαιτεί πρώτη προϋπόθεση εργαζόμενους με πλήρη σταθερή

σχέση εργασίας και υψηλό μισθό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Η ανεργία, η ανασφάλιστη εργασία, η μερική απασχόληση, το ωρομίσθιο συμβάλλουν στη διάλυση των ταμείων, στην υποχρηματοδότησή τους. Το ασφαλιστικό σύστημα δεν είναι βιώσιμο εξαιτίας της πολιτικής σας που νοιάζεται μόνο για τη βιωσιμότητα των κερδών. Έχουν ευθύνες και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ που ο ένας διαδέχθηκε τον άλλο και οι δυο μαζί συναποφάσισαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχουν ευθύνες και τα άλλα κόμματα που στηρίζουν αυτό το μονόδρομο, που παρουσίασαν στους εργαζόμενους τη μερική απασχόληση σαν φάρμακο στην ανεργία. Ευθύνες έχουν και οι συνδικαλιστικές παρατάξεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Πάντως, στο λίγο χρόνο που μου έμεινε, θα πω ότι όλα έγιναν για το καλό των εργαζομένων! Όλα γίνονται για το καλό των εργαζομένων και το καλό των ταμείων!

Όμως, όση προσπάθεια και αν γίνει για ωριοποίηση, η κατάσταση στους χώρους δουλειάς, οι μισθοί των εργαζομένων, οι συντάξεις των συνταξιούχων, η θέση των γυναικών και των νέων μέσα στους χώρους δουλειάς, ανατρέπουν όλη αυτήν την ωριοποίηση.

Ποια είναι, λοιπόν, η πλειοδοσία; Τα 1400 ευρώ μισθός για να ζεις κάπως ανθρώπινα, για να μπορείς να αντιμετωπίσεις αυτήν την επίθεση που δέχεσαι στο πορτοφόλι σου, στα δικαιώματά σου;

Ποιο πράγμα είναι η πλειοδοσία; Όταν κλείνονται γυναίκες ανασφάλιστες μέσα στα ψυγεία; Ποιο πράγμα είναι πλειοδοσία; Τα 300 ευρώ που δίνετε στις ωρομίσθιες εμποροϋπαλλήλους και δουλεύουν δωδεκάωρα στα «JUMBO»;

Ποιο πράγμα είναι πλειοδοσία; Η εξαμηνία άδεια που δώσατε στις γυναίκες μετά τη γέννηση του παιδιού και εγώ σας καταγγέλλω απ' αυτό το Βήμα ότι τρεις γυναίκες σε μεγάλο κατάστημα στη Θεσσαλονίκη δεν την πήραν, γιατί απαγορεύτηκε να την πάρουν;

Και είναι αυτό πλειοδοσία από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας λέει στους εργαζόμενους τα πράγματα όπως πραγματικά είναι. Και σ' αυτό αντιμετωπίζει δυσκολίες, γιατί δεν χαιδεύει αυτάκια. Είπε «όχι» στο «τζογάρισμα» των αποθεματικών, είπε «όχι» στους ωρομίσθιους και στα «STAGE». Λέει ξεκάθαρα στους εργαζόμενους ότι τα ασφαλιστικά ταμεία είναι δική τους υπόθεση. Τα ασφαλιστικά ταμεία έχουν σχέση άμεση με τα δικαιώματά τους στη δουλειά και με το μισθό τους που πρέπει να καλύπτει τις ανάγκες τους. Είναι δική τους υπόθεση. Αυτοί πρέπει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρία Καλαντίδου, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Αυτοί πρώτα, όλοι οι εργαζόμενοι, σε μεγάλο ταξικό αγώνα θα πρέπει να διεκδικήσουν αυτά τα δικαιώματα. Το ΚΚΕ θα είναι μπροστά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΚΚΕ κ. Εύα Μελά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν μας εξέπληξε πριν λίγο η τοποθέτηση του εκπροσώπου του ΛΑΟΣ. Δεν θα μπορούσαν να βρουν καλύτερο συνήγορο το μεγάλο κεφάλαιο και τα μονοπώλια από τις θέσεις που ανέπτυξε και από τον τρόπο που τις ανέπτυξε.

Ας έρθουμε τώρα στην πρόταση νόμου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Αυτή η πρόταση εν μέσω της κρίσης, εν μέσω της προσπάθειας που κάνουν οι κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης να πείσουν τους λαούς ότι ο μόνος τρόπος για να μη βγουν στην ανεργία είναι να σκύψουν το κεφάλι και να δεχθούν την πλήρη περικοπή των δικαιωμάτων τους, έρχεται σήμερα και είναι απόλυτα αναγκαία για να απαντήσει στο πώς

και το γιατί και κυρίως στο πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί το ζήτημα της κρίσης στα ασφαλιστικά ταμεία.

Εμείς, λοιπόν, καλούμε τους εργαζόμενους να θυμούνται γιατί τα 58.000.000.000 ευρώ είναι απώλειες των ταμείων στο διάστημα '51-'75 από το νόμο που ψηφίστηκε το '50. Τους καλούμε να θυμούνται γιατί τα 3.500.000.000 ευρώ είναι η ζημιά που εμφάνισαν τα ασφαλιστικά ταμεία με τους νόμους του '92 και του '99 με τους οποίους αποφασίστηκε και διευρύνθηκε το «τζογάρισμα» των αποθεματικών των ταμείων.

Τα ζητήματα της διαχείρισης των αποθεματικών των ταμείων δεν διαχωρίζονται κατά την άποψη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας από τη γενικότερη ασφαλιστική πολιτική που σήμερα και όλα τα προηγούμενα χρόνια αποφασίζουν τα επιτελεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε βάρος των εργαζομένων.

Δεν μπορούμε να δούμε την οικονομική δυσπραγία των ταμείων, που εμφανίζεται ως ο λόγος των καταστάσεων, ανεξάρτητα από την προσπάθεια της Κυβέρνησης να αυξήσει τα όρια ηλικίας στον ιδιωτικό τομέα –πράγμα που έχει ήδη ψηφίσει και σήμερα το επιχειρεί και στο δημόσιο- και με τις αλλαγές για τα βαρέα και ανθυγιεινά και βέβαια μ' αυτό που έχει ήδη επιβάλει η Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή τις ελαστικές σχέσεις εργασίας σε όλους τους τομείς της ζωής. Και βεβαίως, θέλουμε να θυμίσουμε τους χιλιάδες εργαζόμενους, «STAGE», ανασφάλιστους, κάτι που παίρνει σαρωτική διαδικασία μέσα στην κοινωνία μας κάτι' επιταγή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όσον αφορά στο επιχείρημα που χρησιμοποιούν, δηλαδή ότι η οικονομία δεν αντέχει, εμείς θέλουμε να πούμε ότι για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας το κόστος από τα μέτρα αυτά –το είπαν και οι προηγούμενοι Βουλευτές- μπορεί να εξοικονομηθεί εφόσον πληρώσει η εργοδοσία, το μεγάλο κεφάλαιο –ιδιαίτερα το μεγάλο κεφάλαιο- σε συνδυασμό με την αύξηση της φορολογίας των μεγάλων επιχειρήσεων και την κατάργηση των φοροαπαλλαγών και των άλλων προνομίων που έχουν.

Στον υπόλοιπο χρόνο μου, θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ και να θέσω το εξής ζήτημα. Μέσα στο πλαίσιο αυτής της αντιστασιακής πολιτικής της Κυβέρνησης που υφίστανται οι εργαζόμενοι, θα πρέπει για ακόμα μία φορά, κύριε Υπουργέ, να αναφέρω εδώ την κατάσταση που επικρατεί σε έναν χώρο που δέχεται τις συνέπειες της κρίσης και που τις δέχεται όντας ανασφάλιστος στο 2007. Αυτός είναι ο κλάδος των καλλιτεχνών.

Για μία ακόμα φορά, λοιπόν, θα ήθελα να πω ότι οι καλλιτέχνες που έχουν εξαρτημένη εργασία –μουσικοί, χορευτές, ηθοποιοί- που ζουν μέσα σε μία ανεργία, υποαπασχόληση, περιστασιακή εργασία, «μαύρη εργασία», και με το «φρούτο» των τελευταίων χρόνων, την περίφημη «αυτασφάλιση», την εργασία με δελτία παροχής υπηρεσιών στους εργοδότες, υφίστανται τις συνέπειες της κατάστασης που επικρατεί στα ασφαλιστικά ταμεία.

Από την άλλη μεριά, υπάρχει και το θέμα με τα βαρέα και ανθυγιεινά, δηλαδή η φυσική ανικανότητα να φθάσουν άνθρωποι στα εξήντα πέντε, όπως μουσικοί πνευστών οργάνων, τραγουδιστές, χορευτές. Το θεωρείτε φυσιολογικό ένας άνθρωπος εξήντα πέντε χρονών να χορεύει πιρουέτες;

Εγώ θέλω να θέσω και το θέμα των υπόλοιπων καλλιτεχνικών κλάδων, όπως των δημιουργών που υφίστανται συνολικά τις συνέπειες της εμπορευματοποίησης της τέχνης, αλλά και το ότι την πολιτική των τελευταίων χρόνων τόσο σήμερα με τη Νέα Δημοκρατία –τα τελευταία πέντε χρόνια- όσο και πριν με το ΠΑΣΟΚ την πολιτική την ασκούν οι κυβερνήσεις εξυπηρετώντας τη διείσδυση του κεφαλαίου και τη χειραγώγηση της τέχνης από αυτό. Όμως, εδώ έχουμε μία εξέλιξη στα ασφαλιστικά. Όλοι οι εικαστικοί δημιουργοί, οι συγγραφείς, οι μουσουργοί, οι συνθέτες, οι ποιητές είναι ανασφάλιστοι.

Τι έλεγε το ΠΑΣΟΚ χτες; «Κάντε αυτασφάλιση, η τέχνη είναι εμπόρευμα, πηγαίνετε στο ΤΕΒΕ». Και βεβαίως, οι εργαζόμενοι με τους αγώνες τους το αρνήθηκαν. Και εμείς τους στηρίξαμε σ' αυτό.

Τι λέει η Νέα Δημοκρατία πέντε χρόνια; Κωφεύει. Σε απάντηση, περιόρισε και τις συντάξεις που έδινε το κράτος σ' αυτούς που έχουν προσφέρει εξαιρετικές υπηρεσίες στο δημόσιο.

Μάλιστα, θα σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι φέτος βιώνουμε την

τραγελαφική κατάσταση με τις τριάντα που έχετε θεσπίσει, να πρέπει να αποφασίζουν αν θα πρέπει να δώσουν σύνταξη στον ανασφάλιστο ποιητή ή συγγραφέα ή θα πρέπει να περάσει πιο αξιοπρεπή γεράματα ένας ζωγράφος ή ένας μουσουργός, γιατί η σύνταξη είναι μία και πρέπει να μοιραστεί στα τρία.

Παράλληλη πολιτική δική σας είναι τα βιβλιάρια υγείας. Είχατε κατατάξει τους ανασφάλιστους καλλιτέχνες στην πρόνοια. Και σ' αυτούς ακόμα τους τελευταίους δεν δίνονται τα βιβλιάρια με τα κριτήρια που έχουν θεσπιστεί. Έχετε δεσμευθεί να λύσετε το θέμα αυτό, αλλά δεν το έχετε αντιμετωπίσει. Και πάνω σ' αυτό δεν δέχετε τις προτάσεις των εργαζομένων για να δοθεί επιτέλους λύση στο ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό των καλλιτεχνών σε μία βάση που οι καλλιτέχνες –βεβαίως η θέση μας είναι ο κλάδος της υγείας να είναι δωρεάν για όλους τους πολίτες, μέσα σ' αυτούς και για τους καλλιτέχνες και για το κομμάτι της σύνταξης που πρέπει να το δικαιούνται, όπως κάθε εργαζόμενος- θα συνεισφέρουν το μερίδιό τους και στο μερίδιο του εργοδότη να είναι όλοι όσοι εμπλέκονται και κερδοσκοπούν από το έργο τους.

Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι από το καλλιτεχνικό έργο, το 70%, το 80%, το 100% των εσόδων από ένα έργο τέχνης το παίρνει ο έμπορος;

Κλείνοντας και για να μην πολυλογώ πάνω στο θέμα, θα ήθελα να πω ότι για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας το θέμα είναι ενιαίο.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τα μέτρα που προτείνουμε για τα ασφαλιστικά ταμεία είναι σε συνδυασμό με το μεγάλο δικαίωμα στην υγεία και την ασφάλιση και την πρόνοια για όλους τους εργαζόμενους. Θεωρούμε ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να συνειδητοποιήσουν –και τους καλούμε στους αγώνες- ότι είναι υποχρέωση του κράτους, αποκλειστικό πεδίο του κράτους, αυτοί οι τομείς και όχι πεδίο κερδοσκοπίας. Επίσης, πιστεύουμε ότι η προοπτική είναι ο αγώνας.

Εμείς αυτούς τους αγώνες θα τους στηρίξουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννης Πρωτούλης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι, δεν έχουν περάσει πάρα πολλές εβδομάδες, πάρα πολλοί μήνες από τότε που ψηφίστηκε μέσα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα η αύξηση των ορίων ηλικίας στη συνταξιοδότηση –στην πράξη αυτό ψηφίστηκε- το άνοιγμα της πόρτας στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες και η παράδοση των εργαζομένων στα «νύχια» τους, με τα επαγγελματικά ταμεία. Έτσι άνοιξαν οι πόρτες. Και όλα αυτά έγιναν με μία βασική επιχειρηματολογία. Ποια ήταν αυτή; Ότι τα ταμεία καταρρέουν, στα ταμεία δεν έχουμε λεφτά, τα αποθεματικά των ταμείων έχουν μειωθεί, έχουν εξαφανιστεί σε αρκετά από αυτά. Βασική επιχειρηματολογία, δηλαδή, ήταν τα ταμεία που καταλήστευσαν κράτος και η εργοδοσία. Αυτή ήταν η βασική επιχειρηματολογία για να περάσουν όλα αυτά τα αντεργατικά μέτρα στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης.

Επίσης, δεν είναι πάρα πολύ μακρινή η ημερομηνία 26 Μάρτη, όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση αποφασίζει για την εξίσωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης –όχι βέβαια προς τα κάτω, αλλά προς τα πάνω- στα εξήντα πέντε χρόνια για άνδρες και γυναίκες.

Με ποιανού λεφτά στηρίχθηκε η πλουτοκρατία όλα αυτά τα χρόνια, από το 1950 και μετά; Με τα λεφτά των εργαζομένων στηρίχθηκε και με τα αποθεματικά των ταμείων τους έφτιαξε υποδομές και επιχειρήσεις. Μετέπειτα με τα λεφτά των εργαζομένων και με τα αποθεματικά των ταμείων τους αύξησε την κερδοφορία της και μοιράστηκε τα αποθεματικά και τα λεφτά των ταμείων μέσα από το τζόγο του Χρηματιστηρίου. Και επιτρέψτε μου την έκφραση, όλοι οι «σωματοφύλακες» της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχετε κανένα πρόβλημα με το να παίζονται τα λεφτά των εργαζομένων στο Χρηματιστήριο. Το πρόβλημά σας είναι στο ποσοστό, αν θα είναι 23%, 25% ή με τι όρους θα παίζονται.

Με τα λεφτά των εργαζομένων χρηματοδοτούνται και σήμε-

ρα μεγαλοτραπεζίτες, βιομήχανοι, σε περίοδο κρίσης σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και από τη Κυβέρνηση με τα 28.000.000.000 ευρώ και στην Ελλάδα. Ένα ερώτημα. Για τα αποθεματικά των ταμείων και για τα ταμεία λεφτά δεν υπήρχαν. «Μεγάλο δημόσιο χρέος», έλεγε ο κ. Γεωργιάδης πριν. Δεν υπήρχαν λεφτά για τα αποθεματικά των ταμείων. Για τις τράπεζες 28.000.000.000 ευρώ μέσα σε ένα βράδυ που βρέθηκαν; Ανακαλύψατε το θησαυρό του Μίδα; Κατά συνέπεια, είναι πολύ μεγάλο ψέμα το ότι δεν υπάρχουν λεφτά, όπως επίσης είναι πολύ μεγάλο ψέμα η αιτία για τα αποθεματικά των ταμείων, για να περνούν όλα αυτά τα αντισφαλιστικά μέτρα.

Πριν έρθω εδώ ήμουν για προσωπικούς λόγους στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο, στο «Αρεταίειο» και δεσμευτήκα στους γιατρούς και στους νοσηλευτές ότι θα φέρω ένα βασικό θέμα εδώ στη Βουλή, μιας και ήταν η ευκαιρία. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν εξετάσεις, για τις οποίες οι εργαζόμενοι αναγκάζονται να καταβάλουν αντίτιμο το λιγότερο 700 ευρώ. Αυτά δεν τα δικαιολογεί κανένα ταμείο. Αναγκάζονται να καταβάλουν 700 ευρώ το λιγότερο. Μάλιστα, δεν μιλάμε για εξετάσεις του κατά πόσο θα καταρρώσει το μαλλί. Μιλάμε για εξετάσεις, από τις οποίες εξαρτάται η ζωή χιλιάδων ανθρώπων. Εξαρτάται η ζωή χιλιάδων γυναικών, ιδιαίτερα την περίοδο της κύησης και μετέπειτα, χιλιάδων γενικότερα ανθρώπων, γιατί έτσι είναι η επιστήμη, εξελίσσεται. Η ανάπτυξη της επιστήμης, η τεχνολογική εφαρμογή εξελίσσεται και μπορεί να διαγνώσει και από πριν σοβαρές παθήσεις.

Αυτή η εξέταση κάνει τόσο. Και ξέρετε ποια είναι η διαδικασία που ακολουθείται μέσα στο ιατρείο μαζί με το γιατρό; Ξεκινάει ο γιατρός, ο οποίος να σημειώσουμε εδώ πέρα ότι και αυτός ασφυκτιά μέσα σε αυτή την κατάσταση και δυσκολεύεται να εφαρμόσει μια τέτοια πρακτική. Έχει μπροστά του ολόκληρο το πακέτο των εξετάσεων με τα 700 ή 800 ευρώ και λέει: «Ποιος είναι ο οικογενειακός σας προϋπολογισμός και πείτε μου πού να σταματήσω, βγάζοντας τις εξετάσεις». Και ξεκινάς λέγοντας «Βγάλε τις τέσσερις πρώτες να δούμε πού θα πέσει». Θα πέσει στα 500 ευρώ, θα πέσει στα 400; Και με την υποσημείωση του γιατρού που λέει, «κοιτάξτε να δείτε κύριε, μέχρι τα 250 ευρώ μπορούμε να πέσουμε για να κάνουμε γνωμάτευση». Αυτή είναι η κατάντια που υπάρχει αυτή τη στιγμή σήμερα στα δημόσια νοσοκομεία, αυτή είναι η κατάντια που πάει χέρι-χέρι με την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων νοσοκομείων και όχι μόνο των ιδιωτικών.

Κατά συνέπεια, είναι σύγχρονη ανάγκη και στόχος αγώνα για το λαό η κατάργηση της ιδιωτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας στο χώρο της υγείας. Είναι σύγχρονη ανάγκη να μην υπάρχει άνθρωπος του μόχθου, της δουλειάς, να μην υπάρχει άνεργος, να μην υπάρχει νέος σε ηλικία, που να έχει ανάγκη από το γιατρό, να έχει ανάγκη από τα φάρμακα και αυτή του η ανάγκη να μην ικανοποιείται. Δεν είναι δυνατόν να συζητάμε σήμερα, το 2009, να εξετάζεται ο άνεργος και να βλέπουν τον άνεργο στην τσέπη ή να βλέπουν τον ασθενή στην τσέπη για το αν θα εξεταστεί ή αν θα λάβει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη ή όχι. Αυτό είναι που καταθέτει σήμερα το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και ιδιαίτερα σε περιόδους κρίσης, σε περιόδους όπου μαζικά εργαζόμενοι θα πεταχτούν στο δρόμο, σε περιόδους όπου μαζικά άνθρωποι δεν θα καλύπτονται ιατροφαρμακευτικά. Αυτό που καταθέτει σήμερα το ΚΚΕ είναι απλά, για να γίνει και κατανοητό, βιβλιάριο ασθενείας για όλους, γιατρούς για όλους και αργότερα σύνταξη για όλους.

Αυτή τη στιγμή υπάρχουν 1.100.000 ανασφάλιστοι. Αυτά είναι τα δικά σας τα στοιχεία, όχι τα δικά μας. Μέσα σε αυτούς δεν περιλαμβάνονται μετανάστες, που καταλαβαίνει όλος ο κόσμος πώς ζουν και πώς δουλεύουν. Το όριο των ενσήμων για τους νέους ανθρώπους το ανεβάσατε από τα πενήντα ένησμία για αυτόν που θα πρωτοβγάλει βιβλιάριο στα ογδόντα. Άλλη μια μεγάλη κατηγορία που δεν μετρείται στους ανασφάλιστους, άλλη μια μεγάλη κατηγορία που δεν έχει γιατρό. Μπορείτε να μας πείτε γιατί δεν έχουν το δικαίωμα να πάρουν έστω και ένα τραυματισμό 1.100.000 εργαζόμενοι, αν πάθουν κάτι, στο χώρο δουλειάς;

Αυτή η κατάσταση που βιώνουν σήμερα οι εργαζόμενοι –για

να κλείσω με αυτό- είναι η πρακτική εφαρμογή της μείωσης του μισθολογικού και μη μισθολογικού κόστους, της ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων που ψηφίστηκε το έτος 1992 με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και ψήφισαν η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και ο Συνασπισμός. Πρέπει να καταγραφεί στη συνείδηση του λαού και να καταδικαστεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι δύο μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-καθηγητές από το 7ο Γυμνάσιο Νέας Σμύρνης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Γεώργιος Κοντογιάννης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές ότι η περίοδος που διανύουμε είναι πραγματικά δύσκολη. Η παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση προκαλεί κλυδωνισμούς τόσο στη διεθνή όσο και στην ελληνική αγορά. Οικονομικοί κολοσσοί και χώρες που πρωτοστατούσαν παγκοσμίως στην οικονομική ανάπτυξη βρίσκονται στη δίνη της πιο μεγάλης οικονομικής κρίσης που ζει ο πλανήτης μας εδώ και ένα αιώνα. Κάτω από το βάρος αυτής της δύσκολης συγκυρίας η Κυβέρνηση λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να θωρακίσει την οικονομία, να ενισχύσει τις επιχειρήσεις και να προστατεύσει τους εργαζόμενους. Παράλληλα, προχωρεί δυναμικά στη λήψη συγκεκριμένων μέτρων, με στόχο όχι μόνο την αντιμετώπιση της κρίσης, αλλά με σκοπό να δημιουργήσει υγιείς βάσεις για το μέλλον.

Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται και η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού μας συστήματος. Στόχος δεν είναι απλά η προστασία των ασφαλισμένων, αλλά η εξυγίανση των ασφαλιστικών ταμείων και η μακροπρόθεσμη ενίσχυση της βιωσιμότητας του συστήματος, με απώτερη επιδίωξη την αναβάθμιση των παρεχόμενων ασφαλιστικών υπηρεσιών προς όφελος των ιδίων των ασφαλισμένων. Υπολογίζεται ότι η μεταρρύθμιση σε πλήρη εφαρμογή της στο ασφαλιστικό θα αποφέρει τελικά όφελος 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου, ποσό που θα προέλθει από τη διοικητική αναδιοργάνωση, τον εξορθολογισμό των δαπανών λόγω των ενοποιήσεων, τη βελτίωση της διαχείρισης της περιουσίας των ταμείων. Στο ποσό αυτό πρέπει να προστεθούν και τα οφέλη που θα προκύψουν από την αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής και τον έλεγχο των ανεξέλεγκτων δαπανών υγείας, για να φέρω και κάποια επιπλέον παραδείγματα.

Επειδή μέσα από αυτή την πρωτοφανή κρίση δυστυχώς υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις οι οποίες, αντί να δείχνουν υπευθυνότητα, παρασυρόμενες από το αντιπολιτευτικό τους μένος, τείνουν να γίνουν ουσιαστικά συνοδοιπόροι όσων επιχειρούν να δημιουργήσουν κλίμα αβεβαιότητας, οφείλω για άλλη μια φορά να ξεκαθαρίσω ότι οι ασφαλιστικοί οργανισμοί δεν κινδυνεύουν από την οικονομική κρίση, όσον αφορά την επενδυτική τους δραστηριότητα, καθώς δεν διαθέτουν επικίνδυνα ή άλλως «τοξικά» επενδυτικά προϊόντα. Δεν έχουν άμεσα στα χαρτοφυλάκιά τους ομόλογα τραπεζών που έχουν παρουσιάσει οικονομικά προβλήματα, αφού ως επί το πλείστον έχουν επενδύσει σε ομόλογα δημοσίου, σταθερού επιτοκίου κι ένα μικρό μέρος σε ελλληνικά τραπεζικά ομόλογα.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, το ύψος της κινητής και ακίνητης περιουσίας των φορέων της κοινωνικής ασφάλισης ανέρχεται στα 29,2 δισεκατομμύρια ευρώ, εκ των οποίων το 3% είναι ακίνητη περιουσία, το 44% είναι σε καταθέσεις και το 52% σε χρεόγραφα.

Φυσικά η ακίνητη περιουσία και οι καταθέσεις δεν διατρέχουν κανένα κίνδυνο. Από τα χρεόγραφα μόνο το 1/3 αξίας 5.000.000.000 ευρώ υπόκειται σε διακυμάνσεις στο Χρηματιστήριο. Ωστόσο η υποτίμηση είναι καθαρά λογιστική, καθώς αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχει κανένας, μα κανένας λόγος ρευστοποίησης των τίτλων. Και αν η σημερινή κατάσταση στο Χρηματιστήριο δεν είναι η καλύτερη δυνατή, σε τίποτα βέβαια δεν

μπορεί να συγκριθεί με την απώλεια των 3.500.000.000 ευρώ επί κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ. Και φυσικά αποτελεί προσβολή στη νοημοσύνη του ελληνικού λαού να μιλά σήμερα το ΠΑΣΟΚ για απώλειες στο Χρηματιστήριο και μάλιστα εν μέσω της σημερινής κρίσης.

Κυρίες και κύριοι, η πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για εξαγορά από το κράτος των μετοχών και των χρηματοοικονομικών προϊόντων που βρίσκονται στην κατοχή των ταμείων, το μόνο που θα έχει ως αποτέλεσμα είναι τη μετατροπή μιας λογιστικής διαφοράς σε πραγματική και κατά συνέπεια στον περιορισμό των κοινωνικών και αναπτυξιακών δαπανών, μεταθέτοντας άλλο ένα κόστος στους φορολογούμενους. Άλλωστε πραγματικά κέρδη ή ζημιές προκύπτουν μόνο στη συγκεκριμένη στιγμή κατά την οποία οι φορείς εκποιούν τους τίτλους τους.

Ακόμα γίνεται λόγος κατά το τελευταίο διάστημα για μείωση των εσόδων τα ταμείων λόγω της εισφοροδιαφυγής. Κάτι τέτοιο δεν τεκμηριώνεται από κανένα στοιχείο. Αντιθέτως, οι ρυθμίσεις που προωθήθηκαν βελτίωσαν τη ρευστότητα. Ιδιαίτερα στο ΙΚΑ διαπιστώθηκε αύξηση 10% επί των εσόδων του.

Σχετικά με την εκτίμηση του Κομμουνιστικού Κόμματος για απώλειες που υπήρξαν από το 1951 και μετά, σημειώνεται ότι σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία τα αποθεματικά των φορέων κοινωνικής ασφάλισης τηρούνται σε λογαριασμούς της Τραπέζης της Ελλάδος, οι οποίοι ήταν ανέκαθεν έντοκοι. Μάλιστα, τα επιτόκια των καταθέσεων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης εξισώθηκαν με τα αντίστοιχα επιτόκια των καταθέσεων ταμειευτηρίου και κατά την περίοδο από 17.10.1990 έως 31.12.1994 το επιτόκιο είχε αυξηθεί και είχε ανέλθει σε ποσοστό 18%.

Σε μία ελεύθερη οικονομία η τοποθέτηση των διαθεσίμων των ταμείων στις κεφαλαιαγορές δεν συνιστά με κανέναν τρόπο τζόγο. Εξάλλου το θέμα της διαχείρισης και αξιοποίησης των αποθεματικών και εν γένει της περιουσίας των φορέων κοινωνικής ασφάλισης ανήκει στην αποκλειστική ευθύνη των διοικητικών συμβουλίων. Οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης λειτουργούν ως θεσμικοί επενδυτές με κριτήρια μακροπρόθεσμου σχεδιασμού. Είναι αυτοτελείς, αυτόνομοι, αυτοδιοικούμενοι οργανισμοί και στα διοικητικά συμβούλια τους συμμετέχουν κατά πλειοψηφία οι αιρετοί εκπρόσωποι των ασφαλισμένων, συνταξιούχων και εργοδοτών.

Πέραν αυτών το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας στο πλαίσιο της προσπάθειας για τη θωράκιση και την καλύτερη αξιοποίηση της περιουσίας των φορέων κοινωνικής ασφάλισης με τον τελευταίο ν. 3586/2007 προέβη στη θέσπιση του νέου θεσμικού πλαισίου επενδύσεων και αξιοποίησης της περιουσίας των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, με σκοπό την επίτευξη αποτελεσματικότερης διαχείρισης των αποθεματικών, την αύξηση της ευελιξίας στη λήψη επενδυτικών αποφάσεων και κυρίως την προώθηση της διαφάνειας και του πληρέστερου ελέγχου της νομιμότητας των επενδύσεων που πραγματοποιούνται.

Σύμφωνα με τις διατάξεις που προαναφερθέντος νόμου, μεταξύ άλλων επιτρέπεται μέχρι ποσοστού 23% η τοποθέτηση των αποθεματικών των ταμείων σε μετοχές ή άλλα χρηματοοικονομικά προϊόντα. Επιπρόσθετα κατά εξουσιοδότηση του νόμου αυτού και έχοντας ως στόχο τη διαφανή και αποτελεσματικότερη διαχείριση της περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων, έχει εκδοθεί υπουργική απόφαση με την οποία θεσπίζονται κανόνες επενδυτικής συμπεριφοράς και δεοντολογίας, οι οποίοι θωρακίζουν περαιτέρω το ισχύον νομικό πλαίσιο με όρους διαφάνειας και μετρήσιμης απόδοσης.

Τέλος, με το ν. 3586/2007 και συγκεκριμένα με τις διατάξεις των άρθρων 18 και 19 παρέχεται πλέον η εναλλακτική δυνατότητα στα διοικητικά συμβούλια των φορέων κοινωνικής ασφάλισης να προσλαμβάνουν, μετά από πρόσκληση ενδιαφέροντος, συμβούλους επενδύσεων και διαχειριστές με εξειδικευμένες επαγγελματικές γνώσεις, με σκοπό την υποβοήθηση του έργου διαχείρισης και αξιοποίησης της περιουσίας τους και βεβαίως, την εξασφάλιση της μεγαλύτερης δυνατής απόδοσης των αποθεματικών και εν γένει, της περιουσίας τους.

Τα ασφαλιστικά ταμεία λειτουργούν πλέον σε ένα αναβαθμισμένο και θωρακισμένο θεσμικό πλαίσιο. Το τελευταίο διάστημα γίνεται λόγος για τις ευρύτερες επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης στα ταμεία και στο ασφαλιστικό σύστημα.

Κατ' αρχάς να υπενθυμίσω ότι βρισκόμαστε στην αρχή εφαρμογής αυτής της διοικητικής και οργανωτικής μεταρρύθμισης, η οποία θα αξιολογηθεί σε βάθος χρόνου. Μάλιστα, με το κλείσιμο του εξαμήνου από την αρχή της εφαρμογής της η Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας είχε δεσμευτεί ότι θα έλθουν στη Βουλή οι πρόεδροι των ταμείων και κάνουν τον απολογισμό του εξαμήνου.

Υπάρχουν πολλά ζητήματα τα οποία έχουν κατά καιρούς θιγεί και σχετίζονται με τους χειρισμούς της Κυβέρνησης, η οποία έχει δεχθεί κριτική που εστιάζεται κυρίως στην οικονομική κατάσταση των ταμείων και στις επιπτώσεις που αυτή έχει τους ασφαλισμένους.

Για άλλη μία φορά από αυτό το Βήμα θα ήθελα να σας διαβεβαιώσω ότι όπως άλλωστε και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, αλλά και η Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας σας έχουν πολλές φορές επαναλάβει ότι το κράτος εγγυάται στο ακέραιο, τόσο τις συντάξεις όσο και τις παροχές των ταμείων, την ασφάλεια και τη σταθερότητα στο σύνολο των περιουσιακών στοιχείων των ασφαλιστικών ταμείων και τη στήριξη της κοινωνικής ασφάλισης.

Τα παραπάνω πιστοποιούνται εκτός των άλλων και από την αύξηση των συνολικών δαπανών κοινωνικής ασφάλισης από τον κρατικό προϋπολογισμό, οι οποίες για το 2008 ήταν αυξημένες σε σχέση με το 2007 κατά 36,71%, φθάνοντας τα 14,3 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ περαιτέρω αύξηση προβλέπεται για το 2009.

Συνολικά η αύξηση των κοινωνικών δαπανών το διάστημα 2003-2008 ξεπέρασε το 74%, γεγονός που πιστοποιείται και από τον πίνακα που καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Γεώργιος Κοντογιάννης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η κοινωνική διάσταση της πολιτικής της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας διαφαίνεται και από τον προϋπολογισμό του 2009, όπου προβλέπονται σημαντικά αυξημένες πιστώσεις γενικά για κοινωνικές πολιτικές που φθάνουν το 18,5% του ΑΕΠ. Αυτό είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υψηλότερο ποσοστό ανάμεσα στις χώρες της Ευρωζώνης.

Η φιλολαϊκή πολιτική της Νέας Δημοκρατίας αποδεικνύεται και από την καταβολή του επιδόματος θέρμανσης στους χαμηλοσυνταξιούχους και στους άνεργους. Να επισημάνω ότι μόνο για τους χαμηλοσυνταξιούχους διατέθηκαν 200.000.000 ευρώ.

Ακούστηκαν προηγούμενων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλά που όμως θα μου επιτρέψετε να πω, ορισμένα εξ αυτών αγγίζουν και τα όρια του λαϊκισμού. Δυστυχώς, ορισμένες από τις θέσεις που διατυπώθηκαν στηρίχθηκαν και σε ανακρίβειες. Δεν είναι δυνατόν επί παραδείγματι να κατηγορούμεθα ότι το ΕΚΑΣ επί των ημερών μας αυξήθηκε μόνο κατά 14,7%, όταν το ΕΚΑΣ από το 2004 έως σήμερα αυξήθηκε κατά 70%. Μόνο μεταξύ 2009 και 2008 η μεταβολή χρηματοδότησης ήταν 14,8%. Μη συγκρίνουμε, λοιπόν, τους αριθμούς για τη δημιουργία λανθασμένων εντυπώσεων. Τα στοιχεία που προανέφερα αποδεικνύονται από τους επίσημους πίνακες του Υπουργείου.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Γεώργιος Κοντογιάννης καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ακούστηκαν πολλά και για τα δομημένα ομόλογα. Και εδώ διατυπώθηκαν λάθος υπολογισμοί. Σε μία περιουσία 30.000.000.000 ευρώ τα δομημένα ομόλογα ελληνικού δημοσίου είναι 182.000.000 ευρώ.

Όσον αφορά τα προβλήματα που έχουν διαπιστωθεί σε ορισμένα ταμεία, όπως στο Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων, θέλω να επισημάνω ότι είμαστε γνώστες του προβλήμα-

τος, το οποίο οφείλεται κυρίως στην ωρίμανση συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων εργαζομένων που είχαν προσληφθεί στα τέλη της δεκαετίας του '70, αρχές τις δεκαετίας του '80.

Εκείνο για το οποίο μπορώ να σας διαβεβαιώσω είναι ότι καταβάλλονται προσπάθειες μέσα στη δύσκολη οικονομική συγκυρία την οποία περνάμε για ενίσχυση του Ταμείου. Στόχος της Κυβέρνησής μας είναι να επιλύουμε προβλήματα. Επιδίωξή μας είναι να βρισκόμαστε στο πλευρό των εργαζομένων, των συνταξιούχων, των κοινωνικά αδυνάμων. Θέλω επίσης να διευκρινίσω ότι το ελληνικό δημόσιο δεν έχει καμμία οφειλή προς τα ελλειμματικά ταμεία.

Κλείνοντας, θέλω να επισημάνω ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με την ασφαλιστική μεταρρύθμιση επιχειρεί να βάλει τάξη σ' ένα άναρχο τοπίο που οδηγούσε με μαθηματική ακρίβεια τα ασφαλιστικά ταμεία στη χρεοκοπία.

Εμείς ως Κυβέρνηση είχαμε την τόλμη να προχωρήσουμε σε ένα μεγάλο, καθοριστικό βήμα. Αναλάβαμε τις ευθύνες μας έναντι της κοινωνίας, αλλά κυρίως αναλάβαμε τις ευθύνες μας έναντι των επομένων γενεών. Πρέπει να καταλάβουμε όλοι ότι οι ευθύνες μας, οι ευθύνες αυτές έναντι του ελληνικού λαού, είναι αυξημένες ιδιαίτερα σ' αυτή την κρίσιμη περίοδο που διανύουμε. Τις δύσκολες αυτές ώρες αποτελεί χρέος όλων μας να απευθυνόμαστε στην κοινωνία και στους πολίτες, χρησιμοποιώντας τη γλώσσα της αλήθειας.

Ο λαός γνωρίζει ότι μόνο με υπευθυνότητα και συνέπεια θα βγούμε από την κρίση. Όπως επίσης γνωρίζει ότι το μέλλον της χώρας μας υπονομεύει η συνέχιση της δημαγωγίας και του λαϊκισμού, στοιχεία στα οποία δυστυχώς ακόμη και τώρα ορισμένα κόμματα της Αντιπολίτευσης προσφεύγουν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Κανταρτζής, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η πρόταση νόμου που φέρνει σήμερα για συζήτηση η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΚΚΕ για την επιστροφή των κλεμμένων στα ασφαλιστικά ταμεία, τη διασφάλιση των αποθεματικών και τη διεύρυνση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, δεν θα μπορούσε να είναι περισσότερο επίκαιρη.

Οι εξελίξεις, η οικονομική κρίση, οι τεράστιες απώλειες που είχαν τα ασφαλιστικά ταμεία και διεθνώς και χάρη στην οικονομική κρίση, κρούουν πραγματικά τον κώδωνα του κινδύνου. Πριν ένα μήνα δημοσιεύτηκαν τα επίσημα στοιχεία στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Πάνω από 850.000.000.000 δολάρια ήταν οι απώλειες των ασφαλιστικών ταμείων μέσα στις συνθήκες της κρίσης. Έχασαν το 37% των περιουσιακών τους στοιχείων. Παρόμοιος κίνδυνος ελλοχεύει και για τη χώρα μας, ανεξάρτητα αν η Κυβέρνηση προσπαθεί να κρύψει, να υποβαθμίσει, να συσκοτίσει αυτούς τους κινδύνους με τα παιχνίδια, με τα λογοπαίγνια, αν είναι λογιστικές ή πραγματικές οι διαφορές.

Όσο θα τζογάρονται τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων είτε θα επενδύονται συμμετοχές σε δομημένα ομόλογα και σε άλλα διάφορα τέτοια χρηματοοικονομικά προϊόντα, ο κίνδυνος πάντα θα ελλοχεύει, ανεξάρτητα αν εσείς, κύριε Υπουργέ, θέλετε να τα χαρακτηρίσετε με τη νομική έννοια «τζογάρισμα» ή όχι.

Οι προηγούμενοι ομιλητές μας αναφέρθηκαν με όλα τα στοιχεία για τις τεράστιες απώλειες που είχαν τα ασφαλιστικά ταμεία τις προηγούμενες δεκαετίες, για τη δέσμευση των αποθεματικών τους με χαμηλότοκες καταθέσεις, πολύ κάτω από τον πληθωρισμό για είκοσι και πλέον χρόνια, που είχε ως αποτέλεσμα να εξανεμιστούν τα αποθεματικά, για την επιχορήγηση των μεγάλων επιχειρήσεων με δήθεν αναπτυξιακά κίνητρα και για τη δέσμευσή τους στη συνέχεια σε μετοχές και σε άλλα χρηματοοικονομικά προϊόντα.

Άκουσα προηγούμενων τον εισηγητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, τον κ. Αϊβαλιώτη να αναφέρεται στο ΝΑΤ, στο Ταμείο των Ναυτικών και να αναφέρει ότι το ΝΑΤ οδηγήθηκε στη χρεοκοπία γιατί έδωσε συντάξεις στους πρόσφυγες από τις πρώην κομμουνιστικές χώρες, όπως τις χαρακτηρίσε.

Επειδή, όμως, το ψέμα έχει κοντά ποδάρια, εγώ θα ήθελα να καταθέσω τα επίσημα στοιχεία του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου, με τα οποία αποδεικνύεται ότι από τα χρόνια της Μεταπολίτευσης μέχρι και το 2002 συνολικά πήραν σύνταξη από το Ταμείο αυτό μόνο είκοσι ένα εργαζόμενοι.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αχιλλέας Κανταρτζής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αν εσείς θεωρείτε ότι είκοσι ένα εργαζόμενοι βούλιαξαν το Ταμείο, τότε μάλλον άλλο θέλετε να πείτε. Ουσιαστικά παίζετε το ρόλο του συνηγόρου των εφοπλιστών γιατί γνωρίζετε πολύ καλά ότι οι σοσιαλιστικές χώρες και πλήρως αν αυτές τις εισφορές, αλλά και για τα χάλια του ΝΑΤ δεν ευθύνονται οι ναυτεργάτες, δεν ευθύνονται οι συνταξιούχοι, αλλά τα προνόμια, η ασυδοσία του εφοπλιστικού κεφαλαίου με τη μείωση των οργανικών συνθέσεων, με τα «θαλασσοδάνεια» που δόθηκαν και ποτέ δεν επιστράφηκαν και με μια σειρά άλλες παροχές. Αυτά για την αποκατάσταση της αλήθειας, γιατί επαναλαμβάνω, το ψέμα έχει κοντά ποδάρια.

Η πρόταση νόμου που φέραμε σήμερα δεν είναι η πρώτη. Έχουμε φέρει στο παρελθόν την πρόταση νόμου για τη στήριξη των ανέργων και ακολουθεί και η άλλη πρόταση νόμου που έχουμε καταθέσει για την προστασία του λαϊκού εισοδήματος με την κατάργηση του ΦΠΑ και του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης, την κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη λαϊκής κατανάλωσης. Όταν φέραμε αυτές τις προτάσεις νόμου δεν είχαμε αυταπάτες για την τύχη τους, όχι γιατί σκοτώφτον στον Κανονισμό της Βουλής, αλλά γιατί γνωρίζουμε τον συσχετισμό των δυνάμεων. Η Βουλή αυτή δεν μπορεί να δώσει λύσεις στα οξυμένα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα οι εργαζόμενοι. Είναι γνωστός ο συσχετισμός δυνάμεων. Άλλωστε και τα δύο μεγάλα κόμματα δεν κρύβουν τις θέσεις τους.

Η Νέα Δημοκρατία καθαρά και ξάστερα είπε ότι απορρίπτει την πρόταση νόμου του ΚΚΕ. Το ΠΑΣΟΚ σήμερα εμφανίστηκε με μια διαφοροποιημένη θέση. Ενώ στην επιτροπή ο εισηγητής του δήλωνε ότι δεν μπορεί να ψηφίσει την πρόταση, σήμερα προστάθηκε να εμφανιστεί σαν οπαδός, εν πάση περιπτώσει, των λύσεων που προτείνει το ΚΚΕ, αλλά επί της ουσίας καμμία μα καμμία από τις θέσεις του ΠΑΣΟΚ δεν αναίρεσε. Αντίθετα επιμένει στην πολιτική τους!

Δεν περιμέναμε διαφορετική στάση και από τα δύο κόμματα. Γιατί αν το κάνανε αυτό θα έπρεπε να ανατρέψουν όλη τη μέχρι σήμερα πολιτική τους. Ποια ήταν η πολιτική τους; Με τις συνεχείς αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα να περικόπουν τα δικαιώματα των εργαζομένων, να απαλλάσσουν την εργοδοσία και το κράτος από τις υποχρεώσεις τους. Επιπλέον και τα δύο κόμματα να έχουν βάλει φαρδιά πλατιά την υπογραφή τους στις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εγκυμονούν ακόμα πιο αρνητικές αλλαγές για το μέλλον.

Δεν είχαμε συνεπώς αυταπάτες ότι αυτός ο συσχετισμός δυνάμεων, αυτή η Βουλή, μπορεί να δώσει λύσεις. Οι προτάσεις νόμων που καταθέσαμε απευθύνονται πριν απ' όλα στο λαό να τις υιοθετήσει, να τις διεκδικήσει ανατρέποντας το συσχετισμό δύναμης, απορρίπτοντας τις λογικές που ακολουθούν και η σημερινή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας όσο και του ΠΑΣΟΚ και συνολικά τα κόμματα του ευρωμονόδρομου, να απορρίψουν αυτές τις λογικές που ακολουθούν σήμερα οι Κεντροδεξιές και οι Κεντροαριστερές κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Χρησιμοποιώντας την κρίση επιχειρούν να φορτώσουν νέα βάρη στις πλάτες των εργαζομένων.

Όλο το τελευταίο διάστημα και ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση συνολικά στο όνομα της υπευθυνότητας για την αντιμετώπιση και την έξοδο από την κρίση, ζητούν ουσιαστικά την υποταγή των λαϊκών στρωμάτων. Αυτό εννοεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας όταν ζητά υπευθυνότητα, να μην προβάλλονται λέει άσκοπες διεκδικήσεις.

Την υποταγή των εργαζομένων ζητά όταν απειλεί τα λαϊκά στρώματα με μέτρα για την αντιμετώπιση των άσκοπων κινητοποιήσεων. Τι εννοεί; Την ενοχλούν οι αγώνες των εργαζομένων,

όταν με τα αιτήματα αλλά και με τις μορφές πάλης που οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα επιλέγουν, δημιουργούν προσκόμματα στην κερδοφορία του κεφαλαίου, δημιουργούν δυσκολίες στη συνέχιση αυτής της αντιλαϊκής πολιτικής.

Σ' αυτή την πολιτική, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μπορεί να υπολογίζει στη συναίνεση των κομμάτων του ευρωμονόδρομου. Η αντιπαλότητα ανάμεσα στα δύο μεγάλα κόμματα, τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, αφορά τη διαμάχη για την πρωτοκαθεδρία και όχι για την αλλαγή πολιτικής.

Καμμία συναίνεση, καμμία πειθαρχία δεν πρέπει να δείξουν οι εργαζόμενοι απέναντι σ' αυτή την πολιτική και τα κόμματα που την υπηρετούν. Κινδυνολογούν για να τρομοκρατήσουν τους εργαζομένους και να θωρακίσουν την κερδοφορία του κεφαλαίου. Λέτε, ποιος θα πληρώσει το κόστος για την επιστροφή των κλεμμένων στα ασφαλιστικά ταμεία και τη βελτίωση των παροχών; Να πληρώσουν αυτοί που τα καρπώθηκαν, να πληρώσουν αυτοί που ωφελήθηκαν.

Όταν είναι να δώσετε παροχές στο μεγάλο κεφάλαιο είτε με τα 28.000.000.000 να διασφαλίσετε τις τράπεζες είτε τα δεκάδες άλλα δισεκατομμύρια που δίνετε είτε με τη μορφή των επενδυτικών κινήτρων είτε με τα διάφορα μέτρα φορολογικών ελαφρύνσεων, εκεί το κράτος έχει χρήματα. Ο ισχυρισμός ότι δεν υπάρχουν χρήματα, έρχεται πριν απ' όλα σε αντίφαση με την ίδια προκλητική κερδοφορία των επιχειρήσεων. Αναφέρθηκαν προηγούμενα ομιλητές μας για τα επίσημα στοιχεία -δεν χρειάζεται να τα επαναλάβω- που δείχνουν ότι παραμένει σε υψηλά επίπεδα η κερδοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων.

Όλα τα προηγούμενα χρόνια οι εργαζόμενοι καλούνταν σε θυσίες, τότε για να μην πληγεί η ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων, τότε με τον «μαμπούλα» της ανεργίας, τότε με τις θυσίες για να μπούμε στην ΟΝΕ, τότε με τις θυσίες μετά για να μην έρθουμε σε αντίθεση με τα προγράμματα σταθερότητας, για να μην έρθουμε σε αντίθεση με τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Μάαστριχτ, που έχουν υπερψηφίσει και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και ο Συνασπισμός.

Οι εργαζόμενοι πλήρως την ανάπτυξη. Σε κανέναν δεν χρωστάνε. Τους εργαζομένους σήμερα τους καλούν να πληρώσουν και την κρίση. Και θα την πληρώσουν ακριβά εάν μείνουν στη γωνιά, αν το κίνημα δεν ανασυνταχθεί για να αντεπιτεθεί.

Όλες οι εξελίξεις επιβεβαιώνουν αυτό που το ΚΚΕ είχε επισημάνει από την αρχή, όταν έκαναν αισθητή την παρουσία τους τα πρώτα σημάδια της επερχόμενης κρίσης που σημειωτέον ακόμα δεν έχει κάνει για τα καλά την εμφάνισή της στη χώρα μας. Θα έρθει όμως και σε μας.

Τι είχαμε πει τότε; Ότι δυστυχώς οι εργαζόμενοι δεν θα κληθούν να πληρώσουν απλώς τα σπασμένα της κρίσης για να διατηρηθεί η κερδοφορία του κεφαλαίου, αλλά, αξιοποιείται η κρίση αυτή και από την κυβέρνηση στη χώρα μας και από την Ευρωπαϊκή Ένωση, συνολικά από Κεντροδεξιές και Κεντροαριστερές κυβερνήσεις, για να δρομολογηθούν, για να υλοποιηθούν όλες αυτές οι αντεργατικές και αντιλαϊκές αλλαγές που έχουν αποφασιστεί κατά καιρούς μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που για διάφορους λόγους δυσκολεύονται να προωθηθούν, είτε γιατί σκόνταφταν στις αντιδράσεις των εργαζομένων, είτε για διάφορους άλλους λόγους. Για παράδειγμα η περιφημη στρατηγική της Λισαβόνας που από το 2003 ακόμα με τις υπογραφές των τότε κυβερνήσεων προβλέπονταν την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης μέχρι το 2010 κατά πέντε χρόνια, την υιοθέτηση των λεγόμενων ευέλικτων συνταξιοδοτικών προγραμμάτων και την απαλλαγή της εργοδοσίας και του κράτους από τις υποχρεώσεις τους.

Το έδαφος έχει προετοιμαστεί με τους αντιστασιατικούς νόμους της Νέας Δημοκρατίας επί κυβερνήσεων Μητσοτάκη. Ακολούθησε ο νόμος Ρέππα του ΠΑΣΟΚ που αξιοποιώντας το έδαφος αυτό προχώρησε σε ακόμα πιο αρνητική κατεύθυνση αυτές τις αλλαγές αφού διατήρησε τα κεκτημένα σε γενικές γραμμές για την ολιγαρχία που προβλέπονταν από τη νομοθεσία της Νέας Δημοκρατίας, για να ακολουθήσει στη συνέχεια ο νόμος Πετραλιά, ο οποίος έκανε ένα ακόμα βήμα σ' αυτή την

κατεύθυνση.

Επαναλαμβάνουμε ότι οι εργαζόμενοι δεν βρίσκονται μόνο αντιμέτωποι με τη λιτότητα και τις νέες φορολογικές επιβαρύνσεις. Η συζήτηση που έγινε με αφορμή τα προγράμματα σταθερότητας, την κατάθεση και τη συζήτηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση του επικαιροποιημένου προγράμματος σταθερότητας έδειξε για τα καλά ότι οι μηχανές μπαίνουν στο φουλ για να προωθηθούν οι λεγόμενες μεταρρυθμίσεις, αυτές οι μεταρρυθμίσεις όπως τις εννοεί η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κόμματα της κεντροαριστεράς και της κεντροδεξιάς, που στόχο έχουν να προωθήσουν τα νέα αντεργατικά, αντιλαϊκά μέτρα, για να θωρακίσουν τα κέρδη του κεφαλαίου. Δηλαδή, νέες αρνητικές αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις στην παραπέρα υπονόμευση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, την ακόμα μεγαλύτερη ελαστικοποίηση του χρόνου με τα εξηταπεντάωρα και όλα τα επακόλουθα για να μην επαναλαμβάνω.

Με πρόσχημα την περιστολή των δαπανών ουσιαστικά να επιταχυνθούν τα βήματα για την ιδιωτικοποίηση και την εμπορευματοποίηση στους τομείς της παιδείας, της υγείας, της πρόνοιας που θα τις κάνουν ακόμα πιο ακριβό εμπόρευμα για το λαό. Να επιταχυνθούν οι αντιδραστικές αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα, στην ενίσχυση του κεφαλαιοποιητικού χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος με ακόμα μεγαλύτερη απαλλαγή της εργοδοσίας από τις υποχρεώσεις της. Οι εργατοϋπάλληλοι, οι βιοπαλαιστές, οι αυτοαπασχολούμενοι δεν έχουν περιθώριο για χάσιμο χρόνου.

Χρειάζεται ανασύνταξη του κινήματος σε όλα τα επίπεδα, έτσι ώστε με αλλαγή του συσχετισμού των δυνάμεων και με προβολή ενός πλαίσιου διεκδίκησης που δεν θα περιορίζεται στην απόκρουση των νέων μέτρων αλλά θα διεκδικεί λύσεις και ουσιαστικά τον πλούτο που παράγουν οι εργαζόμενοι.

Αυτή ουσιαστικά τη λογική υπηρετεί και η πρόταση νόμου του ΚΚΕ. Απορρίπτουμε τη λογική που λέει ότι για να αντιμετωπιστούν τα οικονομικά προβλήματα πρέπει να περιοριστούν τα δικαιώματα των εργαζομένων. Οι εργαζόμενοι σε τίποτα δεν χρωστούν. Να πληρώσουν αυτοί που τα καρπώθηκαν, να πληρώσει η πλουτοκρατία.

Εμείς τα ελλείμματα δεν τα παραγράφουμε. Το έγκλημα είναι διαχρονικό, έγινε σε βάρος των ασφαλιστικών ταμείων, σε βάρος των εργαζομένων. Διαχρονικές είναι και οι ευθύνες των δυο μεγάλων κομμάτων. Δεν μπορεί κανένας να τις σβήσει. Οι εργαζόμενοι να αξιοποιήσουν την πείρα τους και να βγάλουν συμπεράσματα. Δοκιμάσαμε το δρόμο ανάπτυξης που σταθερά ακολουθήθηκε όλα τα προηγούμενα χρόνια και από τη σημερινή και από τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Στο όνομα της ανταγωνιστικότητας, στο όνομα της ανάπτυξης οι εργαζόμενοι καλούνταν συνεχώς σε θυσίες και σε ακόμα μεγαλύτερες θυσίες για να στηριχθεί η κερδοφορία των επιχειρήσεων.

Σε μια εποχή που η ανάδειξη της επιστήμης και της τεχνικής, η ανάπτυξη της παραγωγικότητας της εργασίας δημιουργεί τις προϋποθέσεις για να ζήσουν καλύτερες μέρες, για να μειωθεί ο εργάσιμος χρόνος, για να αυξηθεί ο ελεύθερος χρόνος για τη δημιουργική απασχόληση, τη συμμετοχή στα κοινά, σ' αυτές τις συνθήκες η πρόταση νόμου του ΚΚΕ γίνεται όχι μόνο επίκαιρη αλλά και ρεαλιστική. Οι αγώνες των εργαζομένων μπορούν να αποκτήσουν μια άλλη δυναμική στο βαθμό που θα υιοθετείται η ανάγκη για βαθύτερες αλλαγές όχι μόνο σε επίπεδο διακυβέρνησης αλλά σε επίπεδο εξουσίας, ώστε ο πλούτος να ανήκει σε αυτούς που τον παράγουν, στους εργαζόμενους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κ. Χρήστος Παπουτσης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανεξάρτητα από τις διαφορετικές προσεγγίσεις που έχουμε έτσι και αλλιώς με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας εγώ σημειώνω την εξαιρετικής σημασίας πρόταση νόμου ως μια νομοθετική πρωτοβουλία του Κομμουνιστικού Κόμματος για να αναδείξει ένα σημαντικό θέμα, για το οποίο έχουμε αγωνία όλοι. Ένα θέμα που αφορά το μέλλον του ασφαλιστικού συστήματος και βεβαίως την κατάσταση όσον αφορά τα αποθεματικά των ταμείων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως και σε άλλους τομείς η χώρα μας βρίσκεται αθωράκιστη μπροστά στις επιπτώσεις της επερχόμενης παγκόσμιας οικονομικής κρίσης. Αθωράκιστη και στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Η παγκόσμια οικονομική κρίση βρίσκει το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης σε δεινή θέση. Και μάλιστα σε μια θέση που δεν επηρεάζεται από την κρίση ακόμη. Αφορά τη βιωσιμότητά του και αφορά την επάρκεια των παροχών του. Ποτέ στο παρελθόν δεν είχε βρεθεί σε τέτοια δεινή οικονομική κατάσταση η κοινωνική ασφάλιση της χώρας μας.

Από το 2004 μέχρι και σήμερα η Κυβέρνηση αποδίδει στα ταμεία πολύ λιγότερα από τους θεσμοθετημένους πόρους που πρέπει να καταβάλλει το δημόσιο. Το ασφαλιστικό, όλοι συμφωνούμε, είναι ένα κρίσιμο θέμα. Το κακό είναι ότι συμφωνούμε στα λόγια. Γιατί στην πράξη έχουμε διαφορετικές προσεγγίσεις. Και τα αποτελέσματα που καταγράφονται είναι διαφορετικά. Είναι αρνητικά στην προκειμένη περίπτωση. Και το κόστος το πληρώνει ο εργαζόμενος. Το πληρώνει ο λαός.

Όμως είναι πολιτικό θέμα. Είναι ένα πεδίο άσκησης της κυβερνητικής πολιτικής όπου κρίνονται τα πολιτικά κόμματα, όπου κρίνονται οι πολιτικές πλειοψηφίες, γιατί εδώ αποδεικνύεται ποιον ακριβώς εκφράζουν. Ποια κοινωνικά συμφέροντα υπηρετούμε. Και η απόδειξη για τη Νέα Δημοκρατία δυστυχώς είναι η χειρότερη. Γιατί ακριβώς απεδείχθη ότι όχι μόνο τα συμφέροντα των εργαζομένων δεν έχει υπηρετήσει η Νέα Δημοκρατία αλλά, ακριβώς, αντιστρατεύθηκε και αντιστρατεύεται την έννοια του δημοσίου συμφέροντος, όπως αυτό εμφανίζεται μέσα από τη λειτουργία των ταμείων, καθώς στην πραγματικότητα ωθεί και καλλιεργεί την αίσθηση ότι η ασφάλεια θα προέλθει μόνο μέσα από την ιδιωτική ασφάλιση.

Η αλήθεια είναι, πέραν από τους όποιους ωραίους λόγους του κυρίου Υπουργού ή των συναδέλφων της Συμπολίτευσης ότι τα ασφαλιστικά ταμεία βρίσκονται στη χειρότερη οικονομική κατάσταση που έχουν υπάρξει ποτέ. Και αναφέρω μερικά παραδείγματα. Υπάρχουν ταμεία που καθυστερούν την έκδοση αποφάσεων γιατί δεν έχουν τα απαιτούμενα χρήματα για να καταβάλουν συντάξεις και εφάπαξ επιδόματα. Αλήθεια ή ψέμα, κύριε Υπουργέ;

Οι ασφαλισμένοι αναγκάζονται να πληρώσουν από την τσέπη τους φάρμακα. Αναγκάζονται να πληρώσουν από την τσέπη τους ιατρικές εξετάσεις και δαπάνες ιατρικής περίθαλψης. Αναγκάζονται, δηλαδή, να πληρώσουν υπηρεσίες που τις έχουν ήδη πληρώσει, για τις οποίες έχουν ήδη προκαταβάλει το αντίτιμο. Αλήθεια, ή ψέμα, κύριε Υπουργέ;

Το 2004, όταν η Νέα Δημοκρατία ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας, παρέλαβε τα ταμεία σε μια απόλυτα ελεγχόμενη κατάσταση όσον αφορά τα οικονομικά τους. Και ήταν οι επιλογές της, οι επιλογές της Νέας Δημοκρατίας που οδήγησαν τα ταμεία στην απελπιστική κατάσταση που βρίσκονται σήμερα.

Και επειδή ανεξάρτητα και πάλι από τα ωραία λόγια, τους ωραίους λόγους και τις παραστατικές κινήσεις όταν ομιλούμε από το Βήμα της Βουλής οι αριθμοί δεν διαψεύδονται, γι' αυτό και πάλι γίνομαι συγκεκριμένος για του λόγου του αληθές.

Το 2003 το ΙΚΑ είχε ετήσιο πλεόνασμα 1,35 δισεκατομμύρια ευρώ, και το 2008 ετήσιο έλλειμμα 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ. Το έτος 2003 οφειλές των ταμείων προς τα νοσοκομεία: 580.000.000 ευρώ. Έτος 2008: οι ίδιες οφειλές ανέρχονται σε 3.000.000.000 ευρώ.

Έτος 2003: Εισφοροδιαφυγή 2.500.000.000 ευρώ. Έτος 2008: Εισφοροδιαφυγή 7.000.000.000 ευρώ. Έτος 2003: Μέση ετήσια αύξηση στην περιουσία των ταμείων 40,7%. Έτος 2008: Μέση ετήσια αύξηση στην περιουσία των ταμείων μόλις 1,1%.

Θα μπορούσα να συνεχίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι κατά την περίοδο διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας τα οικονομικά των ταμείων οδηγήθηκαν σε πλήρη, μα σε πλήρη κατάρρευση.

Επιπλέον, θέλω να σημειώσω και να υπενθυμίσω σε όλους ότι έτσι κι αλλιώς είναι πολιτική επιλογή της Κυβέρνησης η ενθάρρυνση της εισφοροδιαφυγής, όπως είναι πολιτική επιλογή της Κυβέρνησης η διεύρυνση της μαύρης εργασίας, αφού είναι η ίδια η Κυβέρνηση αυτή που αποδιάρθρωσε τους ελεγκτικούς

μηχανισμούς του κράτους, οι οποίοι θα μπορούσαν να λειτουργήσουν αποτρεπτικά και στις δύο αυτές περιπτώσεις.

Επίσης, αποτελεί πολιτική επιλογή της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας να μεταφέρει νέα οικονομικά βάρη στο σύστημα μέσα από το πρόγραμμα των ενοποιήσεων των ταμείων.

Η Νέα Δημοκρατία, βέβαια, επεχείρησε και κάτι άλλο. Στην πραγματικότητα επεχείρησε μία έφοδο, διά των στελεχών της –και ακόμα δεν έχει διερευνηθεί αν υπήρχε και κεντρικός σχεδιασμός- στα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων. Και θα το είχε κάνει –και θα το είχε κάνει μάλιστα με πολύ αποτελεσματικό τρόπο- εάν δεν είχε αποκαλυφθεί το σκάνδαλο από τις συνεχείς ερωτήσεις κοινοβουλευτικού ελέγχου των συναδέλφων Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ –αναφέρομαι στο σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων- το οποίο θα είχε οδηγήσει τα ασφαλιστικά ταμεία σήμερα, εν μέσω κρίσης, στα πρόθυρα της κατάρρευσης.

Και επειδή, ο κύριος Υπουργός, συνθηθίζει να αντιδρά αμέσως, όπως και προηγουμένως, απ' ό,τι άκουσα από την ομιλία του, θέλω να υπενθυμίσω ότι το σκάνδαλο των ομολόγων μεθοδεύτηκε με την καταστρατήγηση του θεσμικού πλαισίου ως προς το ρόλο της Τράπεζας της Ελλάδος. Βεβαίως, υπήρχαν και πολλά άλλα. Ο ρόλος, όμως, της Τράπεζας της Ελλάδος αποδεικνύει ότι υπήρχε πάντοτε συνεχής κυβερνητική παρακολούθηση. Τι εννοώ; Εννοώ ότι αδρανοποιήθηκε η Ειδική Επιτροπή Εποπτείας και Ελέγχου της Τράπεζας της Ελλάδος με το τέχνασμα το γνωστό, του μη ορισμού, δηλαδή, των εκπροσώπων από τα Υπουργεία Οικονομικών και Απασχόλησης. Αλήθεια ή ψέματα, κύριε Υπουργέ;

Δεν σας μιλώ για τα υπόλοιπα. Δεν σας μιλώ για τους φίλους, τους κουμπάρους, όλους τους παλιούς συμμαθητές και τους παλιούς συμφοιτητές των Υπουργών σας, οι οποίοι όλως τυχαίως βρέθηκαν επικεφαλής και πρωταγωνιστές της περιφημής υπόθεσης του σκανδάλου των ομολόγων. Δεν μιλώ γι' αυτούς. Έτσι κι αλλιώς αυτοί είναι πλέον γνωστοί στην ελληνική κοινωνία, ιδίως όλως τυχαίως και πάλι εμφανίζονται πρωταγωνιστές παντού. Και στο Βατοπέδιο οι ίδιοι είναι στη διαχείριση των κονδυλίων. Και στην υπόθεση της «SIEMENS» οι ίδιοι είναι στο ξέπλυμα του μαύρου πολιτικού χρήματος. Οι ίδιοι. Παντού οι ίδιοι. Ίδια ονόματα, ίδιες επιχειρήσεις.

Αυτά, όμως, είναι θέματα τα οποία αρνηθήκατε να τα διερευνήσει η Βουλή. Τα διερευνά η δικαιοσύνη. Ας ελπίσουμε ότι κάποια στιγμή θα έρθουν στο φως της δημοσιότητας.

Μέχρι τότε, όμως, έχετε μία πολιτική υποχρέωση. Η Κυβέρνηση έχει πολιτική υποχρέωση. Να ανταποκριθείτε στο επίμονο αίτημα των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ και των άλλων κοιμμάτων, όσον αφορά την πραγματική κατάσταση σήμερα της περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων.

Και ερωτώ: Γιατί η Κυβέρνηση επί τόσα χρόνια –δύο χρόνια τώρα- αρνείται επιμόνως και αποκρύπτει, ουσιαστικά, τα στοιχεία της περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων, τα οποία, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις τις δικές μας και των ανθρώπων οι οποίοι δραστηριοποιούνται στα ταμεία –εμείς, όμως, θέλουμε την επίσημη διαβεβαίωση της Κυβέρνησης- μπορεί να έχουν μειωθεί κατά 5.000.000.000 ευρώ τα τελευταία δύο χρόνια;

Το απαιτούμε, λοιπόν, αυτό από την Κυβέρνηση. Οι εργαζόμενοι αγωνιούν. Όλοι οι ασφαλισμένοι αγωνιούν. Εμείς αγωνιούμε. Η Βουλή αγωνιά. Η Κυβέρνηση γιατί δεν απαντά; Γιατί αδιαφορεί σε αυτό το αίτημα; Καταθέστε παρακαλώ τα στοιχεία. Επιμόνως, για μία ακόμη φορά, από το Βήμα της Βουλής σας καλώ. Επιμόνως ζητούμε τα περιουσιακά στοιχεία των ταμείων.

Επιπλέον, επειδή υπάρχει και πολλή συζήτηση γύρω από τις θέσεις του ΠΑΣΟΚ, θέλω να είμαι απολύτως σαφής: Εμείς θεωρούμε ότι οι λύσεις των προβλημάτων του ασφαλιστικού συστήματος προϋποθέτουν αλλαγή της πορείας της χώρας. Προϋποθέτουν πρώτα απ' όλα ανάπτυξη, γιατί το ασφαλιστικό δεν είναι ένα κλειστό σύστημα για εμάς. Δεν είναι απλώς ένα θέμα δημοσιονομικών ρυθμίσεων. Για εμάς συνδέεται με την ανάπτυξη και πάνω απ' όλα συνδέεται με την αναδιανομή του πλούτου, με τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης.

Σε ό,τι αφορά τις μεγάλες μας προτεραιότητες, αυτές με τις

οποίες δεσμευόμαστε προς τον ελληνικό λαό, εδώ έχουμε τρεις στόχους:

Πρώτος και κυριότερος είναι η βελτίωση του επιπέδου της χαμηλής σύνταξης, η ενίσχυση, δηλαδή, των χαμηλοσυνταξιούχων. Και αυτό θα το πετύχουμε με την καθιέρωση της βασικής σύνταξης και τη δικαιότερη κατανομή των κονδυλίων για την κοινωνική ασφάλιση.

Ο δεύτερος στόχος είναι η οικονομική στήριξη και η εξυγίανση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Ο τρίτος στόχος είναι ο εκσυγχρονισμός και η ουσιαστική βελτίωση των υπηρεσιών υγείας, που παρέχουν οι ασφαλιστικοί φορείς.

Υπάρχουν, όμως, και άμεσες προτεραιότητες, προτεραιότητες οι οποίες αφορούν τη χρηματοδότηση των θεσμοθετημένων πόρων από το κράτος. Γι' αυτό επιμένουμε και εγκαλούμε τη Νέα Δημοκρατία γιατί από το 2004 μέχρι σήμερα, δεν ήταν συνεπής ούτε κατ' ελάχιστον στις υποχρεώσεις της Κυβέρνησης και του κράτους προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Και μετά αναρωτιόμαστε γιατί τα ασφαλιστικά ταμεία χρωστάνε στα νοσοκομεία, γιατί τα νοσοκομεία είναι υπό κατάρρευση. Μα, αυτή είναι η επιλογή της Νέας Δημοκρατίας. Διότι δεν μπορεί όλα αυτά να είναι τυχαία. Η Ελλάδα δεν είναι ακυβέρνητη πολιτεία, δεν πηγαίνει με τον αυτόματο πιλότο. Έχει Κυβέρνηση, η οποία προφανώς έχει πολιτικές επιλογές οι οποίες αποδεικνύεται ότι έχουν έναν και μόνο στόχο: Το πώς θα στρέψουν τον πολίτη στα ιδιωτικά συστήματα είτε ασφάλισης είτε υγείας. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Άκουσα τον κύριο Υπουργό να αναφέρει στην ομιλία του ότι το ΠΑΣΟΚ θα πρέπει να σιωπά και να μην ομιλεί για τις μεγάλες απώλειες των ασφαλιστικών ταμείων, θυμίζοντας ξανά και ξανά την υπόθεση του Χρηματιστηρίου. Είσαστε πέντε χρόνια στην Κυβέρνηση. Έχετε πέντε χρόνια πλειοψηφία στη Βουλή. Επί πέντε χρόνια αρνείστε ειδική εξεταστική επιτροπή για το Χρηματιστήριο, την οποία προτείνει ο Γιώργος Παπανδρέου, γιατί η επιλογή σας ήταν μία και μοναδική: Η διαρκής δυσφήμιση της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ και των πράξεών του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εκείνο, όμως, που έχει σημασία, εκείνο το οποίο είναι απολύτως σαφές στον ελληνικό λαό σήμερα, είναι ότι από την πεντάχρονη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δύο πράγματα θα μείνουν στη θύμηση του ελληνικού λαού και των νεότερων γενιών. Δύο λέξεις. Δύο έννοιες βαρύτατες για το πολιτικό σύστημα: ανικανότητα και διαφθορά. Και αυτές οι δύο λέξεις -ανικανότητα και διαφθορά- θα κυνηγούν για πολλά χρόνια τη Νέα Δημοκρατία στην αντιπολίτευση.

Δυστυχώς, όμως, για τη χώρα, η χώρα παραπαίει. Και, δυστυχώς, η άσκηση της κυβερνητικής εξουσίας δυσχεραίνεται διαρκώς και σε όλα τα επίπεδα. Και σε αυτή την κατάσταση εμείς επιμένουμε: Δώστε, προσφέρετε στη χώρα την τελευταία προσφορά που έχετε ως Κυβέρνηση: Παραιτηθείτε. Δώστε στον ελληνικό λαό τη δυνατότητα να κάνει τις επιλογές του. Μία νέα κυβέρνηση, αλλαγή σελίδας στη χώρα, μία νέα πορεία για την Ελλάδα, μία νέα κυβέρνηση με το Γιώργο Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ, μία προοδευτική διακυβέρνηση που ξαναφέρει τον άνθρωπο στο προσκήνιο, το κοινωνικό κράτος ξανά σε ισχυρά θεμέλια και πάνω απ' όλα μία αναπτυξιακή διαδικασία αντίστοιχη με τις απαιτήσεις της εποχής.

Κύριε Πρόεδρε, ζητώ την ανοχή σας για να πω μία κουβέντα, γιατί δεν θέλω να αφήσω αναπάντητο ένα πρωινό σχόλιο του εισηγητού του Κομμουνιστικού Κόμματος, του κ. Μαυρίκου, όσον αφορά την «πράσινη ανάπτυξη». Η αλήθεια είναι ότι πράγματι το ΠΑΣΟΚ ταυτίζεται με την «πράσινη ανάπτυξη» όχι λόγω του χρώματος, επειδή και το δικό μας χρώμα είναι πράσινο. Όχι γι' αυτό. Είναι γιατί πιστεύουμε ότι η κοινωνία μας, οι πολίτες και ιδιαίτερα οι νέοι άνθρωποι, ταυτίζονται με τις αναζητήσεις του μέλλοντος μόνο όταν αισθάνονται ότι σέβονται οι επιλογές –οι οποίες αναπτυξιακές επιλογές- το περιβάλλον.

Δεν μπορούμε να οικοδομήσουμε την κοινωνία του μέλλοντος και να οργανώσουμε τις οικονομικές σχέσεις του μέλλο-

ντος χωρίς την προστασία του περιβάλλοντος.

Και για να αντιστρέψω το ερώτημα προς το ΚΚΕ ρωτώ: Ποιος θα αναλάβει το κόστος μιας διαφορετικής πολιτικής, το κόστος μιας πολιτικής η οποία δεν σέβεται το περιβάλλον, που δεν επενδύει στη γνώση, που δεν επενδύει στις νέες τεχνολογίες, που δεν επενδύει σε νέες μορφές ενέργειας, που δεν προστατεύει μέσα από τα χωροταξικά σχέδια το ίδιο το φυσικό περιβάλλον σε μία χώρα σαν την Ελλάδα, με τη μεγαλύτερη ακτογραμμή στον κόσμο, οπωσδήποτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με θάλασσες καθαρές, που θέλουμε να παραμείνουν καθαρές και μία ατμόσφαιρα η προσβολή και η επιβάρυνσή της οποίας από το διοξείδιο του άνθρακα και τις ενεργειακές επιλογές μέχρι σήμερα πρέπει να μειωθούν;.

Αυτές οι επιλογές είναι επιλογές τις οποίες πρέπει να κάνουμε τώρα. Εμείς τις προτείνουμε και ζητούμε από τον ελληνικό λαό τη δική του έγκριση, προκειμένου να προχωρήσουμε γρήγορα με ένα διαφορετικό πρόγραμμα πράσινης ανάπτυξης με την έννοια της προστασίας του περιβάλλοντος και των νέων θέσεων απασχόλησης μέσα από τις επενδύσεις σε νέες τεχνολογίες και στην κοινωνία της γνώσης.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, σαράντα πέντε μαθητήριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί καθηγητές από το 1ο Επαγγελματικό Λύκειο Σιβιτανιδείου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Παναγιώτης Αδρακτάς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ελικρινά πιστεύω με χαίρομαι όταν μου δίνεται η ευκαιρία να συζητήσω θέσεις, προτάσεις από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος και το λέω αυτό γιατί τουλάχιστον ξέρω ότι είναι συγκεκριμένες, είναι προτάσεις που διαχρονικά τις στηρίζει το Κομμουνιστικό Κόμμα, τις πιστεύει και παλεύει γι' αυτές τις προτάσεις. Διαφωνώ. Αυτή άλλωστε είναι η πεμπουσία της δημοκρατίας. Βέβαια, με την πρόταση νόμου που είναι και επίκαιρη, θα έλεγα, κάνει προτάσεις που θεωρητικά ποιος συνάδελφος θα μπορούσε να πει όχι; Το θέμα όμως είναι να δούμε στην πράξη: Μπορεί να γίνει πράξη; Δεν μπορεί, κύριοι συνάδελφοι. Δεν είναι δυνατόν να συζητάμε από το '50 ελλείμματα. Ήταν τότε που η χώρα όλοι ενθυμούμεθα σε τι δύσκολη περίοδο βρέθηκε. Και εγώ δεν θα πω ποιος έφταιγε περισσότερο, ποιος έφταιγε λιγότερο, πάντως δεν ήταν μια καλή περίοδος. Αρχίζει να ξαναδημιουργείται το ελληνικό κράτος το '50, μετά από πολλές εσωτερικές ταλαιπωρίες. Βεβαίως, εγώ δεν θα είμαι αυτός που θα πω ότι δεν έγιναν και λάθη μέχρι σήμερα. Θεωρώ άλλωστε πολιτική λεβεντιά το να παραδέχεται κανένας ότι δεν έγιναν όλα καλά. Εγώ θεωρώ ότι είμαι από αυτούς που πιστεύουν ότι πρέπει ο πολιτικός να λέει τα πράγματα με το όνομά τους. Έγιναν και λάθη, έγιναν και παραλείψεις, χτίσαμε όμως πραγματικά ένα κράτος. Το χτίσαμε πολύ καλά. Και σήμερα το ΚΚΕ έρχεται να κάνει όλες αυτές τις προτάσεις για τη σύνταξη και για όλα αυτά. Ποιος συνάδελφος, ποιος πολίτης Έλληνας, ανεξάρτητα από το πού ανήκει, θα έλεγε όχι για 1.200 ευρώ και περισσότερα ακόμη για τη σύνταξη και καλύτερες συνθήκες για την περίθαλψη; Ποιος είναι αυτός που θα έλεγε όχι; Ποιον συμφέρει; Την Κυβέρνηση; Την Αντιπολίτευση; Εσάς; Κανέναν. Όλους μας. Και άλλωστε όλοι απολαμβάνουμε αυτό το σύστημα που είναι το ασφαλιστικό και το υγειονομικό. Άρα θεωρητικά συμφωνούμε, πρακτικά πώς μπορεί να γίνει είναι το πρόβλημα. Και οι προτάσεις που κάνει το ΚΚΕ δεν το αποδεικνύει, γιατί δεν λέει πώς θα παραχθεί πλούτος για να μοιράσουμε. Το κράτος δεν είναι μια ανώνυμη εταιρεία που δεν απευθύνεται σε κανέναν. Το θέμα είναι: μπορούμε να παράξουμε πλούτο; Εκεί πείτε μας. Με το να γίνουν όλα κρατικά, απεδείχθη διεθνώς ότι δεν γίνεται έτσι. Απεδείχθη από την πρακτική όπου λειτούργησε ο σοσιαλισμός ότι δεν μπο-

ρεσε να παράξει πλούτο, ώστε να μπορεί να μοιράσει για να είμαστε όλοι ικανοποιημένοι. Είναι ένα τεράστιο ζήτημα και ιδεολογικό και πολιτικό και ουσιαστικό όμως. Αυτή είναι η μεγάλη μας διαφωνία, γι' αυτό και έχουμε άλλη αντίληψη για τα ζητήματα που εσείς βάζετε.

Βέβαια, άκουσα και από τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ να υπερασπίζονται τις προτάσεις σας χωρίς να κάνουν την ελαχίστη κριτική. Το ΠΑΣΟΚ τι είχε καθιερώσει όλα αυτά τα χρόνια; Κοινωνική πολιτική με δανεικά. Το φωνάζαμε το λέγαμε: «Κοινωνική πολιτική με δανεικά δεν γίνεται, θα τη βρουν οι επόμενες γενεές». Τι βρήκαμε! Θα θυμίσω δε στους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ ότι το 2004 που παραλάβαμε, έπρεπε να βάλουμε αμέσως μόλις γίναμε κυβέρνηση 800.000.000 για τον κοινωνικό προϋπολογισμό, γιατί αλλιώς δεν μπορούσε να εφαρμοστεί. Αμέσως μετά καταργήσαμε το ΛΑΦΚΑ, ένα τεράστιο κονδύλι και όχι μόνο το καταργήσαμε, δώσαμε και τα καθυστερούμενα, ενώ τι είχε κάνει το ΠΑΣΟΚ πριν φύγει; Το ΠΑΣΟΚ πριν φύγει είχε νομοθετήσει την παράταση του ΛΑΦΚΑ και εμείς ήρθαμε, το καταργήσαμε και δώσαμε και αυτά που τους είχαν κρατηθεί. Τη σύνταξη την είχε προαναγγείλει το ΠΑΣΟΚ για τους αγρότες -εγώ θέλω να λέω την αλήθεια- για να την κάνουμε εμείς. Εκατόν εβδομήντα ήταν, τριακόσια τριάντα επί των ημερών μας. Αυτό εμείς το κάναμε, τη σύνταξη του αγρότη που σήμερα κόπτεστε. Δεν είμαστε ευχαριστημένοι. Εγώ δεν λέω ότι σώσαμε τους αγρότες με τριακόσια τριάντα, πιστεύω ότι σαφώς πρέπει να διπλασιαστεί ολόκληρη η σύνταξη του αγρότη και σήμερα να μην είναι προνοιακή πια, όπως πράγματι έχει γίνει ο κύριος κλάδος και μπορούν σήμερα και οι εισπράττουν και οι αγρότες που μας ακούν, περισσότεροι. Το ΕΚΑΣ. Πόσα βάλαμε για το ΕΚΑΣ; Εμείς τα βάλαμε. Ποια είναι, λοιπόν, η πολιτική που το ΠΑΣΟΚ άσκησε τόσα χρόνια;

Και για να ξεκαθαρίσουμε και κάτι, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, για τα «πέντε χρόνια» και τα «πέντε χρόνια» της Νέας Δημοκρατίας και ότι δεν πρέπει να σχολιάζουμε τα προηγούμενα είκοσι του ΠΑΣΟΚ! Και μάλιστα ακούω να λέγεται ότι «καταδικάστηκε το ΠΑΣΟΚ με τις εκλογές του 2004». Δεν κατάλαβα, τι σημαίνει καταδικάστηκε; Όλα αυτά που φέρνει είκοσι χρόνια δεν έχουν απόνερα; Όλα αυτά που φέρνει είκοσι χρόνια δεν έχουν συνέπειες; Μια αλόγιστη πολιτική είκοσι ετών; Ποιος θα τη διορθώσει στα πέντε χρόνια και με τι πόρους, όταν εξαντλήσατε τριάμισι Πλαίσια Στήριξης και ένα ΜΟΔ; Αυτά δεν μας τα γυρίσατε πίσω για να μας κατηγορήσετε για τα πέντε χρόνια. Δώστε τά μας αυτά και κρίνετέ μας, για να σταματήσει και αυτό το «δεν πρέπει να κρίνουμε το ΠΑΣΟΚ στο παρελθόν του», διότι όταν έβαλε σαθρές βάσεις, όταν τα θεμέλια που οικοδόμησε αυτά τα είκοσι χρόνια και μάλιστα ήταν τα χρόνια, κύριοι συνάδελφοι, που ο πακτωλός χρημάτων έρρεε στην Ελλάδα, το 1981 άρχισε να ρέει ο πακτωλός χρημάτων -πού πήγαν, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ;- σε αυτά πρέπει να απολογηθείτε, σε αυτά πρέπει να απαντήσετε, αυτά είναι τα αμείλικτα ερωτήματα που θα σας συνοδεύουν, αν επιτέλους δεχτείτε δημοσίως εσείς και ο Αρχηγός σας να πείτε συγγνώμη στον ελληνικό λαό. Τριάμισι Πλαίσια Στήριξης σε μια εποχή που ήταν χρυσά εκείνα τα χρήματα. Αλλά πώς να τα αξιοποιούσατε καλύτερα, όταν ο απόηχος στα αυτιά του ελληνικού λαού και όλων μας είναι ακόμη το ΠΑΣΟΚ που έλεγε «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο» και θα κάνατε δημοψήφισμα το '81 να βγείτε από την ΕΟΚ. Και πηγαίναμε με το χέρι παραδίπλα για να πάρετε τα λεφτά, γιατί ντρέπασταν και χάσαμε και ευκαιρίες και χάσαμε και πολλά λεφτά απ' αυτήν σας την πολιτική. Δεν θα απολογηθείτε ποτέ επιτέλους; Δεν αισθάνεστε την ανάγκη να απολογηθείτε στον ελληνικό λαό; Και μας εγκαλείτε για τα πέντε χρόνια που είχαμε να διορθώσουμε μια στρεβλή πραγματικά νοοτροπία κατ' αρχάς; Μια νοοτροπία, κύριοι συνάδελφοι, που καλλιεργήσατε, «όποιος φάει και όποιος κλέψει». Αυτή ήταν η νοοτροπία που καλλιεργήσατε όλα τα χρόνια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Αυτή είναι! Της «αρπαχτής»!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Ήταν ο εξυμνος, ο μάγκας, αυτός που έκλεβε περισσότερα. Δεν θέλω να θυμίσω τι έλεγε ο αείμνηστος Αρχηγός σας ότι το δώρο...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Να το πεις.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Να το πω, κύριε συνάδελφε, και ξέρετε ότι εγώ δεν μασάω τα λόγια μου. «Είπαμε να έρθει και δωράκι 500.000.000». Έτσι καλλιεργήθηκε και γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, πόση μεγάλη σημασία έχει η διαπαιδαγώγηση και ο ρόλος του πολιτικού. Αρνηθήκατε δυστυχώς και αρνηθήκαμε ίσως σε κάποιο βαθμό όλοι τον παιδαγωγικό μας ρόλο. Έχασε η κοινωνία τα παραδείγματα, έχασε η κοινωνία τα πρότυπα που πρέπει να ξεκινούν από εμάς τους πολιτικούς.

Αυτά είναι βαθιές πληγές. Αυτές οι πληγές δεν επουλώνονται με τα πέντε χρόνια. Δεν θέλω να δικαιολογήσω καμμία παράλειψη. Δεν θέλω να δικαιολογήσω καμμία αστοχία τούτης της Κυβέρνησης.

Εγώ δεν επικαλέστηκα ποτέ ότι τα κάναμε όλα τέλεια. Εγώ δεν είμαι από αυτούς που κλείνω τα μάτια στην πραγματικότητα. Όμως, δεν μπορώ να μη θυμίσω ότι το 1% που ήταν υποχρέωση από την τριμερή χρηματοδότηση όλων των κυβερνήσεων, δεν το έδινε το ΠΑΣΟΚ, δεν το έδινε ολόκληρο. Από το 2004 και μετά δίδεται ολόκληρο. Πρόκειται για μια μεγάλη αλλαγή.

Δεν μπορώ να μη θυμίσω στους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ ότι αυτό που σήμερα δεν το αποδέχεται πολύ καλά, δηλαδή τα περίπου εκατόν πενήντα ταμεία, ήταν διαφθορά. Αυτή ήταν η διαφθορά, στα εκατόν πενήντα ταμεία. Η Κυβέρνηση έκανε μια μεγάλη προσπάθεια και μεταρρύθμιση, για να δημιουργήσει αυτό το σύστημα, να το συμμαζέψει και να το νοικοκυρέψει.

Για θυμηθείτε. Άκουσα πόσα χρόνια κάνουν να βγουν οι συντάξεις. Θέλετε να σας θυμίσω σε κάποια ταμεία, παραδείγματα χάριν στο Ταμείο Μετάλλων, τι γινόταν; Πέθαινε ο άντρας, πέθαινε και η χήρα και ακόμα σύνταξη δεν είχαν πάρει. Τα ξεχάσατε; Πότε έπαιρναν συντάξεις; Για όνομα του Θεού! Είναι τουλάχιστον παράλογο να επικαλείται το ΠΑΣΟΚ ότι είχε καλύτερο σύστημα στα ασφαλιστικά ταμεία.

Εγώ θα κρατήσω τη θετική άποψη του ΚΚΕ και το λέω ευθέως. Ο διαχωρισμός –είναι και προσωπική μου άποψη– του ασφαλιστικού από τον κλάδο υγείας. Είναι μια πρόταση που πρέπει να μας απασχολήσει. Είναι μια πρόταση που πρέπει να την κουβεντιάσουμε. Πιστεύω ότι μπορεί να θεραπεύσει πολλά στραβά.

Έγινε λόγος για τα ανθυγιεινά. Ποια ανθυγιεινά; Να σας θυμίσω ότι υπάρχουν ανθυγιεινά επαγγέλματα «φωτογραφία». Για παράδειγμα, η ράφτρα στην Καλλιθέα σε ένα ίδρυμα. Αυτήν την έβαλαν στα ανθυγιεινά. Τέτοια παραδείγματα υπάρχουν εκατοντάδες.

Δεν μπορεί να ζήσει ένα σύστημα έτσι! Δεν μπορεί να πάει μπροστά. Πότε είχε γίνει αναλογιστική μελέτη επί των ημερών του ΠΑΣΟΚ; Ποιο ταμείο είχε αναλογιστική μελέτη; Καμμία αναλογιστική μελέτη δεν βρήκαμε! Κανένα ταμείο δεν είχε. Κανένα ταμείο δεν είχε ισολογισμό!

Ας μιλήσω και για εκείνη την περίοδο των ομολόγων, που έχει γίνει πολλή κουβέντα. Κύριοι συνάδελφοι, όλες οι αποφάσεις ήταν από τα διοικητικά συμβούλια. Τότε ήμουν Πρόεδρος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων και ήμουν στην έδρα, όταν εξετάσαμε και τον Υπουργό αλλά και όλους τους εκπροσώπους των φορέων. Όλες οι αποφάσεις ήταν ομόφωνες.

Ποια είναι η σύνθεση των συμβουλίων, κύριοι συνάδελφοι; Ήταν η διορισμένη πλειοψηφία; Όχι και το ξέρετε καλά. Η πλειοψηφία ήταν από τους εκλεγμένους και εκπροσώπους των φορέων του κάθε ταμείου, συνταξιούχων και άλλων. Και η πλειοψηφία ήταν κάτω από το 50% των διορισμένων. Θέλετε κακώς; Κακώς, αλλά αυτή είναι η αλήθεια. Και όλες οι αποφάσεις ήταν ομόφωνες.

Πού, λοιπόν, είχε εμπλοκή η Κυβέρνηση; Πού έδωσε εντολή η Κυβέρνηση; Πού έδωσε γραμμή η Κυβέρνηση; Και θυμίζω ότι δεν χάθηκε ούτε 1 ευρώ από εκείνα τα χρήματα, σε αντίθεση με το Χρηματιστήριο που όλοι ενθυμούμεθα πόσα χάθηκαν.

Επιτέλους, σ' αυτήν την Αίθουσα και αλήθειες να λέμε και να τα θυμόμαστε όλα, όπως τα θυμάμαι εγώ. Δεν μπορεί να μας κατηγορεί ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ ότι τούτη η Κυβέρνηση θα μείνει στην ιστορία για την ανικανότητα και τη διαφθορά, όπως είπε συγκεκριμένα.

Κύριε συνάδελφε, είστε και έμπειρος και σας τιμώ, παλιός

πολιτικός, εσείς τουλάχιστον που γνωρίζετε, δεν θα πρέπει να εκτίθεστε προσωπικά. Αν υπήρξαν κυβερνήσεις ανίκανες να διαχειριστούν τον ιδρώτα και το αίμα του ελληνικού λαού, αναζητήστε τις στο παρελθόν.

Ικανότατη Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή είναι τούτη και η προηγούμενή του, που πραγματικά με πολύ πόνο προσπαθεί να είναι όσο μπορεί πιο κοντά στον πολίτη, να συμπαρίσταται στον πολίτη ουσιαστικά και αποτελεσματικά. Πιο κοινωνική Κυβέρνηση δεν έχει περάσει και το γνωρίζετε.

Σε ό,τι αφορά τη διαφθορά που μας είπατε, έχω ήδη απαντήσει: «Στου κρεμασμένου το σπίτι δεν μιλάνε για σχοινί.»

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλινκος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Αστέριος Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πράγματι συζητάμε μια σημαντική και λόγω επικαιρότητας πρόταση νόμου. Να πω στο σημείο αυτό ότι θέση του κόμματός μας είναι πως τέτοιου είδους νομοθετικές πρωτοβουλίες θα πρέπει να γίνονται ειλικρινά να αναλαμβάνονται και από τη λαϊκή πρωτοβουλία, από τη λαϊκή βούληση, δηλαδή προτάσεις νόμου θα πρέπει πλέον να μπορούν να έρχονται και από το λαό, αφού βεβαίως τηρηθεί ένα μίνιμουμ υπογραφών και αφού υιοθετηθεί από έναν μίνιμουμ αριθμό Βουλευτών.

Άρα, λοιπόν, εμείς θα συμφωνήσουμε με αυτά που ειπώθηκαν από την πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος, αλλά νομίζω και από άλλα κόμματα της Βουλής έχει εκφραστεί μια τέτοια άποψη, ότι προτάσεις νόμου θα πρέπει να συζητούνται διαφορετικά, αλλά θα πρέπει να υπάρχει και η δυνατότητα λαϊκής πρωτοβουλίας για παρόμοιες προτάσεις νόμου.

Ο κ. Κανταρτζής, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, δεν είναι στην Αίθουσα. Όμως, πρέπει να πω τούτο, επειδή αναφέρθηκε στο Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο. Είναι πανθομολογούμενο –και καλά θα κάνουν στο Κομμουνιστικό Κόμμα να προσέχουν τι λένε, διότι τα ακούν οι ναυτικοί μας– ότι πρώτον ναυάγησε επί ΠΑΣΟΚ –αυτό ειπώθηκε από τη δική μας πλευρά– και δεύτερον, το αυταπόδεικτο, διότι κάποιοι χρησιμοποίησαν το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο, για να βολέψουν ημετέρους που έρχονταν από τα κράτη της Ανατολικής Ευρώπης.

Εδώ ο κ. Κανταρτζής κατέθεσε ένα έγγραφο, το οποίο το έχω μπροστά μου και λυπάμαι που δεν είναι στην Αίθουσα, γιατί θα θέλαμε μία απάντηση επί αυτού. Το έγγραφο που κατέθεσε λέει ότι οι άνθρωποι αυτοί ανέρχονται –έτσι είπε τουλάχιστον– στους είκοσι ένα από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα.

Προσέξτε όμως, τι απεκρύβη από το έγγραφο αυτό. Απεκρύβη πρώτο και κύριο, ο χρόνος του. Το έγγραφο λέει 2002. Τώρα έχουμε 2009. Τα ακούτε, κύριε Αδρακτά, αυτά; Το είδατε το έγγραφο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Όχι, δεν το είδα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν το είδατε. Για κοιτάξτε, επάνω λέει 2002.

Όμως, ακούστε και το εξωφρενικότερο. Εδώ λέει 21F°. Δηλαδή τι είναι αυτό; Μηδέν βαθμοί Φαρενάιτ; Τι έγγραφο είναι αυτό που κατετέθη από το Κομμουνιστικό Κόμμα και το ακούν οι συνταξιούχοι μας του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου; 21F°. Τι είναι αυτό; Μηδέν βαθμοί Φαρενάιτ; Τι είναι αυτό; Να μας πουν τι είναι.

Μόλις ήρθε και ο κ. Κανταρτζής. Τι είναι αυτό, κύριε Κανταρτζή; Έγγραφο του 2002; Εγώ θεωρώ ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι ένα σοβαρό κόμμα. Και φέρνεται στοιχεία για το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο του 2002, εν έτει 2009 και λέει 21F°. Τι είναι το 21F°; Μηδέν βαθμοί Φαρενάιτ; Τι είναι; Θερμοκλίπιο είναι; Τι είναι; Άρα, αυτά εδώ τα πράγματα είναι φαιδρά.

Το καταθέτω κι εγώ το έγγραφο του κ. Κανταρτζή με την επισημάνση της ημερομηνίας και του F°.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αστέριος Ροντούλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Αυτό το είπαμε, δεν το κρύψαμε

ότι είναι του 2002. Μην κάνετε θεατρινισμούς! Εσείς λέτε ψέματα, όχι εμείς! Δική σας τακτική είναι αυτή.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Καλά, ωραία. Θα τα πείτε μετά. Κύριε Κανταρτζή, μην χάνετε την ψυχραιμία σας.

Έρχομαι τώρα στην πρόταση νόμου. Αρχίζω με το εξής ερώτημα, κύριε Υφυπουργέ.

Διαχρονικά το ελληνικό κράτος, το ελληνικό δημόσιο, ανεξαρτήτως κυβερνήσεων, έβαλε χέρι στα ασφαλιστικά ταμεία; Έβαλε κατά δύο τρόπους. Ειπώθηκε ο πρώτος τρόπος. Από το 1950 και για είκοσι πέντε ολόκληρα χρόνια απόκως τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων –και αυτό είναι σωστό– πήγαιναν στην Τράπεζα της Ελλάδος και η Τράπεζα της Ελλάδος αναγκαζόταν μέσω εμπορικών τραπεζών να τα παρέχει στη βιομηχανία και στο εμπόριο.

Συγκρατούμε το απόκως για είκοσι πέντε χρόνια και στη συνέχεια με επιτόκιο πολύ πιο κάτω του πληθωρισμού. Άρα, λοιπόν, υπήρξε κατ' αυτόν τον τρόπο μία αφαίμαξη από τα ταμεία, όπως ισχυρίζεται και το Κομμουνιστικό Κόμμα; Υπήρξε. Είναι γεγονός αυτό το πράγμα.

Υπήρξε, όμως και μία δεύτερη αφαίμαξη, διαχρονική και πάλι. Ποια ήταν αυτή; Η χρηματοδότηση δράσεων κοινωνικής πολιτικής, πολιτικής μέριμνας και κοινωνικής αλληλεγγύης πάλι από τα αποθεματικά των ταμείων. Δηλαδή δαπάνες που έπρεπε να βγουν από τον κρατικό προϋπολογισμό, έβγαιναν από τα αποθεματικά των ταμείων. Συνεπώς και εκεί είχαμε πάλι μία κακοδιαχείριση των αποθεματικών.

Προσέξτε τώρα. Μπορεί να πει ο κ. Αδρακτάς –και έχει δικίο– ότι αυτά τα πράγματα σε ένα μετεμφυλιακό περιβάλλον, σε δύσκολες οικονομικές συγκυρίες μετά τον Εμφύλιο, από το 1950 και μετά, μια που φτάσαμε εκεί, θα έπρεπε κατά κάποιο τρόπο, εξ ανάγκης να συμβούν για να ενισχυθεί η ανάπτυξη, για να πυροδοτηθούν μηχανισμοί ανόδου της βιομηχανίας, του εμπορίου που θα είχαν θετική αντανάκλαση στην παραγωγή, στην οικονομία, συνεπώς και στον πολίτη.

Και εγώ να το κάνω δεκτό το επιχείρημα αυτό. Όμως, ποια δικαιολογία υπάρχει για την κακοδιαχείριση, για την κατασπατάληση πόρων την περίοδο του ΠΑΣΟΚ, την περίοδο του Χρηματιστηρίου; Δεν υπάρχει. Ποια δικαιολογία θα μπορούσε να υπάρχει για τα τοξικά, τα δομημένα ομόλογα επί Νέας Δημοκρατίας; Δικαιολογία δεν μπορεί να υπάρξει.

Άρα, για το τι συνέβη από το 1950 και μετά, θα μπορούσε κάποιος να πει ότι υπό ιδιόζουσες συνθήκες, μετεμφυλιακές, μετεμφυλιακής καχεξίας του κράτους, της οικονομίας τέλος πάντων, ακολουθήθηκε η πρακτική αυτή. Καταδικαστέα μεν, αλλά αναγκαστική δε.

Στις μέρες μας όμως με το Χρηματιστήριο, με τα δομημένα ομόλογα, με τα τοξικά προϊόντα που έχουν στα χαρτοφυλάκιά τους τα ασφαλιστικά ταμεία, ποια είναι η δικαιολογία; Δεν υπάρχει δικαιολογία, αγαπητοί συνάδελφοι. Έχουμε μία αυταπόδεικτη κακοδιαχείριση.

Και βεβαίως, για να γίνω και πρόσφατος και επίκαιρος, μέχρι το Νοέμβριο του 2008 η κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων δεν ήταν ανθηρή. Αυτό είναι επίσης γεγονός. Το επόμενο όμως τρίμηνο, κύριε Υφυπουργέ, η κατάσταση θα έχει καταστεί πλέον ανεξέλεγκτη. Θα μου πείτε ότι φταίει η κρίση. Βεβαίως θα φταίει και η κρίση. Πείτε μου, όμως και εσείς, τι έγινε με την κλιμάκωση της εισφοροδιαφυγής, της μαύρης ανασφάλιστης εργασίας;

Ας μείνω, όμως, στην εισφοροδιαφυγή. Πρόσφατα στοιχεία. Το 2008 είχαμε εισφοροδιαφυγή 7.000.000.000. Το 2009 υπολογίζεται εισφοροδιαφυγή του ύψους των 9.000.000.000 ευρώ. Μιλάμε για 9.000.000.000 ευρώ, δηλαδή για δισεκατομμύρια ευρώ.

Άρα, λοιπόν, καταλαβαίνετε ότι είναι ένα τεράστιο πρόβλημα, το οποίο θα ενταθεί αναγκαστικά και πάλι, διότι θα αυξηθεί η ανεργία. Όταν η ΓΣΕΕ κάνει λόγο για εκατό χιλιάδες νέους άνεργους, καταλαβαίνετε την επιβάρυνση των ασφαλιστικών ταμείων. Όταν οι μισθοί θα μείνουν καθηλωμένοι, καταλαβαίνετε την επιβάρυνση που έχουν, τις πιέσεις που δέχονται τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων. Άρα, λοιπόν, σε αυτά τα πράγματα θα υπάρξει αντίδραση από την πλευρά της Κυβέρνησης;

Για να μην αναφερθώ στα δομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει το ασφαλιστικό μας σύστημα. Ακουστήκε ήδη στην Αίθουσα η ανισότητα, η ανισομερής σχέση, η ανισόρροπη σχέση που υπάρχει μεταξύ ασφαλισμένων και εργαζομένων, διότι γνωρίζετε πολύ καλά το τρομερό, δραματικό, να το πω έτσι, δημογραφικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε, το οποίο επιτείνει την κρίση του συστήματος και βεβαίως, γνωρίζετε πολύ καλά την έκρηξη των δαπανών υγείας. Αυτά είναι τεράστια προβλήματα, είναι δομικά προβλήματα στο σύστημα. Πώς θα τα αντιμετωπίσει αυτά η Κυβέρνηση;

Και βεβαίως, η Κυβέρνηση έδωσε την απάντησή της. Κάνετε μια ασφαλιστική μεταρρύθμιση, την οποία και ψηφίσατε στη Βουλή. Το ερώτημα λοιπόν είναι, μετά από αυτή την ασφαλιστική μεταρρύθμιση, οι επικουρικές συντάξεις μειώθηκαν; Βεβαίως μειώθηκαν. Οι πρόωρες συντάξεις μειώθηκαν; Και αυτές μειώθηκαν. Το οικονομικό πρόβλημα λύθηκε; Δεν λύθηκε. Έχει γίνει ακόμα χειρότερο. Άρα λοιπόν, έχουμε περιορισμό του επιπέδου ζωής των συνταξιούχων από τη μία πλευρά και από την άλλη το πρόβλημα παραμένει. Άρα τι κάνατε; Μια τρύπα στο νερό.

Να το πω διαφορετικά τώρα πάλι. Τα εκατόν τριάντα τρία ταμεία τα συγχωνεύσατε σε δεκατρία. Τι καταφέρατε να κάνετε; Να σας πω τι καταφέρατε να κάνετε. Πρώτον, κάνατε μεταφορά ελλειμμάτων. Από το ένα ταμείο τα πήρατε τα ελλείμματα και αυτοόσια τα μεταφέρατε στο άλλο. Κάνετε απλή μεταφορά ελλειμμάτων στα ταμεία. Και γιατί το κάνατε αυτό το πράγμα; Διότι δεν υπήρχαν μελέτες, διότι έγιναν όλα εκ του προχειρού, διότι δεν υπήρχαν αναλογιστικές μελέτες, διότι δεν υπήρχε προεργασία.

Και βεβαίως να πω και τούτο. Το πρόβλημα διογκώνεται, κύριε Υφυπουργέ, διότι και οι μηχανισμοί απονομής συντάξεων έχουν αποδιοργανωθεί εντελώς.

Θα σας πω το εξής: Κάποτε θέλαμε έξι μήνες για να απονεύσουμε μία σύνταξη. Στη συνέχεια πήγαμε στον ένα χρόνο, στους δώδεκα μήνες ή στους δέκα μήνες. Σήμερα μεγάλοι ασφαλιστικοί οργανισμοί χρειάζονται δύο χρόνια για να απονεύσουν σύνταξη. Αν εσείς αυτό το θεωρείτε πρόοδο, τότε να το πείτε στον πολίτη που σας ακούει, διότι χλευάζουν το ελληνικό κράτος –είναι ένα κράτος της χλεύης– διότι δεν μπορεί να απονεύσει στον πολίτη τη σύνταξη του την ώρα που πρέπει να την απονεύσει. Μιλάμε για τριτοκοσμικές συνθήκες που επικρατούν στον τομέα της συνταξιοδότησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Καλά θα κάνετε να αρχίσει ένας ουσιαστικός διάλογος. Εσείς βέβαια εδώ ειδικεύεστε και στο διάλογο. Καλά όμως θα κάνετε να αρχίσετε ένα διάλογο, -για να ακούσετε και τις απόψεις και τις θέσεις των άλλων κομμάτων, διότι θα αντλήσετε σημαντικά στοιχεία.

Ήδη σας έχω κάνει μία πρόταση εκ μέρους του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, όταν συζητιόταν το θέμα στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, την οποία τη βρήκατε χρήσιμη. Και βεβαίως τη βρήκατε χρήσιμη την πρότασή μας για κοινό καταθετικό λογαριασμό που θα σπάει σε τέσσερις υπολογαριασμούς, ανάλογα με το βαθμό επικινδυνότητας, που θα διαχειρίζονται το σύστημα αυτό εξειδικευμένοι επενδυτικοί σύμβουλοι, μετά από μειοδοτικό διαγωνισμό. Όλα αυτά που σας λέγαμε τα βρήκατε πολύ ενδιαφέροντα και τα βρήκατε υλοποιήσιμα, αλλά, όμως, δεν προχωράτε σε θέσεις, δεν προχωράτε σε πράξεις. Μένετε μόνο στα λόγια.

Και βεβαίως ο διάλογος, πόσω μάλλον όταν επιζητείτε τη συναίνεση, για να έχει μία βαρύτητα σημαίνει ότι δεν θα είναι διάλογος κωφών. Σημαίνει ότι θα ακούτε τι σας λένε οι άλλοι και θα υλοποιείτε και πράγματα που σας προτείνουν οι άλλοι, αν τα βρίσκετε βεβαίως, ως Κυβέρνηση, ότι είναι ενδιαφέροντα και ότι είναι υλοποιήσιμα.

Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός με αίσθημα ευθύνης και σοβαρότητας θα συνδράμει οποιαδήποτε προσπάθεια δώσει διέξοδο ή τουλάχιστον αμβλύνει το οξύ συνταξιοδοτικό πρόβλημα της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συνάδελφος Βουλευτής κ. Γεώργιος Νικητιάδης ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

Εγκρίνει το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το Σώμα ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει τώρα για δευτερολογία ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αθανάσιος Λεβέντης. Μετά θα δευτερολογήσει ο Υπουργός και θα ακολουθήσουν όσοι θέλουν εκ των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων.

Ορίστε, κύριε Λεβέντη, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε μερικά από αυτά που διημέφθησαν στην Αίθουσα.

Θα αναφέρω κατ' αρχάς ότι ο κύριος Υπουργός είπε ότι υπάρχει μία δυσαναλογία ασφαλισμένων-συνταξιούχων. Αυτό είναι γεγονός και είναι πολλές οι αιτίες. Είναι η ανασφάλιστη εργασία, οι αλλοδαποί που επίσης δεν ασφαλιζονται και διάφορες άλλες μεθοδεύσεις. Έτσι, οδηγούμαστε σ' αυτόν τον αριθμό, εκτός του ότι βέβαια υπάρχει και γενικότερο δημογραφικό πρόβλημα στη χώρα.

Είναι γεγονός ότι υπάρχει μεγάλη εισφοροδιαφυγή. Αναφέρθηκε από πολλούς ομιλητές. Και εδώ, ανάμεσα στα άλλα τα προβλήματα που έχουμε –αναφέρθηκαν οι πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, η ανισότητα στις συντάξεις και αυτό είναι γεγονός– υπάρχει τεράστια διαφορά στις υψηλές και τις χαμηλές συντάξεις, με χαμηλότερη αυτήν του ΟΓΑ με 310-320 ευρώ.

Όσον αφορά τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, αυτές είναι δύο λογίων. Είναι αυτές που είναι οι νόμιμες, όταν ο εργαζόμενος συμπληρώνει την τριακονταπενταετία και πρέπει να την παίρνει και υπάρχουν και συνταξιοδοτήσεις οι οποίες γίνονται για λόγους υγείας. Και εδώ υπάρχει ένα σκάνδαλο και έχει γίνει κατάχρηση σε πολλές περιπτώσεις. Υπάρχουν περιοχές ολόκληρες, ιδιαίτερα στην Κρήτη, όπου οι συνταξιούχοι με αναπηρία είναι σε υψηλά ποσοστά, καθώς έχουν αναφερθεί ποσοστά των 20% και 30%. Δεν είμαι σε θέση να επιβεβαιώσω το ποσοστό, πλην όμως είναι πολύ υψηλότερο από το κανονικό που σε όλη την Ευρώπη είναι γύρω στο 3%. Υπάρχουν δηλαδή, πολλές συντάξεις «μαϊμού».

Σε καμμία περίπτωση εγώ δεν θα πω να μην παίρνει τη σύνταξη του άνθρωπος ο οποίος έχει οποιοδήποτε πρόβλημα υγείας. Μάλιστα, υπάρχουν πολλές αδικίες και πολλές ταλαιπωρίες για τους ανθρώπους αυτούς. Από την άλλη, κάποιοι –και δεν είναι λίγοι– ευνοούνται. Και είναι πολιτικά και κομματικά τα κριτήρια. Έχει γίνει κατάχρηση. Αυτό έχει καταγγελθεί και το καταγγέλλουμε και εμείς από αυτό το Βήμα. Βέβαια, δεν είναι δύσκολο να καθοριστεί, χωρίς όμως σε καμμία περίπτωση να θιγούν αυτοί που έχουν δικαιώματα και οπωσδήποτε είναι πάρα πολλοί και δεν παίρνουν όλη τη σύνταξη που δικαιούνται.

Βέβαια, το σύστημα θα πρέπει να οικοδομηθεί στην αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης. Θα ήθελα να αναφερθώ στην «πράσινη», ανάπτυξη για την οποία έγινε εδώ λόγος και από το Κομμουνιστικό Κόμμα και από άλλους. Τι σημαίνει «πράσινη» ανάπτυξη; Ανάπτυξη χρειαζόμαστε, αλλά η ανάπτυξη πρέπει να είναι όχι απλώς βιώσιμη, αλλά «αιεφόρος», δηλαδή αυτό που καταστρέφουμε να είναι σε θέση η φύση να το αναπαράγει. Και γι' αυτό πρέπει να παίρνουμε μέτρα.

Αν δεν το κάνουμε αυτό, το πληρώνουμε πολλαπλάσια. Και αυτό δεν έχει γίνει κατανοητό. Όταν για παράδειγμα καταστρέφουμε τις ακτές και ο άλλος για να κάνει μπάνιο πρέπει να πάει στα διακόσια χιλιόμετρα, όχι μόνο το κόστος είναι υπέρογκο, αλλά και η ταλαιπωρία, ο χρόνος που χάνεις και η καταστροφή, αν θέλετε, του περιβάλλοντος από τις καύσεις των αυτοκινήτων.

Ας αναφερθούμε στον Ωρωπό, όπου έχει ρυπανθεί ο υδροφόρος ορίζοντας από το εξασθενές χρώμιο που είναι καρκινογόνο. Έχουν ρυπανθεί τα υπόγεια νερά. Αν θέλουμε τώρα να καθαρθεί αυτή η κατάσταση και να απαλλαγεί ο υδροφόρος

ορίζοντας από αυτήν τη ρύπανση, πρέπει να ξοδέψουμε πολλαπλάσια, τεράστια ποσά, γιατί δεν μπορείς να βρεις το εξασθενές χρώμιο μέσα στο υπέδαφος. Όμως, εκεί αυτό παραμονεύει. Έρχεται με το νερό και το πίνει κάποιος ή σαν πόσιμο ή σαν ποτιστικό. Και βέβαια κινδυνεύουν και οι πηγές της Μαυροσουβάλας, από όπου υδρεύεται η πρωτεύουσα.

Το κόστος είναι υπέρογκο. Το κόστος στο Θριάσιο από την καταστροφή που έχει γίνει είναι τρομερό, αν πάμε να δούμε, για παράδειγμα, τι έχει κάνει η χωματερή που έχει ρυπάνει τον υδροφόρο ορίζοντα σε μία τεράστια έκταση.

Αν κινηθούμε σ' αυτήν την προοπτική, προστατεύοντας το περιβάλλον και εξασφαλίζοντας θέσεις «πράσινης» εργασίας, τότε θα μπορούμε πραγματικά να εξασφαλίσουμε και πάρα πολλές θέσεις εργασίας. Στο Θριάσιο, για παράδειγμα, υπολογίζεται ότι θα χρειάζονταν τουλάχιστον δύο χιλιάδες εργαζόμενοι για να εργαστούν σε χώρους αντιρρυπαντικής τεχνολογίας.

Αναφέρθηκε βέβαια με λίγο υποτιμητικό τρόπο από τους συναδέλφους του Κομμουνιστικού Κόμματος, που είπαν «θέσεις υδρονομέων και άλλων». Μα, το να μπορεί κάποιος να διαχειρίζεται το νερό είναι μικρό πράγμα, με όλη αυτή τη σπατάλη που γίνεται και στις αγροτικές καλλιέργειες και μέσα στις πόλεις και με τις διαρροές και με όλα αυτά;

Υπάρχει ένα άλλο πρόβλημα που αναφέρθηκε εδώ. Τι σημαίνει ΣΥΡΙΖΑ; Κατά τους συναδέλφους του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ΣΥΡΙΖΑ είναι ο κινητήριος μοχλός της ιστορίας, είναι αυτός που κινεί την πολιτική ζωή, διότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ο τροχός που στέκει το ΠΑΣΟΚ. Μ' αυτόν τον τροχό στέκεται το ΠΑΣΟΚ, απειλεί την Κυβέρνηση, η οποία πιέζεται και ως εκ τούτου πεθανογκάζεται και κανονικά από το ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος δρομολογεί έτσι τις πολιτικές εξελίξεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

Και βέβαια, ο ΣΥΡΙΖΑ είναι και ο κακός δαίμονας, γιατί ψήφισε και αυτός το Μάαστριχτ και αν δεν υπήρχε το Μάαστριχτ δεν θα είχαμε πρόβλημα πια αποθεματικών τωών ταμείων! Λες και το Μάαστριχτ ήταν και το 1950, που από τότε λεηλατούνται τα ταμεία!

Σε καμμία περίπτωση εμείς δεν εξιδανικεύουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν είναι ο ιδανικός τόπος, αλλά είναι μία όσση μπροστά στα άλλα που γίνονται σε όλον τον άλλο κόσμο. Και αναρωτιέται κανένας αν δεν ήμασταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τι θα γινόταν; Τι συντάξεις θα έπαιρναν, για παράδειγμα, οι συνταξιούχοι;

Αναφέρθηκε από το Κομμουνιστικό Κόμμα να παίρνουν οι Βουλευτές και οι δικαστικοί τις συντάξεις του ΟΓΑ. Θα τους άρεσε; Και λέμε αν θα έπαιρναν οι συνταξιούχοι της Ελλάδας αυτές τις συντάξεις που παίρνουν στη Ρωσία, στην Κίνα ή σε αυτές τις χώρες, θα τους άρεσε;

Δυστυχώς, η κατάσταση δεν είναι αυτή που θέλουμε να παρουσιάσουμε. Σε καμμία περίπτωση δεν τα ισοπεδώνουμε. Όμως, να μη λέμε υπερβολές, γιατί τότε δεν μπορεί κάποιος παρά να μιλήσει με υπερβολές, κάτι που δεν είναι ο σωστός πολιτικός λόγος και ο σωστός πολιτικός διάλογος.

Και θα πω και ένα τελευταίο για τα ασφαλιστικά ταμεία. Με το χειρισμό που έγινε, εκτός από τη λεηλασία που έγινε, θα πρέπει να δούμε και πώς διαχειρίζονται τα αποθεματικά τους. Πρέπει, οι κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ να ξέρουν ότι τότε με το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου το 1999 και το 2000 ωθήθηκαν οι μεγάλες ΔΕΚΟ και τα άλλα ασφαλιστικά ταμεία να καταθέσουν και να ενισχύσουν το Χρηματιστήριο, για να πάμε στις εκλογές του 2000, με αναβαθμισμένο Χρηματιστήριο.

Και έρχεται η Νέα Δημοκρατία και λέει ότι τα δομημένα ομόλογα δεν είναι τίποτα, είναι 170.000.000 ευρώ. Δεν προκάνατε, κύριε Υπουργέ, γιατί έγινε ο γενικός ξεσηκωμός. Αλλιώς, δεν ξέρω και εγώ πόσα θα είχατε βάλει στα δομημένα ομόλογα! Ίσως ότι υπήρχε και δεν υπήρχε, για να διασπαθιστούν σήμερα και να μην απομένει τίποτα στα ταμεία, εκτός του ότι η οικονομική κρίση ούτως ή άλλως έχει φοβερές συνέπειες για όλη την υπήλχο και για τη χώρα μας που είχε και τα ιδιαίτερα μεγάλα της προβλήματα από πριν. Και βέβαια προβλήματα στα αποθεματικά των ταμείων που έχουν επενδύσει σε μετοχές στο Χρη-

ματιστήριο, για το οποίο φωνάζαμε, όταν συζητιόταν εδώ το ασφαλιστικό νομοσχέδιο που έφερε η κ. Πετραλιά.

Δεν έπρεπε να βασίζονται σε αυτόν τον τρόπο χειρισμού. Εμείς έχουμε άλλες προτάσεις συγκεκριμένες τις οποίες ανέφερα και άλλες βέβαια που δεν έχω περιθώριο για να τις αναπτύξω.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Κανταρτζής, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε., έχει το λόγο.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πήρα το λόγο για να σταθώ λιγάκι σε ορισμένα ζητήματα που τέθηκαν κατά τη συζήτηση.

Άκουσα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Αδρακτά, να λέει, «καλά όλα αυτά τα αιτήματα που έχετε, ποιος δεν θα ήθελε να τα ικανοποιήσει, αλλά αυτά δεν μπορούμε να περιμένουμε το σοσιαλισμό για να τα λύσει». Έτσι τουλάχιστον φάνηκε ότι είπε ή εν πάση περιπτώσει είπε ότι ούτε ο σοσιαλισμός δεν τα έλυσε.

Να σας πω το εξής, κύριε Αδρακτά. Εμείς δεν ελέγχουμε την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ή τις άλλες κυβερνήσεις, γιατί δεν έφεραν το σοσιαλισμό. Ξέρουμε ποιο είναι το πρόγραμμά σας. Ξέρουμε ποια συμφέροντα υπηρετεί το κάθε κόμμα με την πολιτική του και δεν το ελέγχουμε γι' αυτό. Για άλλο πράγμα σας ελέγχουμε. Ο σοσιαλισμός θα έλθει όταν οι εργαζόμενοι αποφασίσουν να κινηθούν, να διεκδικήσουν τον πλούτο που παράγουν. Για άλλο πράγμα ελέγχουμε την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και τις άλλες κυβερνήσεις. Δηλαδή, όχι μόνο δεν έλυσαν τα προβλήματα, αλλά απεναντίας, με την πολιτική την οποία ακολούθησαν και ακολουθούν, αυτά τα προβλήματα τα οξύνουν και τα επιδεινώνουν.

Και για να είμαστε σαφείς και καθαροί, η κρίση μπορεί να περάσει, αλλά το ερώτημα που θα πρέπει να σκεφτεί και να αναλογιστεί ο κάθε εργαζόμενος είναι τι θα αφήσει πίσω της. Και για να το πούμε ακόμα μία φορά, δεν είναι μόνο αυτά που θα κληθούν να πληρώσουν οι εργαζόμενοι για να ξελασπώσουν τις μεγάλες επιχειρήσεις, να αναπληρώσουν δηλαδή τα βάρη για να διατηρηθεί η κερδοφορία του κεφαλαίου. Αυτό ίσως ήταν το λιγότερο.

Το πλέον σημαντικό είναι ότι με την πολιτική η οποία έχει χαραχθεί και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στις άλλες καπιταλιστικές χώρες με τη σύμφωνη γνώμη όλων των κυβερνήσεων, η απόφαση είναι μία. Να επιταχυνθούν, να υλοποιηθούν ακόμα πιο αποφασιστικά τα ανάλογα αντεργατικά, αντιλαϊκά μέτρα τα οποία είχαν αποφασιστεί όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Οι συστάσεις τις οποίες έκανε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή την προηγούμενη εβδομάδα προς τη χώρα μας και για τη συνέχιση της λιτότητας και για νέες φοροαπαλλαγές στο μεγάλο κεφάλαιο, αλλά κυρίως η επιτάχυνση των αλλαγών στις εργασιακές σχέσεις -που σημαίνει ακόμα φθηνότεροι εργάτες, υπάλληλοι, μισθωτοί- η επιτάχυνση των αλλαγών στο ασφαλιστικό -που σημαίνει ακόμα πιο μεγάλο περιορισμό στα εργασιακά δικαιώματα- αλλά και η περιστολή των κοινωνικών δαπανών θα φέρουν πολύ χειρότερες μέρες για τους εργαζόμενους. Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα και αυτό ακριβώς θα πρέπει να αναλογιστούν τα λαϊκά στρώματα, ανεξάρτητα από ιδεολογικές και πολιτικές τοποθετήσεις τις οποίες μπορεί να έχει ο κάθε εργαζόμενος. Γι' αυτά ακριβώς ελέγχουμε και τη σημερινή Κυβέρνηση, αλλά και τη στάση και την τακτική των άλλων κομμάτων.

Οι εργαζόμενοι θα πρέπει να ξέρουν ότι το πρόβλημα δεν είναι ότι δεν υπάρχει πλούτος. Πλούτος υπάρχει και παραυπάρχει, κάτι που μαρτυρά η διατήρηση της κερδοφορίας των μεγάλων επιχειρήσεων με τα επίσημα στοιχεία που δημοσιεύουν οι ίδιες όλες αυτές τις μέρες. Μπορεί να κλαίγονται γιατί τα 700.000.000 ευρώ έγιναν 500.000.000 ευρώ. Όμως, δεν είναι ζημιές, αλλά μία τεράστια συσσώρευση πλούτου. Βεβαίως, κάποιες επιχειρήσεις μπορεί να οδηγηθούν στη χρεοκοπία, στην εξαγορά, στη συγχώνευση, μπορεί να αλλάξουν χέρια ιδιοκτητών, αλλά ο πλούτος θα συγκεντρωθεί σε ακόμα λιγότερα χέρια. Συνεπώς, το πρόβλημα δεν είναι ότι δεν υπάρχει πλούτος. Πλούτος υπάρχει και παραυπάρχει και το πρόβλημα

βρίσκεται αλλού.

Το πρόβλημα βρίσκεται στο ότι αυτόν τον πλούτο τον καρπώνονται, τον απολαμβάνουν, τον χαίρονται και τον γλεντάνε όχι αυτοί που τον δουλεύουν, αλλά αυτοί που έγιναν ιδιοκτήτες των μεγάλων επιχειρήσεων. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο λέμε ότι σ' αυτές τις συνθήκες οι εργαζόμενοι όχι απλώς δεν πρέπει να περιορίσουν τις διεκδικήσεις τους, αλλά απεναντίας πρέπει να αγωνιστούν όχι μόνο για διατηρήσουν τα δικαιώματά τους, αλλά και για να διεκδικήσουν τον πλούτο που παράγουν.

Η λύση των προβλημάτων είναι και ρεαλιστική και εφικτή, γιατί -επαναλαμβάνω- η αύξηση της παραγωγικότητας, η ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνικής δημιουργούν συνθήκες σήμερα, για να ζήσει ο εργαζόμενος καλύτερες μέρες. Και αυτόν ακριβώς τον τρόπο ανάπτυξης πρέπει να επιλέξει με αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων και αλλαγή της εξουσίας.

Έρχομαι τώρα σε ένα άλλο ζήτημα.

Άκουσα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ στην ομιλία του να απευθύνει το ερώτημα με αφορμή την «πράσινη ανάπτυξη». Μα, δεν θέλετε, λέει, να έχουμε την προστασία του περιβάλλοντος; Δεν θέλετε να πάμε σε πιο οικολογικές λύσεις, σε λύσεις που θα σέβονται, που θα παίρνουν υπ' όψιν τους τα περιβαλλοντικά προβλήματα;

Εγώ θα ήθελα να θέσω το άλλο ερώτημα: Αυτός είναι ο πόνος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των κυρίαρχων δυνάμεων που σήμερα μιλάνε για την «πράσινη ανάπτυξη»; Αν σέβονταν το περιβάλλον, δεν θα έπαιρναν μέτρα και δεν θα έκαναν πλάτες για την πρωτοφανή ρύπανση που υπάρχει;

Η Συμφωνία του Κιότο, που πολλές φορές την επικαλούνται, δεν είναι τίποτα άλλο παρά εμπόριο ρύπων. Μου θυμίζει τη γνωστή φράση, «τύφλα να έχουν οι Φιλισταίοι, οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι». Εμπόριο ρύπων κάνουν. Μπορεί να αποσύρουν ρύπους, να αγοράζουν το δικαίωμα ρύπων από τις φτωχές χώρες για να το μεταφέρουν στις δικές τους χώρες. Οι λαοί τους θα ρυπαίνονται, θα ζουν με περιβαλλοντικά προβλήματα, χωρίς να παίρνουν υπ' όψιν αυτό.

Όσον αφορά την «πράσινη ανάπτυξη», αυτή είναι το πρόσχημα για να ενισχυθεί ακόμα περισσότερο με νέα παχυλά κίνητρα το μεγάλο κεφάλαιο και οι μεγάλες επιχειρήσεις, όπως έγινε και κατά το παρελθόν, με πρόσχημα τη νέα οικονομία. Δόθηκαν σωρηδόν κίνητρα την προηγούμενη δεκαετία με αφορμή τη νέα οικονομία. Ε, και λοιπόν; Οι επιχειρηματίες μπορεί να πλούτισαν, να πήραν τσάμπα εργατικό δυναμικό, ανάπτυξη μπορεί να υπήρχε, όμως η θέση των εργαζομένων δεν βελτιώθηκε. Αυτή είναι η ουσία.

Όσον αφορά το τρίτο ζήτημα -και κλείνω μ' αυτό- που τέθηκε από τον Εκπρόσωπο του ΛΑΟΣ, εδώ παραβιάζει ανοιχτές θύρες. Εμείς το έγγραφο που καταθέσαμε, το καταθέσαμε στα Πρακτικά και στην ομιλία μας αναφέραμε ότι τα επίσημα στοιχεία αφορούν το 2002, από τη Μεταπολίτευση μέχρι το 2002.

Όμως, με την ευκαιρία, θα ήθελα να κάνω το εξής ερώτημα στον κ. Ροντούλη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αν, κύριε Ροντούλη, αποφασίζατε να κάνετε μία καταγγελία, ότι το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο βούλιαξε από τις συντάξεις που έδωσε στους πρώην πολιτικούς πρόσφυγες, εσείς έχετε την υποχρέωση να φέρετε στοιχεία, εφόσον υπάρχουν. Όμως, επαναλαμβάνω και πάλι ότι η δημαγωγία και ο λαϊκισμός δεν έχουν όριο σ' αυτήν την Αίθουσα! Το ψέμα έχει κοντά ποδάρια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κύριος Υπουργός καλείται να κλείσει τη συζήτηση. Και επειδή είναι η πρώτη παρουσία του σε νομοσχέδιο, θα ήθελα να του ευχηθώ, «επιτυχήμένη θητεία», κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι όντως συγκινητική η ευαισθησία του ΠΑΣΟΚ για τη βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων. Όμως, θα ήταν καλό την ίδια ευαισθησία να επιδείκνυε και όταν ήταν Κυβέρνηση και καλό θα ήταν πού και πού να κάνει αυτοκριτική και να ζυγίζει τα δικά του λάθη, τις δικές τους παραλείψεις, τη δική του ατολμία και τις επιπτώσεις που είχαν

οι πολιτικές του στο μέλλον της χώρας.

Υποστηρίζεται ότι το σύστημα που εφαρμόζουμε δεν είναι βιώσιμο. Τι είναι τελικά βιώσιμο και επαρκές; Ένα κατακερματισμένο σύστημα εκατόν τριάντα τριών διαφορετικών ταμείων και κλάδων με ανάλογα διοικητικά συμβούλια, προέδρους, διαδικασίες, ανυπαρξία μητρώου εργαζομένων και εργοδοτών ή ένα σύστημα δεκατριών ισχυρών, ευελικτών κοινωνικών φορέων;

Διότι δεν μπορούμε να μιλάμε σοβαρά για βιωσιμότητα των ταμείων, όπου η αναλογία εργαζομένων και συνταξιούχων ήταν μικρότερη από το «1». Είχαν, δηλαδή, λιγότερους εργαζόμενους από συνταξιούχους. Μιλάμε για ταμεία που στήριζαν τη βιωσιμότητά τους σε μηνιαίες καταβολές του κρατικού προϋπολογισμού.

Αντίθετα, η βιωσιμότητα του συστήματος εξασφαλίζεται με την εξασφάλιση ισχυρών οργανισμών, ικανών να αναπτύξουν μηχανογραφικά συστήματα και συστήματα ελέγχου, που ανάμεσα στα άλλα θα βοηθήσουν και στην άντληση εσόδων.

Το κράτος –θέλω να ξεκαθαρίσω και πάλι– δεν έχει καμμία οφειλή προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Η χρηματοδότηση του ΙΚΑ με το 1% του ΑΕΠ, σύμφωνα με το ν. 3029/2002, υλοποιείται στο ακέραιο. Το 2008 το ΙΚΑ χρηματοδοτήθηκε με 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ, που αντιστοιχεί στο 1% του ΑΕΠ και επιπλέον με 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ για οφειλή προηγούμενων ετών. Το ίδιο θα γίνει και το 2009, όπου η χρηματοδότηση για να είναι ίση με το 1% του ΑΕΠ, θα φτάσει στα 2,6 δισεκατομμύρια ευρώ.

Σέβομαι τον κ. Παπουτσή, την πολιτική του διαδρομή και την ιστορία του. Όμως, δεν μπορώ να δεχθώ ότι το ΙΚΑ το 2003 ήταν πλεονασματικό. Η θέση αυτή δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια.

Το 2003 το ΙΚΑ χρηματοδοτήθηκε επιπλέον με ομόλογο ύψους 1,5 δισεκατομμυρίων ευρώ για παλιές οφειλές του δημοσίου. Έτσι, έκλεισε με πλεόνασμα ο ισολογισμός του ΙΚΑ το 2003.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Πλεονασματικά, όμως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ναι, αλλά ποιος τα πλήρωσε;

Βέβαια, στην πολιτική ορισμένες φορές καλό είναι να αφήνουμε στην άκρη το παρελθόν, αλλά διαφορετικό πράγμα είναι η λήθη και διαφορετικό πράγμα η απώλεια μνήμης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κλάδος σύνταξης του ΙΚΑ από το 2004 μέχρι σήμερα δεν έχει παρουσιάσει έλλειμμα. Είναι πλεονασματικός και το κράτος εκπληρώνει στο ακέραιο τις υποσχέσεις του.

Όσον αφορά τις επιτροπές ελέγχου, η επιτροπή ελέγχου που λειτουργούσε στην Τράπεζα της Ελλάδας δεν είχε ασχοληθεί ούτε μία φορά με τις επενδυτικές δραστηριότητες των ταμείων κατά την περίοδο των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Είχε αρμοδιότητα μόνο για διαδικαστικά θέματα, απόδειξη ότι όλες οι περιπτώσεις των αγοραπωλησιών των ομολόγων της περιόδου 2000-2004, που είναι σήμερα στον εισαγγελέα, δεν εξετάστηκαν ποτέ από την επιτροπή.

Με το ν. 3586/2007 ιδρύθηκε νέα επιτροπή ελέγχου με αυξημένες αρμοδιότητες, η οποία θα κάνει έλεγχο σε όλες τις επενδυτικές δραστηριότητες των ταμείων.

Ακούστηκαν διάφορα και για καθυστερήσεις στην απονομή συντάξεων. Βάσει του ν. 3607/2007, συγκεκριμένα το άρθρο 15 παράγραφος 6, έχει καθιερωθεί η δυνατότητα μερικής σύνταξης άμεσα, εντός δεκαπέντε εργασίμων ημερών. Με απλή αίτησή του ο υποψήφιος συνταξιούχος μπορεί να λάβει το 80% της σύνταξης άμεσα και οι όποιες διαφορές προκύπτουν μετά την έκδοση της πράξης συνταξιοδότησης, αντιλογίζονται σε μεταγενέστερο χρόνο.

Από την 1η Οκτωβρίου 2008, οπότε και είναι εν λειτουργία τα νέα ταμεία, έως σήμερα, έχουν περάσει λίγοι μήνες, πέντε μήνες. Με απλή αριθμητική, δεν βγαίνουν ούτε οι δέκα μήνες καθυστέρηση που έχει ακουστεί ούτε –πολύ περισσότερο– τα δύο χρόνια που ειπώθηκε. Αυτό θα σήμαινε ότι όλο αυτό το διάστημα, δεν έχει βγει ούτε μία σύνταξη, πράγμα το οποίο είναι αδιανόητο.

Κλείνοντας, θέλω να επισημάνω ότι μέσα σ' αυτήν τη δύσκολη περίοδο, όπου κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει το χρόνο που

θα διαρκέσει η κρίση, καλό είναι με προτάσεις, να ενσκήπτουμε στα προβλήματα του λαού, με προτάσεις υλοποιήσιμες, με προτάσεις ρεαλιστικές.

Δεν είναι ώρα για πλειοδοσία και για αντιπολιτευτικές κραυγές. Ο λαός περιμένει από εμάς την αλήθεια, περιμένει υπευθυνότητα, περιμένει συνέπεια. Η μόνη βοήθεια που μπορούμε να προσφέρουμε στο λαό είναι ακριβώς αυτή. Τις κρίσιμες αυτές ώρες να είμαστε υπεύθυνοι, αληθινοί και δίπλα στα προβλήματά του, δίπλα στα προβλήματα των εργαζομένων. Και πιστέψτε με όταν θα έρθει η ώρα ο λαός με αυτό και μόνο με αυτό το κριτήριο θα μας κρίνει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ και για τη σαφήνεια και για την ταχύτητα.

Κύριε Ροντούλη, πόση ώρα θέλετε από τα έξι λεπτά, που δικαιούστε;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Πέντε λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, κύριε Ροντούλη, έχετε το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Κανταρτζή, είχατε την πρωτοβουλία, εννοώ όχι προσωπικά, αλλά ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, για τη σημερινή συζήτηση. Για το μείζον θέμα, όμως, που έχει προκύψει, τίποτα. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος το έκανε γαργάρα. Ποιο είναι το θέμα αυτό, το οποίο κάνατε γαργάρα; Να το ακούσουν οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι και οι ασφαλισμένοι, για τα συμφέροντα των οποίων κόπτεστε με τόση ζέση.

Αναφέρονται στο θέμα των αλλοδαπών ευρωπαίων πολιτών που έρχονται στη χώρα και βεβαίως από 1-1-2009 είναι ισότιμοι πολίτες. Αναφέρομαι στους Βουλγάρους και στους Ρουμάνους, που βάσει κοινοτικών κανονισμών –όμως, εδώ τώρα δεν λέει τίποτα το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, δεν λέει τίποτα για την «κακιά» Ευρωπαϊκή Ένωση, άρα– εάν παραμένουν ένα χρόνο ασφαλισμένοι στην Ελλάδα οι άνθρωποι αυτοί, οι Βούλγαροι, οι Ρουμάνοι κ.λπ., διαμένουν μόνιμα στη χώρα και έχουν συμπληρώσει το όριο ηλικίας, τότε παίρνουν κανονική σύνταξη. Είναι ένα θέμα που έχει χαρακτηριστεί ως βόμβα στα θεμέλια του ασφαλιστικού μας συστήματος. Είναι ένα θέμα που έχει χαρακτηριστεί ως ασφαλιστική χιονοστιβάδα. Ένα θέμα που έχει χαρακτηριστεί από τα εργατικά σωματεία ως λαίλαπα που επέρχεται επί του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας, δεν αφορά καθόλου το Κομμουνιστικό Κόμμα, ενώ σε πλείστες όσες άλλες περιπτώσεις, το μότο, η «κακιά» Ευρωπαϊκή Ένωση έρχεται αμέσως σε πρώτο πλάνο.

Κοιτάξτε να δείτε, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει μία λογική ότι ένας ευρωπαίος πολίτης που εργάζεται και διαβίει νόμιμα και μόνιμα σε μία χώρα κράτος – μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να έχει ένα ανεκτό εισόδημα και ανεκτές συνθήκες υγιονομικής περιθάλψης. Ωραία! Υπάρχει, όμως, μία στρέβλωση, κύριε Υπουργέ. Πρέπει να το δείτε το θέμα αυτό γιατί είναι ιδιαίτερα σοβαρό και θα σας πω γιατί είναι ιδιαίτερα σοβαρό. Υπάρχει μία στρέβλωση στο σύστημα. Οι άνθρωποι αυτοί έρχονται στα τελευταία χρόνια του εργασιακού τους βίου στην Ελλάδα –ένα χρόνο χρειάζεται να συμπληρώσουν εδώ– βάζουν τα τελευταία έτη τους, άρα χρηματοδοτούν μηδαμικά το ασφαλιστικό σύστημα και παίρνουν κανονικές συντάξεις. Οι πολιτικές δυνάμεις θα τοποθετηθούν πάνω σ' αυτό το μείζον θέμα;

Και βεβαίως, κυρία Πρόεδρε, δεν είναι αμελητέο το ζήτημα, δεν μιλάμε για αμελητέους αριθμούς. Βάσει υπολογισμού του Εργατικού Κέντρου Αθηνών, αυτή τη στιγμή βρίσκονται στην Ελλάδα και εργάζονται εκατόν τριάντα χιλιάδες Βούλγαροι και Ρουμάνοι. Αν πάτε δε στη Βόρεια Ελλάδα, θα δείτε ότι κατά χιλιάδες είναι οι αιτήσεις για συνταξιοδότηση από τη χώρα μας, ως επί το πλείστον προερχόμενες από τη Βουλγαρία. Και βεβαίως να μην αναφερθώ στο κύκλωμα της Ομόνοιας, γιατί εμείς του ΛΑΟΣ βγαίνουμε και στον κόσμο, βγαίνουμε και στις πλατείες. Εάν πάτε, λοιπόν, στην Πλατεία Ομονοίας, θα δείτε ότι υπάρχει ένα κύκλωμα που δεν ασχολείται πλέον με το να βγάξει άδειες παραμονής και εργασίας. Είναι παρωχημένα πράγ-

ματα αυτά. Ασχολείται με το πώς θα παρακάμψει τους γραφειοκρατικούς μηχανισμούς και το πώς θα βρει μια διεύθυνση σε κάποιο μέρος της χώρας, διεύθυνση μαϊμού δηλαδή, για να αποδείξει ο αλλοδαπός ότι είναι μόνιμος κάτοικος Ελλάδος.

Ξέρετε ότι το κύκλωμα αυτό, κύριε Υφυπουργέ, στελεχώνεται και από δικηγόρους και ζητάνε 4.000 ευρώ «το κεφάλι» για να προχωρήσει η διαδικασία συνταξιοδότησης;

Γι' αυτό το μείζον θέμα που αφορά το μέλλον των εργαζομένων, των συνταξιούχων, των ασφαλισμένων, το Κομμουνιστικό Κόμμα, θα μας πει κάτι;

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Παπουτσήs έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να επισημάνω ότι παρά το γεγονός ότι κι εγώ προσωπικά, αλλά και όλοι οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ που έλαβαν το λόγο για πολλοστή φορά ζητήσαμε από την Κυβέρνηση συγκεκριμένα στοιχεία και συγκεκριμένες απαντήσεις, πάλι απάντηση δεν πήραμε. Και αναφέρομαι στο επίμονο αίτημα σχετικά με τα στοιχεία της περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων.

Η Κυβέρνηση διά του παριστάμενου κυρίου Υφυπουργού αρνήθηκε για μία ακόμη φορά να δώσει στοιχεία για τα περιουσιακά στοιχεία των ταμείων. Και την ίδια ακριβώς μεθοδολογία ακολουθεί και η Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία σιωπά και δεν αναλαμβάνει την ευθύνη της ενημέρωσης, σχετικά με το θεσμικό ρόλο που έχει όσον αφορά την εποπτεία των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων. Δεν έχουμε πάρει απάντηση ούτε από την Κυβέρνηση ούτε από την Τράπεζα της Ελλάδος, σχετικά με το εάν και κατά πόσον τα ασφαλιστικά ταμεία έχουν εκτεθεί σε τοξικά ομόλογα. Επιπλέον, οι εργαζόμενοι και οι ασφαλισμένοι θέλουν να μάθουν, απαιτούν να μάθουν, ποιες είναι ακριβώς οι ζημιές, οι οποίες έχουν καταγραφεί όσον αφορά τις κινητές αξίες των ασφαλιστικών ταμείων. Απάντηση δεν παίρνουμε. Και όσο δεν παίρνουμε, ανησυχούμε και αυτή η ανησυχία μεγαλώνει.

Επιτρέψτε μου, κυρία Πρόεδρε, τώρα να στραφώ προς τον αξιότιμο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Αδρακτά, ο οποίος κατανάλωσε όλο το χρόνο της ομιλίας του, προκειμένου να απευθύνει κατηγορίες στο ΠΑΣΟΚ, ενθυμούμενος τα πάντα από ό,τι κατάλαβα, από καταβολής κόσμου ενδεχομένως. Περιορίστηκε βεβαίως στην περίοδο μετά την Μεταπολίτευση. Αναφέρθηκε σε όλες τις ευθύνες του ΠΑΣΟΚ όσον αφορά τις αρνητικές επιπτώσεις που είχε στη χώρα.

Θέλω να σας θυμίσω, κύριε Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε, κάτι άλλο που σας διέφυγε. Σήμερα το πρωί επιχειρήθηκε η μεταγωγή ενός κρατουμένου από τις φυλακές Κορυδαλλού προς τα δικαστήρια, γνωστού κρατουμένου ο οποίος έχει αποσολήσει επανειλημμένα τη δημόσια συζήτηση και την κοινή γνώμη. Το συνοδευτικό αυτοκίνητο έμεινε από μπαταρία. Σας διαβεβαιώνω ότι δεν έχει καμμία απολύτως ευθύνη το ΠΑΣΟΚ γι' αυτό. Όπως δεν έχει καμμία απολύτως ευθύνη το ΠΑΣΟΚ για την απόδραση του Παλαισκώστα και του συνεργού του, προχθές από τις φυλακές Κορυδαλλού. Όπως δεν έχει καμμία απολύτως ευθύνη το ΠΑΣΟΚ για το γεγονός ότι το 60% των οργανικών θέσεων στις φυλακές Κορυδαλλού παραμένουν κενές. Όπως δεν έχει καμμία απολύτως ευθύνη το ΠΑΣΟΚ για το γεγονός ότι ένας στους δέκα από τους φύλακες έχουν αλεξίσφαιρα γιλέκα. Όπως δεν έχει καμμία απολύτως ευθύνη το ΠΑΣΟΚ για το γεγονός ότι ένας στους δεκαπέντε από τους φύλακες, έχει ασύρματο και ότι κανένας από τους ασυρμάτους αυτούς δεν έχει επικοινωνία με την Αστυνομία. Όπως δεν έχει καμμία απολύτως ευθύνη το ΠΑΣΟΚ για το γεγονός ότι δεν υπήρχε κανένα επιχειρησιακό σχέδιο αντιμετώπισης ενός περιστατικού το οποίο διέσυρε τη χώρα, ακριβώς το ίδιο με τους ίδιους πρωταγωνιστές πριν από δύο χρόνια.

Σας διαβεβαιώνω, δεν έχει καμμία απολύτως ευθύνη το ΠΑΣΟΚ για τη διάλυση του κράτους, για την ανομία, για την παντελή ανικανότητα και για τον κύκλο της διαφθοράς, δυστυχώς και της βίας, ο οποίος διευρύνεται. Καμμία απολύτως ευθύνη! Η ευθύνη αυτή βαρύνει αποκλειστικά την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Και αυτή η ευθύνη, η οποία γίνεται ολοένα

και πιο αισθητή στον πολίτη, στην κοινωνία μας, έχει πολιτικά αποτελέσματα. Γιατί ο πολίτης μέσα σε κλίμα ανέχειας, ανασφάλειας, οικονομικής κρίσης και μεγάλης πίεσης όσον αφορά τον οικογενειακό προϋπολογισμό, επιλέγει την ανομία και αυτούς.

Οδηγείτε τους πολίτες στην ανομία. Οδηγείτε τους πολίτες στο να μη σέβονται τους νόμους του κράτους, να μην πειθαρχούν στο κράτος, στους κανόνες της συντεταγμένης πολιτείας.

Δυστυχώς, αυτό το οποίο αποδεικνύεται καθημερινά είναι ότι όσο παραμένει στην Κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Καραμανλής, δημιουργεί κόστος για τον ελληνικό λαό. Κι αυτό το κόστος είναι δυσβάσταχτο.

Γι' αυτό το λόγο σας καλούμε να αναλάβετε τις ευθύνες σας το ταχύτερο δυνατόν.

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, έχετε το λόγο.

Τριτολογείτε με τρία λεπτά και παρακαλώ να είστε σύντομος.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Θα είμαι σύντομος.

Δεν με εκπλήσσει καθόλου η επίθεση των Βουλευτών του ΛΑΟΣ απέναντι στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας παραποιώντας τις θέσεις του. Κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν τη θέση του ΚΚΕ ως προς τα εργασιακά, τα ασφαλιστικά δικαιώματα και των Ελλήνων και των ξένων μεταναστών.

Η θέση μας είναι απλή και καθαρή. Οι Έλληνες και οι ξένοι μετανάστες πρέπει να έχουν τα ίδια δικαιώματα.

Δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν μεταξύ τους. Αλλά έχει την εξήγησή του η επίθεση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού σήμερα απέναντι στην πολιτική του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Ανακάλυψαν το μεγάλο ένοχο για τα ελλείμματα των ασφαλιστικών ταμείων. Δεν είναι οι βιομήχανοι που τα λεηλάτησαν, δεν είναι οι παροχές προς τους μεγαλοεπιχειρηματίες, αλλά είναι οι μετανάστες. Αυτός είναι ο ρατσισμός, η ξενοφοβία, την οποία καλλιεργεί ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός.

Οι εργαζόμενοι ας βγάλουν τα συμπεράσματά τους.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Δεν δικαιούστε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τριτολογία, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Πάντως, δευτερολογία, τριτολογία, διάλογος μεταξύ ΛΑΟΣ και ΚΚΕ δεν γίνεται.

Ο κ. Αδρακτάς έχει το λόγο για έξι λεπτά

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Χαίρομαι που ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ ο κ. Παπουτσήs δεν είχε επιχειρήματα βάρους, μεγέθους.

Η μπαταρία 50 ευρώ. Δεν κουτσάθηκε το κράτος για 50 ευρώ η μπαταρία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ο έλεγχος είναι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Δεν κουτσάθηκε λοιπόν, για τα 50 ευρώ της μπαταρίας. Τα επιχειρήματα δεν ήταν επαρκή ώστε να πείσετε για τις μεγάλες ευθύνες κύριε Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε, που τόσα χρόνια είχατε, έχετε και δυστυχώς κληρονομήσαμε.

Τα ανέπτυξα με επάρκεια κατά την τοποθέτησή μου στην πρωτολογία μου. Δεν μπορεί να συζητάμε και να λέμε ότι έφυγε ένας κρατούμενος, γιατί θα με αναγκάσετε να σας πω πόσοι κρατούμενοι είχαν φύγει ομαδικά τα παλιά χρόνια.

Δεν είχαν γιλέκα, κύριε συνάδελφε και τους τα πετάξαμε εμείς. Δεν είχαν ασυρμάτους και τους ανακυκλώσαμε εμείς. Τίποτα απ' αυτά δεν είχαν. Και σας είπα, διαχειριστήκατε τρία και μισό Πλαίσια Στήριξης και ένα ΜΟΠ. Τεράστια κονδύλια. Μην εγκαλείτε την Κυβέρνηση που μόλις μισό διαχειρίστηκε και ήρθε και μια διεθνής κρίση, που γνωρίζετε τις επιπτώσεις που έχει και θα περάσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, γιατί πράγματι η Κυβέρνησή μας έχει πάρει μέτρα έγκαιρα και οι επιπτώσεις, απαντώντας και στον συνάδελφο του ΚΚΕ, πιστεύω ότι θα είναι οι λιγότερες δυνατές με την προσπάθεια που κάνει η Κυβέρνηση.

Σε ό,τι αφορά το πρόγραμμά σας για την πράσινη ανάπτυξη, για να δείτε πως έχουν μια αλληλουχία, λέτε να εκπαιδεύσετε

υδρονομείς. Ερωτώ, κύριε Παπουτσή. Τι να τους κάνετε τους υδρονομείς; Σε ποια φράγματα θα τους βάλετε; Ποια φράγματα συντηρήσατε; Θέλετε να σας πω για την Ηλεία, τα δύο μεγάλα φράγματα Αλφειού Πηνειού; Από τη γένεσή τους και ξέρετε ποιος τα δημιούργησε και τα δύο αυτά φράγματα, ποιες κυβερνήσεις τα δημιούργησαν και τα ολοκλήρωσαν. Τριάντα ολόκληρα χρόνια δεν συντηρήθηκαν. Και κινδυνεύει η Ηλεία – Ποια; Η Ηλεία – να μην έχει νερό. Ξέρετε γιατί; Χύνεται το νερό. Τα κανάλια ακόμα, τελειώσαν οι δυνάμεις που είχαν να ανταποκριθούν, εφθάρησαν. Χύνονται στα χωράφια και στους δρόμους. Πάνω από το 40% των δύο φραγμάτων χάνουν το νερό. Τι να εκπαιδεύσετε υδρονομείς;

Άλλο κάνουμε εμείς. Κάνουμε εκείνο το σωστό που έπρεπε να κάνουμε. Διαθέτουμε 40 εκατομμύρια ευρώ για να υπογειοποιήσουμε όλο αυτό το αρδευτικό σύστημα να μπορεί να ποτίζει με την κάρτα του, ώστε να έχει οικονομία ο αγρότης, για να μην έχουμε απώλειες.

Έτσι εμείς βλέπουμε τη φιλοαγροτική πολιτική. Υδρονομείς δεν χρειάζονται. Είναι ξεπερασμένο το σύστημα των υδρονομικών. Υδρονομείς είχαμε όταν πήγαιναν με το ξινάρι και έκοβαν τα νερά. Σήμερα δουλεύει ηλεκτρονικά όλο αυτό το αρδευτικό σύστημα. Έχει ο κάθε αγρότης την ηλεκτρονική του κάρτα και θέλει να ποτίσει τόσες ώρες τόσα στρέμματα. Το βάζει και μάλιστα αν του περισσεύει, δίνει και στο γείτονα. Και έχει και οικονομία για να γίνει ανταγωνιστικός κάποτε. Αυτά είναι ξεπερασμένα, γι αυτό σας λέω ότι έχετε μείνει αρκετά πίσω.

Και παρακαλώ για να βοηθήσουμε, γιατί κοινός στόχος μας είναι όλοι να στερήσουμε και να βοηθήσουμε τους συμπολίτες, ας έχουμε μία καλύτερη κατανόηση των προβλημάτων για την καλύτερη επίλυσή τους.

Εμείς είμαστε εδώ. Επιδιώκουμε το διάλογο. Και έχουμε και τη σύνθεση μέσα από το διάλογο κι αυτό είναι το μεγαλείο του κοινοβουλευτισμού και της δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Ροντούλης έχει το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αναφερόμενος κατ' αρχάς στον κ. Παπουτσή να πω τα εξής: Αναφερθήκατε στην πράσινη ανάπτυξη και πήγατε να μονοπωλήσετε την κατάσταση αυτή, την ιδέα αυτή. Νομίζω ότι δεν είναι μονοπωλίο κανενός κόμματος. Κι άλλες πολιτικές δυνάμεις ασχολούνται με ζητήματα πράσινης ανάπτυξης. Το μείζον δεν είναι αυτό. Το μείζον είναι να βρούμε το σωστό ενεργειακό μείγμα, να το πω έτσι, που και θα προστατεύσει το περιβάλλον και δεν θα μειώσει την ποιότητα ζωής των Ελλήνων πολιτών.

Έρχομαι σ' αυτά που είπε ο κ. Κανταρτζής, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος. Μας κατηγορήσε για ρατσισμό και ξενοφοβία. Βεβαίως αυτά τα πράγματα προκαλούν τη θυμωδιά διότι όλοι ακούν τον κοινοβουλευτικό λόγο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, που μόνο ξενοφοβικός ή ρατσιστικός να είναι.

Να θυμίσω, όμως, στον κ. Κανταρτζή ότι ο διεθνισμός του ΚΚΕ λίγο έλλειψε να στοιχίσει στην Ελλάδα την απώλεια της Μακεδονίας. Βεβαίως δεν αναφέρθηκε καθόλου στην ταμπακέρα. Και η ταμπακέρα είναι τι γίνεται με το υπαρκτό πρόβλημα της συνταξιοδότησης αλλοδαπών ευρωπαίων πολιτών. Αυτό είναι το πρόβλημα.

Και μας είπε ένα τσιπάτο πάλι του Κομμουνιστικού Κόμματος, ότι οι αλλοδαποί εργαζόμενοι και οι Έλληνες εργαζόμενοι δεν έχουν να χωρίσουν τίποτα, διότι έχουν τα ίδια δικαιώματα. Ναι. Όμως, έχουν τα ίδια δικαιώματα και πρέπει να εδράζονται επί των ιδίων υποχρεώσεων. Διαφορετικά θα υπάρξει λεηλασία των ασφαλιστικών ταμείων εις βάρος των Ελλήνων εργαζομένων και ασφαλισμένων για τους οποίους δόθηκαν κόπτεται το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ : Κυρία Πρόεδρε, ολοκλήρωσε το συλλογισμό. Ρατσισμός, ξενοφοβία και αντικομμουνισμός η πολιτική του ΛΑΟΣ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ, κύριε Κανταρτζή. Δεν δικαιούστε τέταρτη απάντηση.

Ο Πρόεδρος κ. Κακλαμάνης έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ευτυχώς, που και εδώ μέσα στην Αίθουσα, μεταξύ του Κομμουνιστικού Κόμματος και του ΛΑΟΣ. βρίσκεται το ΠΑΣΟΚ. Είναι νομίζω θετικό κι αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Χωροθετικά!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, εγώ είδα με προσοχή την πρόταση νόμου του Κομμουνιστικού Κόμματος. Νομίζω, και γι' αυτό, κυρίως, πήρα το λόγο, ότι θα πρέπει να γίνουν κάποιες παρατηρήσεις τις οποίες ελπίζω να λάβει υπόψιν του και το Κομμουνιστικό Κόμμα, ώστε στον προβληματισμό του για το ζήτημα αυτό, που είναι κατ' αρχάς θετικός, να μην υπάρχουν κραυγαλέες ελλείψεις.

Παρακολουθώντας την πορεία από την ψήφιση του νόμου του 1950 του ν.1611, πράγματι οι εισφορές των εργαζομένων, τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων χρησιμοποιήθηκαν, ουσιαστικά διηρπάγησαν από διάφορους οικονομικούς μεγαλοπαράγοντες όλης αυτής της περιόδου, από το 1950 μέχρι και το 1980.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα στην πρότασή του σταματάει στο 1975 και κοστολογεί αυτήν την απώλεια σε 58.000.000.000. Κι έχει δικίο σε αυτό. Σε αυτά, όμως, πρέπει να προστεθούν και όσα συνέχισαν με επιτόκιο ασημαντό να διαρπάζονται – επιμένω στον όρο αυτό – μέχρις ότου η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 1983 αποδέσμευσε τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων κι έτσι μπόρεσαν τα ασφαλιστικά ταμεία να τοποθετούν τα αποθεματικά τους με τα επιτόκια των τραπεζών όπως ο οποιοσδήποτε καταθέτης, μικρός ή μεγάλος.

Βλέπω στην πρόταση αυτή και στην εισηγητική έκθεση ότι γίνεται ένα άλμα στο 1992. Δηλαδή, παραλείπουν μία 10ετία. Ειδικότερα αυτή η «επάρατος» περίοδος που εμβάθυνε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ο Ανδρέας Παπανδρέου, τη δημοκρατία σε αυτόν τον τόπο, η περίοδος που διευρύνθηκε στο κοινωνικό της περιεχόμενο η δημοκρατία, η περίοδος που σε ό,τι αφορά τα δικαιώματα και τους αγώνες των εργαζομένων, νομοθετήθηκαν θεσμικά πλαίσια, όπως ο ν.1264 για το συνδικαλισμό των εργαζομένων, εκείνη η περίοδος διαγράφεται. Αυτό νομίζω ότι είναι μία αδυναμία της πρότασης, που έχει να κάνει με την αδυναμία της στρατηγικής του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Έχω πολλές φορές αναφερθεί σε αυτό, ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν ενδιαφέρεται εάν θα φύγει η Νέα Δημοκρατία, εάν πρόκειται να έρθει το ΠΑΣΟΚ να κυβερνήσει τη χώρα. Και αυτό είναι λάθος. Βέβαια, δικαιούται το Κομμουνιστικό Κόμμα να κάνει και αυτό το λάθος, όπως έχει κάνει και άλλα λάθη στο παρελθόν. Εγώ δικαίωμα έχω να τα επισημαίνω. Αν θα επιμείνουν ή αν θα τα διορθώνουν, είναι δικό τους θέμα.

Εδώ, όμως, όταν μιλάμε – και μιλάμε για το μύχθο, τον ιδρώτα των εργαζομένων και την ελπίδα για τα γηρατειά τους – δεν επιτρέπονται σκοπιμότητες, οποιεσδήποτε σκοπιμότητες. Εγώ θεωρώ πολλές από τις διατάξεις αυτές της πρότασης νόμου θετικές, θετικότερες. Η ατέλεια, όμως, αυτών των σημείων, πιστεύω ότι πρέπει να απασχολήσει το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Θα έλεγα κάτι ειδικότερο, το οποίο γνωρίζετε, αγαπητοί συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος. Το περίφημο 15% επί των συντάξεων των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης, το οποίο είχε νομοθετηθεί από το ΠΑΣΟΚ το 1987 και καταργήθηκε το 1991 από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Μητσοτάκη, την κατάληψη της εξουσίας από τον οποίο διευκόλυνε και η περίφημη περίοδος του Θέρους του 1989. Δεν κατήργησαν τότε τη διάταξη αυτή. Το 1991, όμως, την κατήργησαν.

Και τώρα, κυρία Πρόεδρε, πρέπει ο κάθε ένας αγωνιστής της Εθνικής Αντίστασης, που είχε δικαιωθεί από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, να πηγαίνει στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Και λέει η σημερινή Κυβέρνηση – έχω απάντηση της κ. Πετραλιά από προχθές – ότι ατομικώς ικανοποιούνται αυτοί που θα προσφύγουν. Μα, ήδη πρόκειται για γέροντες και γερόντισσες κατά κανόνα. Και αντί να νομοθετήσει η Κυβέρνηση την επιστροφή αυτού του 15% επί των ασημάτων, άλλωστε, συντάξεών τους, λέει, όποιος προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας και δικαιωθεί, θα τα πάρει. Δηλαδή, να έχουν δουλειά οι δικηγόροι κι όσοι ζήσουν από αυτούς, να τα πάρουν.

Εγώ θα περίμενα, αγαπητέ κύριε Κανταρτζή, η πρότασή σας να είχε και αυτή τη διάταξη, ότι καταργείται η διάταξη τάδε του νόμου του 1991 και το 15% επί των συντάξεων των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης καταβάλλεται αναδρομικώς –μιλάμε για ασημαντά ποσά- από το 1991 που καταργήθηκε.

Θα έβλαπτε αν θα λέγατε ότι ήταν κάποιο μέτρο της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ; Κάτι έκανε το ΠΑΣΟΚ και σε αυτόν τον τόπο.

Κυρία Πρόεδρε, κλείνοντας, θέλω, πάλι αναφερόμενος θετικά στην πρόταση αυτή, να τονίσω το θέμα των δομημένων ομολόγων. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι αν δεν απεκαλύπτετο εκείνη η σκευωρία, η συνομοσία σε βάρος των ασφαλιστικών ταμείων με τα δομημένα ομόλογα, όπου τεχνηέντως, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Αμύνης και Οικονομίας, δαπάνες αμυντικές χρεώθηκαν –δεν το διαχειρίστηκε η Υπηρεσία του Δημόσιου Χρέους- στην Υπηρεσία του Γενικού Λογιστηρίου, προκειμένου να γίνει όλη εκείνη η βρώμικη ιστορία, στην οποία ενεπλάκησαν και μέλη της κυβέρνησής μας και στελέχη στο επίπεδο του γενικού γραμματέα.

Δυστυχώς, όμως, έχουμε διαποτίσει τον ελληνικό λαό με το δηλητήριο του μιθριδατισμού και λέμε, δεν βαριέσαι, κάθε θάμα τρεις μέρες, το πολύ τέσσερις. Ξεχνάει τις υποκλοπές, ξεχνάει τις απαγωγές Πακιστανών, ξεχνάει τα ομόλογα, ξεχνάει τη «SIEMENS».

Έπειτα από δυόμισι χρόνια, κυρία Πρόεδρε, πήγε ο ανακριτής, αιφνιδιαστικά, λέει, στα γραφεία της «SIEMENS» να κατασχερίσει στοιχεία. Μα, δεν ντρεπόμαστε; Έχει εξευτελιστεί και η δικαιοσύνη και τα πάντα!

Και σωστά είπε ο κ. Παπουτσής, ότι μπροστά σε αυτήν την εικόνα, τι λέμε στον πολίτη; Ουσιαστικά του λέμε, «άρπαξε να φας, κλέψε να έχεις», όπως κάνουν αυτοί που εσύ τους θεωρείς ότι αποτελούν τις ελίτ τις πολιτικές, τις οικονομικές, τις πνευματικές αυτού του τόπου.

Πρέπει να δούμε κατάματα τον κίνδυνο. Επαναλαμβάνω. Καθόμαστε σε ένα ηφαιστειο και αγνοούμε τις εκρηκτικές διεργασίες που γίνονται στο εσωτερικό του! Όταν θα ενεργοποιηθεί, θα είναι αργά!

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, με συγχωρείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Δεν δικαιούστε τριτολογία.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, στο στάδιο της τριτολογίας έχουμε πρωτολογία. Πρέπει να δοθεί απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Έχετε προσωπικό θέμα, κύριε Κανταρτζή;

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Έρχεται ο κ. Κακλαμάνης για μία ακόμη φορά να κουνήσει το δάχτυλο και να μας πει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε Κανταρτζή, δεν είναι δυνατόν να παίρνετε το λόγο όποτε θέλετε. Συγγνώμη, δεν έχετε το λόγο.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Έχει απαντήσει πολλές φορές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Συγγνώμη, δεν έχετε το λόγο.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Πρέπει να δοθούν απαντήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε συνάδελφε, με όλη την εκτίμηση που σας έχω, επί τρεις παρεμβάσεις σας –και επιτρέψτε μου να κρίνω, όχι εντός θέματος- έχετε κοιμητικούς διαπληκτισμούς με έναν άλλο έγκριτο συνάδελφο. Δικαιούται ο κ. Κακλαμάνης, επιτέλους, να χρησιμοποιήσει το 10λεπτό του. Και το χρησιμοποίησε με μεγίστη ευπρέπεια. Εδώ είμαι και παρακολουθώ.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Στο στάδιο των τριτολογιών να υπάρχει πρωτολογία; Είμαστε στο στάδιο των τριτολογιών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Αποκτάτε προσωπικό θέμα με όλες τις πτέρυγες της Βουλής; Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θέλω το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Τώρα έχετε προσωπικό.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Δεν ζήτησα το λόγο για προσωπικό θέμα και δεν είναι προσωπική αντιπαράθεση. Εγώ, όμως, βάζω ένα ζήτημα επί του Κανονισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Τότε, με ποιο άρθρο...

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Βάζω ένα ζήτημα επί του Κανονισμού. Ορίζει στο στάδιο των τριτολογιών να παίρνει κάποιος Βουλευτής το λόγο –με οποιαδήποτε ιδιότητα- και να κάνει πρωτολογία;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, για την οικονομία της συζητήσεως, ας πει ο κ. Κανταρτζής την άποψή του...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Όχι, γιατί πραγματικά...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αν ο κ. Κανταρτζής θεώρησε ότι κάτι πραγματικά τον ενόχλησε, δεν θα ήθελα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Επί προσωπικού του έδωσα το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ειλικρινώς δεν θα ήθελα να τον ενοχλήσω.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Με ενόχλησε που πήρατε το λόγο...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είπα την άποψή μου. Είπα πως είναι θετικότερες πολλές διατάξεις του νόμου. Αλλά, επιτέλους, την ελευθερία γνώμης υποθέτω την δέχεστε. Σας είπα ότι έχει αυτές τις παραλείψεις. Δεν βλάπτει την πρότασή σας το να σκεφθείτε και αυτά που είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε Πρόεδρε, δεν με βοηθάτε να διευθύνω τη συζήτηση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Να μιλήσει ο κ. Κανταρτζής. Δεν θέλω να αισθάνεται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Είναι εξαιρετικός Βουλευτής ο κ. Κανταρτζής αλλά πολύ συχνά δημιουργούνται αυτά τα θέματα.

Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ, να κλείσετε την σημερινή συζήτηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι είναι κρίμα σε ένα ζήτημα που έχει δημιουργηθεί για τεχνικούς καθαρά λόγους, να υπάρχει τέτοια επιμονή από την πλευρά του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ. Για μένα σημαίνει έλλειψη ουσιαστικών επιχειρημάτων. Γνωρίζετε ότι λαμβάνουμε ως βάση για την περιουσία των ταμείων το 2006 που έχει καταγραφεί ότι η περιουσία τους ανέρχεται περίπου στα 30.000.000.000 ευρώ.

Μέχρι τέλος Μαρτίου γνωρίζετε επίσης ότι θα είναι αναρτημένα στο διαδίκτυο στο site www.periousia.gr όλα τα στοιχεία του 2007. Έχουν καθυστερήσει. Βεβαίως έχουν καθυστερήσει. Ήδη συλλέγονται τα στοιχεία και για το 2008 απ' όλα τα ταμεία. Η καθυστέρηση όμως, κύριε Παπουτσή, οφείλεται σε καθαρά τεχνικούς λόγους στην εφαρμογή του προγράμματος. Δεν έχουμε τίποτα να κρύψουμε από τον ελληνικό λαό. Εδώ είμαστε. Η Υπουργός έχει πει ότι σύντομα με την ολοκλήρωση του εξαμήνου η ίδια θα έρθει εδώ στη Βουλή, θα έρθουν οι πρόεδροι των ταμείων και θα κάνουν τον απολογισμό τους.

Απ' όσα ακούστηκαν προηγουμένως, είμαι αναγκασμένος να επαναλάβω για μια ακόμα φορά ότι η περιουσία των ασφαλιστικών ταμείων είναι εγγυημένη από την ελληνική πολιτεία. Επίσης, θέλω να βεβαιώσω όλους τους συνταξιούχους πως δεν υπάρχει κανένας λόγος ανησυχίας ως προς την χορήγηση των συντάξεων. Οι ασφαλιστικοί οργανισμοί δεν κινδυνεύουν από την οικονομική κρίση όσον αφορά στην επενδυτική τους δραστηριότητα καθώς δεν διαθέτουν επικίνδυνα ή αλλιώς τοξικά επενδυτικά προϊόντα. Δεν έχουν άμεσα στα χαρτοφυλάκιά τους ομόλογα τραπεζών που έχουν παρουσιάσει οικονομικά προβλήματα αφού ως επί το πλείστον έχουν επενδύσει σε ομόλογα δημοσίου σταθερού επιτοκίου και ένα μικρό μέρος σε ελληνικά τραπεζικά ομόλογα.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι όταν δίνουμε μαθήματα πολιτικής συμπεριφοράς καλό είναι η μνήμη μας να μην ξεκινάει από εκεί που βολεύει το κόμμα μας. Αν θέλουμε να βοηθήσουμε την Ελλάδα, αν θέλουμε να βοηθήσουμε τον ελληνικό λαό ως βελτιώσουμε τους εαυτούς μας και κυρίως στα θέματα ηθικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ας καλλιεργήσουμε τον κήπο μας που έλεγε και ο Ρουσσώ, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να σας υπενθυμίσω ότι δεν γίνεται προνομιακή μεταχείριση του τέως Προέδρου. Στην βάση του άρθρου 97 παράγραφος 6, δικαιούται να μιλήσει για 10 λεπτά όποτε επιθυμεί. Και μετά την πρωτολογία σας και μετά τον Υπουργό. Για να μην δημιουργούνται εντυπώσεις.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας «Διασφάλιση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων και διεύρυνση των ασφαλιστικών συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των εργαζομένων».

Αυτή η πρόταση νόμου του ΚΚΕ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα τεθεί σε ψηφοφορία διότι εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 73, παράγραφος 3 του Συντάγματος.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Παρασκευής 6 Φεβρουαρίου 2009 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Συνεπώς, τα Πρακτικά της Παρασκευής 6 Φεβρουαρίου 2009 επικυρώθηκαν. Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με την συναίνεση του Σώματος και ώρα 14:25', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 26 Φεβρουαρίου 2009 και ώρα 09:30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων, και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης: «Ρύθμιση όρων απασχόλησης των νοσοκομειακών γιατρών του ΕΣΥ σύμφωνα με το ΠΔ 76/2005 και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

